

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PREGNANT BY THE
ALIEN
HEALER

New York Times & USA Today Bestselling Author

MINA CARTER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

UZAYLI ŞIFACI TARAFINDAN HAMİLE

LATHAR SAVAŞÇILARI

MINA CARTER

Copyright© 2017 by Mina Carter

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Also by Mina Carter

Yazar Hakkında

"S

"O, *ikisi de* prens mi?"

Jessica Kallson, arkadaşlarının deyimiyle Jess, içkisini yudumlarken masanın diğer tarafındaki küçük erkek grubunu Odaya. izliyordu.

Jess ve yanında duran iki kadının aksine onlar insan değildi. Her biri 1.80'den uzun boylu, bir erkekte hiç görmediği kadar kaslı olan bu adamlar, Jess'in görev yaptığı sınır savunma üssüne saldırıp ele geçiren savaşçı ırk Lathar'dı.

O zamandan beri ilişkiler biraz ısınmıştı. Artık tutsak sayılmayan Jess ve Lathar Prime'daki İmparatorluk Sarayı'na getirilen diğer kadınlar artık imparatorun onur konukları olarak muamele görüyorlardı.

Dar savaşçı derisi içinde *çok* güzel bir kalçaya sahip olan imparator, önündeki iki adamı - her ikisi de yeğeniydi - selamlarken onu süzüyordu. Ancak dikkati uzun süre imparator Daaynal'ın üzerinde kalmadı. Onun yerine diğer adamlardan biri tarafından kaçırıldı.

Laarn K'Vass, Jess'in en yakın arkadaşı Cat'in kocası olan kardeşine benziyordu ama Tarrick'in saçları kısa kesilmişken Laarn'inkiler uzundu. Tarrick bir savaş komutanının kırmızı kuşağını takarken, Laarn'inki şifacı olduğunu gösteren deniz mavisiydi. Başka farklılıklar da vardı. Gözleri Tarrick'inki gibi altın sarısı değil yeşildi ve Laarn'ın boynuna kadar iliklediği ceketinin altındaki vücudu kötü bir şekilde yara almıştı. Yara izleri mesleğinden kaynaklanıyordu. Onları sadece bir kez görmüştü; adamın zayıf ve sert vücudunu bir sanat eseri gibi süsleyen acımasız izler.

"Hmmm... ne diyeyim?" Yanında duran Cat parmaklarını Jess'in yüzünün önünde şıklatırken gözlerini kırıştırdı.

"Gözlerinizi kayınbiraderimden bir anlığına ayırabilerseniz," diye kıkırdadı Cat, yüzünde bir eğlence vardı. "Evet, teknik olarak ikisinin de prens olduğunu söyledim. Anneleri Daaynal'ın *litaan*'ı, yani ikiziydi."

"Huh," diye başladı Jess biraz şaşkınlıkla. "Erkek-kadın ikiz setleri olduğunu fark etmemiştim."

"Evet. En azından eskiden öyleydi." Cat iç çekti. "Ama kız bebekler anne karnında öldüğü için... uzun zamandır hiç doğmadı."

Jess başını salladı, tüm askeri güçlerine rağmen Lathar'ın bir tür olarak kıyametle karşı karşıya olduğunu hatırlatan bu söz karşısında sessiz kaldı. Bardağındaki içkiyi yudumladı ve üç adamı izlemeye devam etti. Laarn'ın kardeşi ve amcasından uzaklaşıp onları konuşmaları için yalnız bırakmasını izlemeye devam etti. Onun bu özelliğini fark etmişti.

Kardeşi kadar iri yapılı ve kaslı olmasına rağmen, Tarrick konuşurken dikkat çekmek istemiyormuş gibi sık sık geri çekilirdi. Yine de utangaç değildi. Onu eğitim yaparken ve diğer savaşçılarla etkileşim halindeyken görmüştü ve hepsinin itaat ettiği kolay bir komuta havası vardı. Daha sessizdi ama bunun için daha az alfa değildi. Etrafındaki her şeyi eleştirel bir gözle izlerken bu daha çok sessiz bir güçtü ve kadının tüylerini diken diken ediyordu.

"Yakında sana baktığını göreceksin, biliyorsun değil mi?" Cat yorum yaptı, bardağının kenarından bakarken gözleri eğlenceyle parlıyordu.

Jess'inki gibi şampanya tipi bir içkiyle doluydu ama rengi leylaktı. Ve şampanyanın aksine, sabahları ona korkunç bir akşamdan kalma hissi vermediğini fark etmişti. Bu güçlü olmadığı anlamına gelmiyordu. Şimdiden biraz neşeli hissediyordu, bu yüzden her zaman sadece bir ya da iki kadeh içtiğinden emin oluyordu. Sarayın "onur konukları" olsalar da, dikkat etmeleri gereken yeterince tehlike vardı...

Bakışları istemeden de olsa odanın diğer tarafına kaydı, orada büyük bir savaşçı grubu toplanmıştı. Çoğu kendi aralarında içiyor ve gülüyordu ve... evet, uzak köşede bir kavga devam ediyordu. Görünüşe göre ciddi bir şey değil, sadece iki savaşçı arasında dostça bir kavga. Yine de ortada bir savaşçı kararlı ve sessiz bir şekilde duruyor, hafif bakışlarını ona dikiyordu. Saal.

Jess göz teması kurmadan hızla başka tarafa baktı. Saal, Lathar Prime'a vardıklarından beri onun peşindeydi, onu seve seve kendine alabileceği gerçeği ortadaydı. Ama adam ne kadar yakışıklı olursa olsun, Jess'in dikkati başka yerdeydi. Uzun boylu, yakışıklı bir şifacıyla...

Bakışları Laarn'a döndü, onun da büyük elinde bir içki vardı. Ama o içmiyordu. Onun yerine tüm dikkati elindeki defterdeydi. Esnek plastikten bir levha, bilgisayar ve cep telefonunun Lathar eşdeğeriymi ama katlanıp cebe sokulabiliyordu.

"Fark edeceğinden ya da umursayacağından bile şüpheliyim." Burnunu bardağına gömdü ve sesindeki incinmişlikten nefret ederek bir yudum daha aldı.

Laarn bir şifacıydı ve kendini işine adamıştı. Muhtemelen onu ya da kadın olduğu gerçeğini fark etmemişti. Ona tüm ilgisi yalnızca Terran olduğu gerçeğine dayanıyordu.

Revirdeyken onunla sohbet etmeye çalışmış, DNA'sını tekrar tekrar tararken yüksek teknolojili hologram yatakta sayısız saat geçirmeyi teklif etmişti ama o sadece tıbbi konulardan bahsetmişti. Tıbbi geçmişi neydi, hayatı boyunca herhangi bir hastalık geçirmiş miydi, ailesinde olağandışı bir şey yaşayan var mıydı?

Kanserden bahsettiğinde büyülenmişti, her ne kadar kökü kazınmış olsa da ve çocukluk hastalıkları hakkında. Ancak kadın ondan kişisel bir şeyler öğrenmeye çalışır çalışmaz susmuş, bugünlük işlerinin bittiğini ilan etmiş ve tıbbi terk etmişti.

Çok geçmeden, onunla daha fazla zaman geçirme umuduyla kişisel hiçbir şey sormamayı öğrenmişti. Belki de onu yeterince sık görürse, onu bir kadın olarak görmeye başlayabilirdi.

Şimdilik öyle bir şansımız yok.

Cat kaşlarını çatarak, "Hmmm... evet, işine çok odaklanmış," diye itiraf etti. Uzun boylu, iri yapılı bir savaşçının parmaklarına dolanmış üçüncü bir kadın da onlara katılınca kaşların çatıldığı fark edildi. Jane Allen üsteki deniz komutanıydı ama şimdi eski tutsaklarından biri olan Karryl'le mutlu bir evliliği vardı.

"Kim? Ne kaçırdım?" Jane sordu, bakışları ikisinin de aniden bakmadığı yönü takip ediyordu. İç çekti. "Laarn? *Hâlâ* anlayışsız mı davranıyor?"

"Obtuse? Bu kelime de ne?" Karryl, Jane'in elini tutmakla yetinmeyip kolunu Jane'in beline dolayarak onu kendi tarafına çekerken yüzünde meraklı bir ifade ile küçük grubun etrafına bakındı.

Jane elini erkeğinin geniş göğsüne koyarak, "Bu onun kalın olduğu anlamına geliyor," diye açıkladı. Jess ikilinin birbirlerine aşk dolu bakışları karşısında iç geçirdi. Cat ile Tarrick ve şimdi de Jane ile Karryl arasında gördüğü her şeyi tüketen aşk ve tutkuyu o da istiyordu. "Bu, tam önünde duran şeyi görmediği anlamına geliyor. Bu durumda, Jess."

Karryl gözlerini kırptırdı, şaşkınlığı belliydi. "Ama onun önünde durmuyor. Tam burada duruyor."

"Hayır, ben öyle demedim-" Jane onun dudaklarının köşesindeki küçük kıvrımı fark edince durakladı. "Pislik. Ne demek istediğimi biliyorsun."

Sırıttı. "Görüyorum. Ama neden onu görmediğini düşünüyorsun? Laarn bir şifacı ama o da en az bizim kadar erkek. Bence Jess'in muhtemelen *çok* farkında olduğunu göreceksiniz."

"Öyle mi?" Cat ve Jess aynı anda sordular. Sonra Cat, dikkati hâlâ elindeki bloknotta olan büyük şifacının durduğu yeri işaret etti. "Bu Jess'in farkında olmakla nasıl eşdeğer?"

Karryl'in ifadesi, Jess'in pek çok savaşçının genellikle konuşmak istemedikleri zaman kullandığını fark ettiği nötr bir ifadeyle bir an için donuklaştı. Omuz silkti. "Bir erkek erkektir, başka ne yaparsa yapsın."

LAARN SOSYAL ETKİNLİKLERDEN NEFRET EDERDİ. Onlar anlamsızdı. Başka bir yerde, üretken bir şey yaparak ya da eğitim alanında daha iyi harcanabilecek bir zaman kaybı.

Kavga seslerine bakarken iç çekti. Görünüşe göre bazı savaşçılar eğitim arenasını buraya getirmeye karar vermişti. Küçük bir grup, çekiç ve maşa ile dövüşen bir çiftin etrafında dolanıyordu. Bahisler çoktan başlamıştı. Dövüşçülerin görünüşüne ve odanın diğer tarafına attıkları hızlı bakışlara bakılırsa, kazananın payından çok insan kadınlardan birinin dikkatini çekmekle ilgileniyorlardı.

Lanet olası gösteriş meraklıları, diye homurdandı Laarn kendi kendine, ama o tarafa doğru hızlıca bakmaktan da kendini . Şu anda sarayda yirmiye yakın kadın vardı ve hepsi de kendi kadınları olmayan Lathar'ın on yıllardır görmediği bir şekilde son derece kadınsıydı. Bir Lathar koloni ekibinin torunları olmaları da cazibelerini artırıyordu.

O bile çekiciliği görebiliyordu. Ufak tefek ama zekiydiler ve bazıları herhangi bir savaşçı kadar vahşiydi. Tüm erkekler bu tür bir vahşiliği çekici bulmuyordu. Bazıları buluyordu. Bakışları hayat boyu arkadaşları olan Karryl'in uzun boyuna takıldı.

Aynı klandan geliyorlardı, baba tarafından aynı kanı paylaşıyorlardı ve birlikte büyümüşlerdi. Büyük savaşçı kolunu yeni eşi insan savaşçı Jane Allan'ın ince beline dolamıştı. Laarn onu savaşta görmüştü ve herhangi bir Lathar kadar acımasızdı. Karryl'i zehirleyen savaşçıyı vurduğuna ve onu gözlerinin ortasından vurarak öldürmeye çalıştığına dair hikâyeler duymuştu, vücudunda en ufak bir merhamet kırıntısı bile yoktu. Karryl eşine bakarken gururla gülümsüyordu, belli ki sıırıslıklam aşığı ve bilekleri çiftleşme izlerini göstermek için çıplaktı.

Ama şifacı olmadan önce bir savaşçı olarak yetiştirilmiş olmasına rağmen Laarn kendisi için böyle savaşçı bir kadın istemiyordu. Bakışları biraz yana kaydı, Karryl'in eşi ile kardeşinin eşi Cat'in arasında duran ince bir kadına kaydı.

Jessica Kallson.

an için olduğu yerde *donup* kaldı ve boş bardağını garson kızın tepsisine koymak için dönmesini hayranlıkla izledi. Işık, kızın boynunun ve çenesinin ince kıvrımlarını ortaya çıkarmış, bakışları Karryl'in söylediği bir şeye gülümseyen kızın dudaklarının tatlı çizgisine takılmıştı.

Kıskançlık bir anda içini parçaladı, odanın öbür ucuna bakarken yumruklarını sıktı. Bakması, gülümsemesi gereken tek adam oydu.

"Çok güzel bir . değil mi?"

Laarn hafifçe döndüğünde Daaynal'ın yanında durduğunu gördü. Laarn'ın kendisinden biraz daha uzun ve ağır olan Daaynal, Laarn'ın her sabah aynada gördüğü aynı yeşil gözlere sahipti.

"Kendi türüne göre çekici görünüyor, evet."

Dikkatini Jess'e verdi ve küçük insan dişiye verdiği tepkiyi hemen not etti. Daaynal çoğu kişiye büyük, aptal bir savaşçı gibi görünebilirdi ama Laarn daha iyisini biliyordu. Amcası da

Gün gibi acımasız ve görüldüğünden çok daha zekiydi. İmparatorluk tahtına oturduğundan beri sayısız suikast girişiminden kurtulmuştu ve bundan önce de veliaht prensken pek çoğundan kurtulmuştu. Hatta ilk suikastçısını daha on yaşındayken öldürdüğü ve bu sayede hem kendisini hem de kız kardeşi Laarn'ın annesini kurtardığına dair söylentiler bile vardı.

"Türüne göre çekici mi?" Daaynal homurdandı, burnunu tankardına gömdü ve derin bir yudum aldı. "Sen kendini duydun mu? *Çekici mi?* Çok güzel bir kız. Hepsi öyle..." Başını kaldırıp odanın karşısındaki kadın grubuna baktı, gözlerinde sıcak bir takdir vardı.

Arkasına baktığında bakışları keskindi. Bir an için Laarn'ın omzunun üzerinden baktı, sonra tekrar geri döndü.

"İstedğin ödülün sen bakmıyorken burnunun dibinden çalınmamasına dikkat et, kardeş-oğul," diye alçak sesle öğüt verdi. "Şimdi bana araştırmanı anlat."

Laarn içten içe inledi. Daaynal'ın sormayacağını ummuştu ama ifadesini nötr tuttu.

"Şu ana kadar elde edilen genetik materyal, Terralıların kayıp keşif misyonunun torunları olduğunu doğruluyor. Bazı sapmalar var ama bu kadar uzun bir aradan sonra bu beklenen bir şey."

"Yine de genetik olarak bize yeterince yakınlar mı?" Daaynal sordu.

Laarn başını salladı. "Evet, öyle. İnsan ve Lathar arasında üreme fazlasıyla mümkün, hatta beklenen bir şey. Aslında," diye düşündü, odanın diğer ucundaki iki insan-Lathar çiftinin durduğu yere bakarak, "bağlı erkekler ellerini eşlerinden uzak tutamadıkları için, henüz bir hamilelik görmediğimize şaşırdım."

Hayal kırıklığını sesinden uzak tutmayı başardı. Sadece. Latharian İmparatorluğu'nun önde gelen şifacısı olarak, tüm dişi gençlerin anne karnında ölmesine neden olan durumla ilgili araştırma projesine liderlik ediyordu. Çünkü kendi kadınları olmadan, bir ırk olarak yok olmaya mahkûmlardı. İnsan kadınların akınına uğrasalar bile, aynı şeyin herhangi bir insan-Lathar çocuğunun başına gelme ihtimali her zaman vardı. Eğer böyle bir şey olursa, savaşçıları için insan eşler edinmek en iyi ihtimalle idamı ertelemek anlamına gelirdi. Bir nesilden daha kısa bir süre içinde aynı sorunla karşı karşıya kalacaklardı.

En kötüsü de bu değildi. DNA'larıyla ilgili sorunu yıllardır takip ediyordu ve bu . Eğer şüpheleri

doğru olsaydı, çok geçmeden etkilenen sadece dişi fetüsler olmazdı. Yaşayabilir her fetüs etkilenecekti. Ve kısa bir süre sonra, herhangi bir savaşçının kadınına hamile bırakma yeteneği ortadan kalkacaktı.

"Anlamıyorum," diye ekledi. "Daha önce gördüğüm hiçbir hastalık gibi ilerlemiyor. Ham verilerden bir tahminde bulunmam gerekirse, daha çok biyo-genetik bir ajanın iş başında olduğunu söyleyebilirim, ancak enfeksiyon yöntemine dair hiçbir ipucu olmayan büyük bir ölçekte."

İçini çekti ve ender görülen bir tedirginlikle elini saçlarında gezdirdi. İyi bir şifacıydı, hem de çok iyi bir şifacı. Muhtemelen imparatorluğun en iyisiydi ve bazılarına göre, efsaneye yakın son lord şifacı olan büyükbabasından bile daha iyiydi. Bazıları öyle diyordu ama hepsi değil. Büyükbabası kadar iyi olmadığını, K'Vass soyunun Lord Şifacının halktan biriyle evlenmiş olması nedeniyle bulanıklaştığını söyleyenler daha fazlaydı. Elbette hiçbir K'Vass savaşçısının duyabileceği bir yerde değil -hiçbir Lathar *o kadar* intihara meyilli değildi- ama ne söylediklerini biliyordu.

Onları iyileştiremedi.

"Bir şeyler bulacaksın," dedi Daaynal, sesindeki inançla. "Yine de, kendi eşin olsaydı daha kolay olmaz mıydı... tabii ki yakın gözlem amacıyla. Olası bir hamileliği gerçek zamanlı olarak izleyebilirdiniz, değil mi?"

Amcası çok iyiydi. Laarn neredeyse başını sallayarak onaylayacaktı ki durdu. Bir göz kırpması bile Daaynal tarafından kabul ettiği anlamına gelebilir ve böylece kendisinin... ve Jess'in... kaderini mühürleyebilirdi. Bakışlarının ona kaymasına izin verdi. Ona kıyasla çok küçük ve narindi. Onun yanındayken, ona sahip olmak için yanıp tutuşuyordu. Ama yapamıyordu. Daaynal'ın da onun seçeneklerini ortadan kaldırmasına ve onu kendisiyle eş yapmasına izin veremezdi.

Mahkemeye giderken ceketini çıkardığında insan kadınların yüzlerindeki ifadeyi görmüştü. Şok ve ardından dikkatli bakışlar. Ya da herhangi biri ona bakmak zorunda kaldığında, doğrudan gözlerinin içine baktıklarından, vücuduna hızlı bakışlar atmadıklarından emin oluyorlardı.

Hayatında ilk kez, başkalarının onu nasıl gördüğü konusunda endişelenmişti. Jess'in onu nasıl gördüğünü. Taşdığı izlere dayanmak için gereken gücü görüyor muydu? Yoksa onu yaralı bir canavar olarak mı görüyordu?

Çenesi gerildi. Etrafındaki insanların davranışlarına bakılırsa, ikincisi olmalıydı. Hiçbir yanılsama içinde değildi. O güzel değildi

bakmak. Ve eğer türleri fiziksel görünümüne bu kadar değer veriyorsa, etrafta daha yakışıklı savaşılar varken neden onu istesin ki?

"Bunu bir düşün," diye emretti Daaynal, onu sırtından alkışladı ve sonra dolaşmak için uzaklaştı.

Laarn olduğu yerde birkaç dakika daha durdu ve sonra iç çekerek arkasını döndü. Çaba göstermeli ve birkaç kişiyle konuşmalıydı. Sonra da ilk fırsatta kaçacak ve laboratuvara dönecekti.

Hepsini kurtarmak istiyorsa yapması gereken işler vardı.

Laarn yine onun üzerinde kaybolmuştu.
Jess iç çekti içinde hayal kırıklığı olarak o
kaymış itibaren fark edilmeden balo
salonundan çıktı ve
olacağından emindi.

Laboratuvarı. İç çekti. Cidden, adam işkolikliği bir üst seviyeye taşımıştı. Revire bağlı olduğundan zamanının çoğunu orada geçiriyor gibiydi. O kadar ki, ya ofisinde bir palet kurduğundan ya da hiç uyumadığından emindi.

Tahmin etmesi gerekse, ikincisini söylerdi. Bazen kemik yorgunu gibi görünüyordu. Cehennem gibi sıcak, ama onu bir pelerin gibi saran kararlı auraya rağmen ruhuna kadar yorgun.

Dudağını ısırarak koridoru döndü. Tarrick'in Cat'e ya da Karryl'in Jane'e yaptığı gibi, onun da bu kararlılığının bir kısmını kendisine yöneltmesini diledi. İkinci çiftte Jane, Karryl'le hiçbir şey yapmak istememişti ama büyük uzaylı savaşçı sebat etmiş, kemiğe yapışmış bir teriyer gibi ona yapışmış ve istediği kadını elde etmekten vazgeçmemişti.

Artık mutlu bir evlilikleri vardı... ya da çiftleşmişlerdi... Adına ne deyin, öyleydiler. Tek bildiği Jane'in parmağında bir yüzük olduğu ve Karryl'in bileklerinde diğer tüm savaşçıların gıpta ile baktığı dövme benzeri izler olduğuydu. Bu yıldızların ötesinden gelen bir aşk hikâyesiydi... ve aptal romantik kalbi iç çekmekten ve bunu kendisi de istemekten kendini alamadı.

Terlikli ayak sesleri yüksek tonozlu koridorlarda neredeyse sessizdi. Lathar gemileri gibi, İmparatorluk Sarayı da alışkın olduğundan çok daha büyük bir ölçekte inşa edilmişti, ama o zaman

Onlar. Yine de buna alışmaya başlamıştı. Uzayda her zaman biraz klostrofobik olmuştu, bazen metal duvarların ve perdelerin üzerine baskı yaptığını hissediyordu ama bir Lathar gemisinde böyle değildi. Tüm o geniş açık alanlar ve yüksek koridorlarda değil.

Evet, kalabalık insan kolonilerinin kirini ve tozunu geride bırakarak böyle bir yerde yaşamaya alışabilirdi...

Yukarı baktığında, uzun boylu, deri giysili bir figür, revirin çift kapısına varmadan hemen önce koridora adım attı ve yolunu kesti.

Saal. *Tekrar.*

Durdu, eteklerinin uzun taraması ona çarpmamak için neredeyse savrulduğu gerçeğini gizliyordu. Lathar'lar ellerinden geldiğince alingan davranırlardı ama çoğunlukla sadece temas önce başlatılırsa. Ona çarpmak, ona sürtünmek, ona yaklaşmak... hepsi bir başlangıç sayılırdı ve Saal'la o noktaya gelmeyi gerçekten istemiyordu. *Gerçekten* o noktaya gelmek istemiyordu. Saal'ın gözlerindeki keskin bakış ve kararlılık bunun tek bir şekilde sona ereceğini söylüyordu: Saal'ın onu mahkemenin önünde resmen sahiplenmeye çalışmasıyla.

Lathar'ın uyguladığı garip kurallara göre, bir talebi çirkinleşmeden önce sadece üç kez reddedebiliyordu. Aslında, ilk kaçırıldıklarında, insan kadınlar zevk evlerinden birine düşecekleri konusunda uyarılmışlardı - kapıdan içeri giren herhangi bir savaşçı tarafından tekrar tekrar kullanılan fahişeler. Şimdi Daaynal'ın koruması altındaydılar, işin o noktaya geleceğinden şüpheliydi ama muhtemelen eve gönderilecekti. Sevmeye başladığı yabancı kültürden uzağa... Laarn'dan uzağa.

Mümkün değil. Nasıl olmaz?

"İyi akşamlar." Cat'in Lathar savaşçılarının yanında kullandığını fark ettiği soğukkanlı zarafeti taklit etmeye çalışarak başını eğdi. Sesi nefes nefese ve şirin çıkmıştı.

Kahretsin, ona ihtiyacı olduğunda içindeki sürtük neredeydi? Cat'in yaptıklarını yapabilmesinin imkânı yoktu, onun zarif tavırları Jess'in beceriksizliğinden çok farklıydı. Yıllardır arkadaşlıklar ama zaman zaman güzel, ince duruşu ve zarafeti nedeniyle kıskanıyordu. Cat'i çok severdi ama o kadar mükemmeldi ki... ve Laarn Tarrick'in ikiziydi, muhtemelen benzer bir yetiştirilme tarzına ve muhtemelen aynı zevklere sahipti. Muhtemelen Laarn bu yüzden Jess'i bir kadın olarak görmüyordu.

"İyi akşamlar mı? Sizinle vakit geçirmeme izin verirsiniz iyi bir akşam olacak." Saal bir adım daha yaklaşıırken gülümsedi. Jess geri adım atma isteğine direndi. Bu korkunun itirafı olurdu ve bir avcıya korku gösterilmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Bir Lathar savaşçısı gibi iki ayağı üzerinde yürüyen birine bile... *özellikle* de bir Lathar savaşçısı gibi iki ayağı üzerinde yürüyen birine.

Bakışları kızın saçlarında, yüzünde ve aşağıya doğru, Lathar kadınının uçuşan cübbemsi elbisesi içindeki vücudunda gezindi. Yüz hatları zevkle parladı. "Sen şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadınsın."

Muhtemelen son yıllarda gördüğü tek kadınlardan biri, diye ekledi kafasının arkasındaki alaycı ses.

Bunu duymazdan geldi ve iltifatı için başını eğerek teşekkür etti. Savaşçı olabilirlerdi ama Latharian toplumunun kuralları ve görgü kuralları vardı ve insan kadınlar zaman zaman onlarla başa çıkmanın en iyi yolunun nezaket ve resmiyet olduğunu keşfetmişlerdi.

Saal bir adım daha yaklaştı, neredeyse kişisel alanına girecekti ve Saal ona doğru eğildiğinde donakaldı. "Seni istiyorum, küçük insan dışı ve sana sahip olmaya niyetliyim," diye mırıldandı derin bir sesle, dudakları kulağından çok uzakta değildi. "İstedığın kadar kaçabilirsin ama benim olacaksın."

Ürperti omurgasından aşağı yuvarlandı ve onu durduramadan bir adım geri attı. Dudaklarını büken vahşi gülümseme, küçük hareketi gördüğünü söylüyordu. Hay sikeyim.

"Bu akşam olmayacak," diye soğuk bir ses duyuldu arkasından.

Saal hızla döndüğünde Laarn'ın revirin kapısında, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş bir halde durduğunu gördü. Saal'a bakarken yüzündeki ifade sertti ama bakışları Jessica'ya kayınca biraz yumuşadı.

"Bayan Kallson, bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkür ederim. Konuştuğumuz test şimdi hazır." Hafifçe yana çekildi ve bir kolunu arkasındaki açık kapıya doğru uzattı. "Bu tarafa gelir misiniz?"

Rahatlamak için onu öpebilirdi, Saal'ın neredeyse koridoru dolduran iri cüssesinin yanından geçip Laarn'ın arkasındaki güvenli revire girdi. Tam zamanında dönüp diğer savaşçının Laarn'a doğru yaklaşıırken yüzünde beliren öfke ifadesini gördü. Koridordaki sıcaklık birkaç derece düştü. Şifacı hareket etmemiş olsa da, vücudunun duruşu ve

Kadrosundaki ani gerginlik, Saal'ın teklif etmesi halinde şiddete şiddetle karşılık vermekten mutluluk duyacağını gösteriyordu.

Nefesini tutarak iki adamın bakışlarının kilitlenmesini bekledi, omurgasından aşağı bir titreme geçti. Savaşçılar arasında en ufak bir şey yüzünden patlak veren meydan kavgaları görmüştü ve bunlar her zaman acımasız olurdu. Ama kadınlar için yapılan kavgalar bambaşka bir şeymiş gibi görünüyordu.

Sadece bir tane görmüştü, Lathar Prime'a ilk geldiklerinde bir savaşçı Jane'den hoşlanmıştı. Onunla Karryl arasındaki kavga öfkeli ve acımasızdı ve diğer adam hile yaptığında neredeyse Karryl'in hayatına mal oluyordu. Karryl'in hayatta kalmasının tek nedeni, savaşçıların onur kurallarını umursamayan kadınlardan birinin meydan okuyana silah çekip beynini dağıtmakla tehdit .

Ama burada sadece üçü vardı ve onun silahı yoktu. Saal geri adım atmadı ve büyük şifacıya doğru yarım adım attı. Aralarındaki gerilim elektrik gibiydi. Laarn ellerini iki yanına indirdiğinde aralarında kıvılcımların uçtuğunu görse şaşırmazdı.

"Bunu yapmak istiyor musun?" diye homurdandı şifacı, sesi Jess'in daha önce hiç duymadığı kadar alçak ve tehlikeliydi. Sesin sertliği ve tonu Jess'in tenini ürpertmiş, onu tahrik etmişti. Kahretsin, onun nesi vardı? Bir erkeğin sesi bile onu bu kadar tahrik etmemeliydi.

Laarn bir elini kaldırdı ve yırtılan kumaşın sesi koridoru doldurdu, ceketini yırtıp açtı ve silkerek ayaklarının dibine yere attı. Adamın vücudu ortaya çıktığında Jess'in nefesi kesildi; sert, yırtık kaslar ve derinin her santiminde yara izleri . Adamın yaşadıkları kalbini sızlatsa da oradaki güç onu tahrik etti. Yara izleri, olarak tedavi edeceği her hastalığı, rahatsızlığı ve ameliyatı geçirdiği şifacı denemelerinden kalmaydı. Lathar geleneğinde, bir şifacı ne kadar çok acıya dayanabilirse, eğitim seviyesi de o kadar yüksek olurdu.

Laarn bir lord şifacıydı... Sahip oldukları en üst düzey doktordu. İmparatorluktaki en yüksek rütbeli şifacı.

Yara izlerini görünce Saal'ın ifadesi değişti, gözleri belli belirsiz büyüdü. Başını eğdiğinde teni biraz soldu.

"Özür dilerim, Lord Healer. Gücendirmek istememiştim. Sadece Leydi Jessica'yı korumak istiyorum."

Laarn yumruklarını sıkı, parmak eklemlerinin üzerinden beyazlık görünüyordu. "Bu görevi üstlenmek sana düşmez. Leydi Jessica ve diğer Terran kadınları imparatorun ve dolayısıyla onun ailesinin koruması altındalar. *Ben*. Gidin. Şimdi. Haddini aşmadan önce, savaşçı." Laarn kelimeleri adeta tükürdü.

Saal öne doğru adım atmaya başlamadan önce geri çekildi ve başını eğdi. "Elbette Lord Şifacı. Özür dilerim," diye mırıldandı ve dönerek koridorda gözden kayboldu.

Jess biraz sarktı, kalçasını en yakındaki teşhis yatağına dayadı ve kavga çıkmadığı için rahatladı.

"Aman Tanrım, teşekkür ederim." Laarn'ın elini sallamasıyla revirin çift kapısı kapanırken sesi yumuşak ve içtendi. Bu hareketi daha önce birçok kez görmüştü ama ardından gelen hareketi görmemişti. Kapı kırmızıya döndü, bu da kilitlediğini gösteriyordu.

"Bana teşekkür etmemelisin," Laarn döndüğünde sesi hırıltılıydı ve yüzündeki ifade karşısında sert bir nefes aldı. "Yapmayı başardığın tek şey kendini daha kötü bir tehlikenin içine kapatmak oldu. *Benimle*."

Jess'in kendini soktuğu tehlikeye karşı duyduğu öfke onu hızla ve sertçe sarmıştı. Balo salonunu neden yanında bir refakatçi olmadan terk ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama bu onun kültürleri hakkında ne kadar bilgisiz olduğunu kanıtlıyordu.

"Sen mi? Tehlikeli mi?"

Güldü ama sesi biraz kararsızdı, gözleri geniş ve temkinli bir şekilde onun her hareketini izliyordu. Beklediği gibi, bakışları bir an için adamın yara izlerine kaydı ama sonra gözlerini kararlılıkla onunkilere dikti, sanki yara izlerini görmezden gelerek onlar yokmuş gibi.

"Benim için tehlikeli değilsin..." Boğazını temizledi, tedirginliğini örtmek için küçük bir öksürük çıkardı. "Hiçbirimiz için değil. Kendiniz söylediniz, sizin ve imparatorun koruması altındayız..."

Tanrım, gerçekten de hiçbir şeyden haberi yoktu. Laarn ilerlemeye başladığında hırıltısını bastırdı. Herhangi bir Lathar savaşçısının zararsız olduğunu düşünüyorsa gerçekten bir ders alması gerekiyordu.

"Tehlikeli değil mi?" diye sordu, ilerlerken sesi hafıftı. Hayatta kalma içgüdüleri devreye girmiş olmalı ki geri çekildi ve teşhis yatağını bir kalkan gibi aralarında tuttu. "Bundan emin misin?"

"Hı-hı." Kadın başını ama adam onun küçük bedenindeki titremeyi görebiliyordu. Şehvet içinde alevlendi, siki bir anda taş gibi sertleşti ve derisinden fırlamaya hazır hale geldi. Bir kadınla birlikte olmayalı uzun zaman olmuştu, *herhangi bir* kadın ilgisini çekmeyeli uzun zaman olmuştu. Ama *o* ilgisini çekmişti.

Tek düşünebildiği onu yataklardan birine sıkıştırmak, geniş düz yüzeyine çıkarmak ve altında, saçları kara bir bulut gibi başının etrafına yayılmış halde nasıl görüneceğiydi. Bu zihinsel görüntü boğazına bir hırıltı getirdi ve onu yatağın etrafında sinsice takip etti.

"Laarn?"

Sesi soluk soluğaydı. Yumuşaktı. Neredeyse inlediğinde sesinin nasıl çıkacağını hayal edebiliyordu. Bu, vücudunun durumuna hiç yardımcı olmadı ve siki vahşice sarsıldı. Şifacı kuşağının altına giydiği yıpranmış savaşçı derisi bir yana, çeliği delip geçecek kadar sertti.

Kadın yatağın etrafında tekrar döndü ama adam onun için hazırды. Etrafindan dolaşmak yerine bir elini yatağın ortasına koydu ve zıplayarak onun yanına indi. Kadının küçük nefesi adamın tahrik olmasını daha da artırdı ve kadın onu savuşturmak istercesine ellerini uzatarak geri çekildi.

"Hâlâ tehlikeli olmadığımı mı düşünüyorsun?" Onunla alay etmekten kendini alamadı, ileriye doğru attığı her adım yavaş ve kasıtlıydı. "Tekrar düşün. *Her* savaşçı tehlikelidir. Özellikle de senin için. Dışarıdaki *her* savaşçı bir kadın olmadan bir ömür geçirmiştir... Sadece oonat." Tikintiyle dudağını büktü. "*Hayvanlar*. Bazılarımız onlara dokunmaz... Yani dışarıda bir kadının yumuşak dokunuşunu bilmeden, nasırlı bir avucun altında narin bir ten hissetmeden ya da bir sirenin çağrısı gibi iradesini saran teninin kokusunu duymadan bir ömür geçirmiş erkekler var."

Adamın her açıklaması, sırtı iki destek payandasının arasındaki duvara çarpına kadar bir adım daha geri gitmesiyle eşleşince kızın gözleri büyüdü. Onlara ulaştı ve ellerini başının iki yanına koyarak onu sıkıştırdı. Tutsak. Onun merhametine kalmıştı.

Tam da onu istediği yerde.

"Ve etrafta böyle adamlar varken," diye devam etti, onlardan olduğu kadar kendisinden de bahsettiğinin farkındaydı. "Şehvet ve açlıktan yarı deli olmuş adamlar, hâlâ yalnız dolaşmanın iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun? Korunmasız? Korumasız?"

Her kelimeyle birlikte biraz daha ilerledi, ta ki ona doğru bastırana, göğüsleri geniş göğsüyle aynı hizaya gelene kadar. Bu kadar yakından, boğazındaki hızlı ve vahşi nabzının çırpınışını görebiliyordu... nefes almakta zorlanırken nefesinin daralmasını ve ona bakarken gözlerinin kararmasını.

Onu korkutuyor olmalıydı ama umurunda değildi. Bunu bilmesi gerekiyordu. Korkması, her savaşçıya karşı dikkatli olması gerekiyordu. Ve ona bu dersi onun gibi yaralı bir canavardan daha iyi kim verebilirdi ki? Zaten korktuğu ve bakmaya dayanamadığı bir adam. Onu korkutmak kalbine bir acı sapladı ama kendini buna karşı çelikleştirdi. Başka bir savaşçı olacağına o olsun daha iyi. Başka bir savaşçı onu korkutmakla yetinmez, ona sahip olur, kendine bağlar ve kaçıışı olmazdı.

Tipki onun istediği gibi... Bu düşünceyle savaştı ve onu zihninin bir köşesine kilitledi. Onu sahiplenmeyecekti, sahiplenemezdi çünkü onun bunu istemesine imkân yoktu. Bu yüzden onu korkutarak daha mantıklı davranmasını sağlamaya çalışacaktı. Ya da Tanrı yardımcısı olsun, o istemediği halde onu sahiplenene her savaşçıyı öldürecekti.

Onları istediğinde ne olur? İçindeki küçük ses kafasının arkası bilmek istiyordu. Bunu da görmezden geldi, bu tür şeyleri düşünmek bile istemiyordu. Olduğu zaman bununla ilgilenecekti.

"Ben korumasız değilim. Sen beni korumak için buradasın," diye karşı çıktı, ellerini adamın geniş göğsüne koyarak onu itmeye çalıştı.

Boğazının arkasından gelen uyarı hırıltısı buna bir son verdi ve kız kocaman gözlerle ona baktı. En berrak maviydi, soluk ve deliciydi ve rüyalarına giriyordu. Kendi gözbebeklerine hiç benzemeyen yuvarlak şekilleri onu büyülüyordu.

"Belki de seni korumak istemiyordumdur."

Bir elini kızın saçlarının arasına sokup ensesini kavrayarak onu kendine doğru çekerken sesi açık ve sertti. Onun mücadele etmesini bekledi, dudaklarını kendi dudaklarıyla kaplarken buna karşı direndi. Sert ve acımasız bir şekilde dilini dudaklarına götürdü ve içeri girmek için onları araladı.

Ama mücadele etmedi. Ona karşı erirken dudakları aralandı. Tatlı tadı dilinde patladı, bulduğu yumuşaklık neredeyse onu o anda ve orada sonuna getirdi. Yumuşak eller onu itmekten tutunmaya geçti ve sonra bir tanesi saçlarına doğru kaydı. İnce parmakları uzun buklelere dolanıp onu baştan çıkarırken boğazının arkasından bir hırıltı daha koptu.

Bu çok fazlaydı. Öpücüğün bir uyarı olmasını amaçlamıştı, ne daha fazlası ne de daha azı. Ama kendisine teslim olduğunu, öpücüğü altında ağzının yumuşak ve uysal olduğunu, kıvrımlı küçük bedeninin onunkine karşı itaatkâr olduğunu hissetmek çok fazlaydı. Ellerini kızın yanlarından aşağı kaydırarak eğildi ve bacaklarını kalçalarına dolayarak onu vücuduyla duvara yaslamak için kaldırdı.

Dudaklarının altında inledi ve bu küçük ses, adamın damarlarında, hücum kalkmış bir *drakeen* tank-bot gibi uyarılma şimşekleri *çaktırdı*. Öpücüğü sert ve acımasız olmaktan çıkıp yavaş ve şehvetli bir hal aldı. Onun her an kendisini itmesini bekleyerek, onun tadını, ellerinin altında nasıl hissettiğini, ellerinin saçlarındaki hissini hatırlamaya odaklandı. Böyle bir cenneti bir daha asla tadamayacak olsa bile, her anını hatırlamak istiyordu.

Ama onu itmedi. Bunun yerine, kalçaları karşı sallandı ve adam inledi, horozu onun kapalı kedi sıcaklığına karşı sert ve ağırdı. Elleri kalçalarında sıkılaştı ve onları orada tutmak için yapabileceği tek şey buydu. Bornozunun uzun etekleri etraflarında dönüyor, aralarında sıkışıp kalıyordu ama dayanıksız bir bariyerden başka şey değillerdi. Üzerindeki narin kumaşı yırtıp atmak, derisini yırtıp açmak ve taşaklarını onun yumuşaklığına gömmek bir anlık bir işti. Onu kendisininmiş gibi sahiplenecekti.

Ve bu yüzden ondan nefret ederdi. Ona bakamazdı bile.

Kendini geri çekerek, kızın hayal kırıklığına dair küçük sesini demir gibi bir kontrolle duymazdan geldi ve sert bir bakışla ona baktı.

"Seni almamın ne kadar kolay olacağını gördün mü?" diye ısırdı, elleri kalçalarında sertçe dönüyor, tüm duygusunu ve mantığını kaybetmeden önce onu hareketsiz tutuyordu. "Bu güzel küçük şeyi senden kolayca koparabilir ve seni bu duvara karşı anlamsızca becerebilirim ve beni durdurmak için yapabileceğin hiçbir şey yok. *Hiçbir şey*," diye homurdandı, konuşmak için ağzını açtığında onu hafifçe salladı. Kalçalarını döndürdüğünde siki ona doğru sertçe bastırıyordu.

"Seni alabilirim, istediğim gibi kullanabilirim ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey, *hiçbir şey* olmaz. Bütün savaşçıların

Tarrick ve Karryl gibi mi?" Sert bir şekilde güldü. "Biz değiliz. Onlar iyi adamlar. Anladın mı? İkiisi de onurlu ve *iyi* insanlar. Ben değilim. Çoğumuz yle değiliz. Beni anlıyor musun?"

Gözleri irileşti, korku sonunda mavinin içine sızdı ve başını salladı. Onu oraya koyduğu için kendinden nefret eden adam, onu bıraktı ve ayağa kaldırdı. "Seni Saal J'Qess'ten kurtarmaya geldiğim için şanslısın," diye gürledi uzaklaşırken, elbisesini düzeltirken ayaklarının üzerinde dengesiz durduğu gerçeğini görmezden gelmeye çalışarak. "O bir pislik. Yaptıklarıyla övündüğünü duydum. Seni sahiplenir ve dizlerinin üzerine çöktürür, ağzını, amını ya da gtn sikle doldururdu."

Onu diğer savaşının yatağında düşünmek bile içini öfkeyle doldurmaya yetmişti. Yüzündeki ifadeyi, yüz hatlarında yazılı bildiği ihtiyaç ve şehveti görmemesi için hızla arkasını döndü. Amcası ne derse desin kadın ona göre değildi ve bunu kafasına ne kadar çabuk sokarsa o kadar iyiydi.

"Doğru, madem buradasın," diye homurdandı. "Zamanı iyi değerlendirebiliriz. Yapabileceğim ekstra testler var, sonra da seni kadınların odasına götüreceğim."

TÜç gün sonra Jess'in dudakları Laarn'ın öpücüğüyle hâlâ karıncalanıyordu. Bir dizi test yaparken ona neredeyse hiç bakmamıştı, Sormak için cesaretini topladığı birkaç soruyu görmezden geliyordu. Vücudu onun dokunuşu için yanıyordu ama onu bıraktığında sanki bir kadın olarak var olmamıştı.

Tekrar.

Kadınlar bölümünün orta odasında volta atarken yaşadığı hayal kırıklığı, uzun boylu ve yakışıklı şifacının söz konusu olduğu durumlarda yaygın bir duyguydu. Adımları onu zeminin ortasındaki pelüş koşu boyunca götürüyor ve tekrar geri getiriyordu; eteklerinin ayak bileklerine değen yumuşak şıpırtısı, heyecanı içinde tamamen göz ardı edilen sakinleştirici bir nakarattı.

Onu öperek, kendisini dışarıda bırakmadan önce sadece hayalini kurduğu türden bir tutkunun ipuçlarını vermişti. Pencerenin önünde durup aşağıdaki avluya baktı. K'Vass savaşçıların bir kısmı aşağıda antrenman yapıyordu ve dalgın dalgın onları izledi, , hızlarına ve iri, erkeksi vücutlarındaki güce hayran kaldı. Tür olarak kendisiyle akraba oldukları gerçeği hâlâ aklını kurcalıyordu. Lathar'ın ölümcül zarafetinden ve iriliğinden insanlığa nasıl geçmişlerdi?

"İnanılmazlar. Öyle değil mi?" Diğer kadın yanına geldiğinde Kenna'nın sesi kulağının dibinde yankılandı. "Bir çatışmada tamamen inanılmazlar. Onları savaş botlarıyla antrenman yaparken gördün mü?"

Jess tüm kadınların esir alındığı nöbetçi üssüne yapılan saldırıyı ve ardından ele geçirilmesini hatırlayarak ürperdi. O zaman kırmızı gözlü, gümüş tenli botları kullanmışlardı. Bıçaklı parmakları ona hâlâ kâbuslar gördürüyordu. "Hayır, henüz değil. O şeylerden nefret ediyorum."

Neyse ki İmparatorluk sarayında, en azından surların içinde onlardan pek yoktu. Görünüşe göre Lathar dış savunma dışında her şey için "gerçek" muhafızları tercih ediyordu. Savaşçılar koridorları ve salonları çiftler halinde koruyordu.

"O kadar da kötü değiller." Kenna öne doğru ilerledi, kalçasını kaldırdı ve aşağıda eğitim gören savaşçıları daha iyi izleyebilmek için geniş pencere pervazının kenarına tünedi. "Bir de büyük robotları görmelisin, *drakeenleri*. Müthişler."

Jess diğer kadının bakışlarının eğitim alanının ortasında gerçekleşen büyük kavgayı araştırmasını izledi. Kanlı ve acımasız bir dövüş gibi görünüyordu ama bir dakika içinde bir kükreme duyuldu ve yığının dibinden bir savaşçı çıktı, diğerlerini bir köpeğin su sıyırması gibi sıyırdı.

İmparatorun şampiyonu Xaandril, kısa, gümüş sarısı saçları ve vücudunun her yerindeki dövme benzeri izlerle hemen tanınırdı.

Kenna rahat bir nefes aldı ve sonra kendini tutarak fark edip etmediğini anlamak istercesine hızla Jess'e baktı. Jess küçük gülümsemesini gizledi ve yüzündeki nötr ifadeyi korudu.

"İri bir adam," diye yorumladı kayıtsızca. "Pek çok savaşçının onunla başa çıkabileceğinden emin değilim. İyi ki hiçbirimize ilgi göstermedi," diye eklemekten edemedi, sadece bir tepki alıp almadığını görmek için. Öyle de oldu. Kenna'nın yüksek elmacık kemiklerinin üzerinde bir kızarıklık yayıldı.

"Görünüşe göre karısını ve kızını kaybetmiş." Eski denizcinin sesi normalden daha yumuşaktı. "Tekrar denemekle ilgilendiğini sanmıyorum."

Jess durumun böyle olmadığını düşündüğünü söylemek üzereydi ki diğer odadan gelen bir cıvıltı dikkatini çekti. Ses gelen bir iletişimin habercisiydi ve kendi odasından geliyordu.

Kaşlarını çattı. Ona nereden ulaşabileceğini bilen tek kişiler Terran Komutanlığı ve ailesiydi. Komuta genellikle ya Jane'le irtibata geçerci, çünkü bir binbaşı olarak aralarındaki en yüksek rütbeli kişiydi ya da Tarrick'le evliliği sayesinde teknik olarak artık bir Latharian prensesi olan Cat'le.

Odasına doğru giderken omzunun üzerinden, "Kusura bakmayın, bunu almam gerekiyor," diye seslendi.

Tüm odalar merkezi alandan ayrılıyordu ve hepsi aynıydı. Yüksek tonozlu tavanlara sahip geniş odaların hepsi sarayın geri kalanındaki mermer ve beyaz renk düzeninde dekore edilmişti ve pencerelerde tül perdeler vardı. Zarif zenginliklerine rağmen pencereler, içerideki insan kadınların korunması için tek bir düğmeye basılarak kapıların üzerine indirilebilen ağır hizmet tipi savunma panjurlarına uygun bir tür patlamaya, lazere ve kurşuna dayanıklı camdan yapılmıştı.

Latharlar arasında bazıları, ilk başta genetik olarak uyumlu bir tür olarak selamlanan şeyin keşfine sevinmemiş, onları tiksintiyle alt-Lathar olarak reddetmişti. İnsanlıkla çiftleşmenin Lathar gen havuzundan geriye kalanları bozacağı ve ırklarının yok olmasına yol açacağı konusunda ısrar etmişlerdi.

En belirginini Cat ve Tarrick'in düğününde olmak üzere birkaç saldırı olmuştu. Ancak görünüşe göre sonrasında daha fazlası da olmuş ve Daaynal'ın, güvenliklerini sağlayacak eşleri olmadığı için çiftleşmemiş insan kadınları korumak için ağır hizmet tipi güvenlik sistemi kurmasına neden olmuş.

Köşedeki iletişim konsolundan gelen cıvıltı, o odayı geçerken daha da tedirginleşti. Konsolun önündeki yumuşak koltuğa kayarken, "Tamam, tamam, o lanet saçlarını açık tut," diye homurdandı.

Cevap düğmesine bastı ve annesinin yüzü ekranda belirdiğinde gülümsedi. Annesinin gözlerindeki endişeli ifadeyi ve gözyaşlarını fark ettiğinde ifadesi neredeyse anında değişti.

"Anne? Aman Tanrım, ne oldu?"

Amanda Kallson normalde duygusal bir kadın değildi - üç çocuğunu tek başına büyütmek bunu göstermişti - ama şimdi duyguları yüzünden okunuyordu.

"Sorun Lizzie, Jess," diyebildi, gözyaşları yüzünden akıyordu. "O hasta, gerçekten hasta."

Bu sözler Jess'i olduğu yerde durdurdu, dünya... hatta evren onun etrafında donup kaldı. İkizi Lizzie, aynı rahmi paylaştıklarından beri tüm hayatı boyunca yanındaydı ve Jess'in maceraperestliğine karşı evcimen olmasına rağmen, ikizinin hasta olduğu düşüncesi... ya da daha kötüsü... kalbinde bir delik açtı.

"Anne, sakın . Ne oldu?"

Sadece askeri eğitimi Jess'in orada sakince oturmasına izin veriyordu, ağlamaklı annesini sakinleştirmeye çalışırken sesi . Bir ürperti

Annesi titrek bir nefes alıp gözlerini silerken omurgasına doğru süründü. Gözyaşları hâlâ yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Bir süredir hastaydı. İlk başta sadece soğuk algınlığı olduğunu düşündük... biliyorsunuz birkaç ay önce burada ağaç gribi olmuştu. Bazı insanlarda nüksetti, biz de ondan olabileceğini düşündük."

Jess başıyla onayladı. Genellikle ölümcül olmasa da, arborian gribi ilk enfeksiyondan sonra ikinci ya da üçüncü bir ısırik için geri gelme olasılığı olan kötü bir orospu çocuğuydu. Ve alışılmadık bir şekilde yaşlıları ya da zayıfları değil, Lizzie ve Jess gibi genç ve sağlıklı insanları hedef alıyordu.

"Ama sonra iyileşmedi. Zayıfladı... Sen... şey, *orada* olduğun için sana söylememizi istemedi." Amanda sanki bir uzaylı savaşçı sürüsünün gelip Jess'i gözlerinin önünde kapıp götürmesini bekliyormuş gibi Jess'in omzunun üzerinden geniş gözlü bir bakış fırlattı.

"Onu tıp merkezine götürmemize izin vermedi, bunun sadece bir böcek olduğunu ve geçeceğini söyledi." Amanda'nın sesi kesildi, yüzü acıyla buruştu. "Ama dün gece duşa girdi ve kabinde yere yığıldı. Şu anda komada. Doktorlar olduğunu bilmiyorlar. Jess... lütfen eve gel. Onu kaybedeceğimizden korkuyorum."

"İmparatoru görmem Lütfen!" Jess, Daaynal'ın bulunması gereken İmparatorluk savaş odasına girişi engelleyen taş suratlı muhafıza yalvardı. "Bu bir ölüm kalım meselesi."

"İmparator danışmanlarıyla toplantı halinde ve rahatsız edilemez." Muhafızın yüzü sertti, ifadesinde hiç yumuşaklık yoktu. "Mesajınızı aldığından emin olacağım. Eğer kayda değer bulursa, size geri dönecektir."

"*Anlamıyorsunuz!*" Gözyaşlarını geri kırıptı, burada duygularını göstermesinin taş suratlı muhafızla hiçbir yere varamayacağını biliyordu. "Bu Dünya'yı ilgilendiriyor-" Tamam, belki bu biraz abartılı oldu ama umurunda değildi. Daaynal'a ulaşmalı ve onu eve göndermeyi kabul etmesini sağlamalıydı. "Evden onun bilmesi gereken bir haber aldım."

Muhafız sadece burnunun ucuyla ona baktı. "İmparator isterse sizinle irtibata geçecektir. Şimdi, lütfen, ben daha fazla

seni odadan çıkarmak için."

Jess bir an için yerinde durdu. Belki de tekmeleyip olay çıkarırsa, kargaşa savaş odasının dışındaki odalardan Daaynal'a ulaşır ve o da araştırmaya gelirdi.

"Buna gerek kalmayacak," diye duyurdu arkasından derin bir erkek sesi. Küçük bir solukla arkasına döndüğünde Saal'ı gördü, iri gövdesi gerginlikle gerilmişti ve ona doğru yürürken yüz ifadesi sertti. Yine de dikkati onun üzerinde değil, muhafızdaydı.

"Leydi Jessica'nın kadınlar bölümüne dönmesini sağlayacağım. Sizi daha fazla rahatsız etmeyecek." Konuşurken Jessica'nın kolundan tuttu ve onu çekerek büyük odanın diğer ucuna götürdü.

"Ne yaptığını sanıyorsun, Saal?" diye tıslayarak kendini onun elinden kurtarmaya çalıştı.

Ona yan gözle bakarken eli sıkıydı, kırılmazdı. "Yürümeye devam et," diye uyardı, sesinde yeni bir ton vardı. "Dvarr saf bir adamdır. Onu kıskırtmak ya da merhametine sığınmak istemezsin. Güven bana."

Nefes nefese kalmıştı, dönüp o şerefsiz muhafıza bakacaktı ki Saal onu koridora doğru sürükledi.

"Pürist" mi? Cat ve Tarrick'in düğününe saldıran o pisliklerden biri mi? Emin misin?" diye sordu, adam durduğunda ona bakarak. Her zaman yaptığı gibi onu duvara sıkıştırmaya çalışmak yerine kolunu bıraktı ve geri çekildi. "Nereden biliyorsun?"

Omuz silkti, deri ceketi geniş omuzlarına doğru çekildi. "Bazı şeyler duyuyorum, söylentiler ve dedikodular. Herkes insanların burada olmasından ya da çoğumuzdan uzak tutulmanızdan memnun değil. Çoğumuz sadece sizden birini sahiplenmek için adil bir şans istiyoruz ama Dvarr onlardan değil. O ve onun gibi savaşçılar, soyumuzu 'lekelememek' için sizi varoluşunuzdan seve seve silecektir."

"Ama... bu çılgınlık." İnançsızlıkla başını salladı. "Sizin hiç kadınıız yok. Kadın yok, soy yok. Biri ona kuşları ve arıları anlatmalı."

"Ne ve ne?" Büyük savaşçının kafası karışmış görünüyordu. "Boş . Bir İmparatorluk muhafızıyla burun buruna karar verecek kadar önemli olan şey neydi?"

Elinde değildi. Saal bir pislik olmak şöyle dursun, gerçekten de onun için endişeleniyor gibiydi. Bu değişiklik onu şaşırttı ve gözlerini yeniden yaşarttı.

"Eve gitmem gerek. Kız kardeşim hasta, *gerçekten* hasta. Daha önce onunla birlikte olmalıyım..."

tamamlayamadı, düşünülemez olan, bırakın kelimelere dökmeyi, düşünce oluşturma yeteneğini bile çalmıştı.

"Ah tanrıça... Özür dilerim," diye mırıldandı derin bir sesle ve öne doğru bir adım atmak için hamle yaptı. Son anda durdu, ona dokunmayacağını göstermek için ellerini iki yana açtı, ancak kız onun gözlerindeki arzuyu çok açık ve net bir şekilde okudu. "Yakın mısın?"

Başını salladı ve gözlerini silmek için kolundan bir mendil çıkardı. "O benim ikizim... *litaan*'ım," diye düzeltti.

Latharian dilinde ikiz anlamına gelen kelimeyi duyunca yüz ifadesi netleşti ve gözleri büyüdü. Şaşkınlıkla, "İnsanların *litaan*-dişi doğumları mı oluyor?" diye sordu.

"Evet. İkiz erkekler ve erkek-kadın ikizler kadar yaygın." Şaşkınlıkla kaşlarını çatma sırası ondaydı. "Neden?"

Omuz silkti. "Daha önce hiç duymamıştım. Lathar *litaan* genellikle erkektir ya da nadiren erkek ve dişi bir çift doğar. Yine de neden eve gitmen gerektiğini şimdi anlayabiliyorum."

"Ama Daaynal'ı göremiyorum, o yüzden yapamam!"

Hayal kırıklığı içinde dudağını ısırды ve Saal'ın onu koridorlarda kadınların odasına doğru yönlendirmesine izin verdi. Ondan daha önce hissettiği her türlü art niyet, kendisini Dvarr'ın tehdidinden kurtarıırken gösterdiği beklenmedik centilmenlikten sonra ortadan kaybolmuştu.

Saal durdu, kadınlar bölümünün kapısı görünmüştü, eli kızın kolundaydı. Kız bu beklenmedik temas karşısında irkildi ama Saal onu tutmaya çalışmadı. Sadece onu durdurdu ve sonra elini çekti.

"Dinle," dedi alçak bir sesle, kimsenin dinlemediğinden emin olmak için koridorda bir aşağı bir yukarı bakındı. "Eğer eve gitmek istersen, bir gemim var..."

Ona şaşkınlıkla yan yan baktı. "İmparatorun koruması altındayız. Bu başınızı belaya sokmaz mı?"

Omuz silkti. "Muhtemelen, ama senin için ."

Jess bir adım geri çekilerek onun yüzünü inceledi. "Yani diyorsun ki..."

Sonraki sözleri şüphesini doğruladı. "Benim bir gemim var. Talebimi kabul et ve seni eve götüreyim."

Jess'in kollarında olması onu ruhen sarsmıştı. Yumuşak kıvrımları ona karşı, saçlarının ipeği ellerinin üzerinde, dudaklarına sahip olurken dudaklarının altında teslimiyetinin tatlı sesi. Laarn homurdandı, avuç içleri önündeki tezgâhın serin yüzeyine yaslandı ve aleti vahşi bir ağrı hissetti, günler sonra bile ona sahip çıkmadığı için hiç mutlu değildi.

Yapabilirdi. Kadın sıcak ve istekliydi, yumuşak ve ona karşı açıktı. Elbisesini bedeninden ayırmak ve onu sikinin üzerine oturtmak bir anlık bir iş olabilirdi. O zaman ona her zaman sahip olacaktı, hayatında. Yatağında...

Ve *bayan*, o bunu istedi.

Gözlerini kapalı tutarak kendini kontrol altına almak için mücadele etti. Neyse ki, talimatlarına uygun olarak laboratuvar boştu. Öpücük olayından beri tek başına çalışıp ırklarını öldüren hastalığı araştırması için emir vermişti. Bu onun için alışılmadık bir durum değildi. Karmaşık yeni bir ameliyat, büyük ölçekli bir virüs için tedavi planları ya da bu, Lathar'ın şimdiye kadar karşılaştığı en önemli tıbbi sorun gibi bir sorun üzerinde çalışırken genellikle kendini kapatırdı.

Tıbbi personel buna alışkındı. Laboratuvarının kapısına yemek bırakmanın dışında, onu çoğunlukla yalnız bırakıyorlar, ana revirde ona ihtiyaç duyulduğunda çağırıyorlardı. Şimdiye kadar bunu sadece bir kez yapmak zorunda kalmışlardı, o da bir savaşçının eğitim kazasından sonra kapsamlı bir omurga ameliyatına ihtiyaç duymasıydı. Erkek neredeyse ikiye bölünmüş, kaburgaları bir taraftan omurgasından ayrılmış ve vücut boşluğu açılmıştı.

Ameliyatı başarmış olması ırklarının dayanıklılığının bir göstergesiydi ama bu, Laarn'ın savaşçıyı tekrar bir araya getirmek için zamanla ve sinir hasarıyla savaşırken kendisinin de on iki saatlik bir mücadele vermesi anlamına geliyordu. Başardı da. Boşuna Lord Şifacı olmamıştı. Savaş yaraları için karmaşık ameliyatlar onun uzmanlık alanlarından biriydi.

Genetik manipülasyon gibi, lord şifacı pozisyonuna yükselmeyi *düşünmek* için bile bir gereklilikti. Bir ırk olarak Lathar, savaşa ve diğer çeşitli nedenlere daha iyi adapte olabilmeleri için tarihleri boyunca kapsamlı bir şekilde genetik olarak değiştirilmişti. Örneğin, sonunda insan ırkına dönüşen keşif ekibi daha küçük olacak ve daha verimli üreyecek şekilde değiştirilmişti. Bu da onların nihai kolonizasyon için tasarlandıklarının bir başka kanıtıydı. Yol boyunca gözlerinin nerede değiştiğini bilmiyordu.

Bir cıvıltı başını hızla kaldırmasına neden oldu. Önündeki ana masanın üzerindeki holografik ekran parlak bir şekilde yanıyor, Latharian genetik kodundaki hasarı nasıl düzeltebileceğini anlamaya çalışırken aynı anda ve sürekli olarak yürüttüğü birçok testten birinin sonuçlarını gösteriyordu. Sektörlerden birinde yanıp sönen bir ışık vardı, bu da testlerden birinin sonuca ulaştığını gösteriyordu.

Doğrulurken kaşlarını çattı, bilgileri ekranın kenarından ekranın ortasına çekerken saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. Parmaklarının bir hareketiyle veri dosyasını açtı ve bilgiler gözlerinin önünde yuvarlandı.

Bu da genişledi. Test, geldiklerinde insan misafirlerinin DNA'ları üzerinde başlattığı araştırmalardan biriydi - yeni genetik bilgiyi haritalamak ve keşfetmek. Tür olarak aralarındaki benzerliklerin rastgele olmadığını... akraba olduklarını fark ettiğinde bu görev daha da önemli hale gelmişti. Değiştirilmiş Latharian DNA'sı bile görevinde ona yardımcı olacak ipuçları barındırabilirdi.

Sonuçları okurken gözleri kısıldı, kıvrak zekâsı veriler üzerinde çalışıyor ve bunları zaten bildiklerine uyduruyordu. Görünüşe bakılırsa, Terralılara dönüşen keşif grubu, diğer genetik manipölasyonlar yapılmadan önce Lathar'dan ayrılmıştı. Heyecan göğsünde yükseldi.

Eğer öyleyse, bu Latharları artorian spektrumunda yüksek ışık seviyelerine sahip gezegen sistemlerinde savaşmaya adapte etmek için çağlar önce yapılmış bir manipölasyon olan yarı göz bebeklerinin eksikliğini açıklıyordu. Ama bu aynı zamanda çekirdek genetik bilgilerinin Lathar kodundan çoktan kaybolmuş bilgiler içerebileceği anlamına da geliyordu.

Öne doğru eğilerek ellerini holografik ekranın üzerinde hızla gezdirdi, göğsünü yakan bir şevkle sonuçları incelerken havada fiskeler vurdu ve çimdikledi. Nefes alış veriş kısıldı ve kocaman kalbi çarparken vücudu gerginlikle gerildi. Aradığı bilgi buradaydı. Öyle olduğunu biliyordu. Tek yapması gereken onu bulmaktır.

Evren iki şeye indirgenmişti. Bakışları okuduğu şeye ve ihtiyacı olan şeyi bulmak için işe yaramaz verileri kesen ellerine . Sonra, mükemmel bir anda, onu fark etti. Neredeyse gözden kaçırdığı bir veri dizisi vardı, bir diğerinin arkasına gizlenmişti ve neredeyse onu kaydırarak geçecekti. Ancak son anda beyni onu kışından tekmeledi ve geri dönerek veriyi bıçakladı-

akışını parmağıyla gösterdikten sonra ekranında genişletmek için hafifçe vuruyor.

Kod ortaya çıkarken nefes alıp vermesi neredeyse durmuştu. Sonra bir süpernovanın tüm gücü ve parlaklığıyla içinden heyecan fışkırdı. İşte oradaydı; saf, değiştirilmemiş bir DNA parçacığı. Bunu daha önce hiç görmemişti, hayatı boyunca gördüğü değiştirilmiş ve hacklenmiş kodlarda bir kez bile görmemişti, ama saflığı kadın tanrıçanın kendisi gibi parlıyordu.

İşte buydu. Aradığı cevap buydu. Elleri sanal konsolun üzerinde ışık hızına yakın bir hızla hareket ederken, parçacığı izole etti, Latharian genomuna uyacak şekilde çevirdi ve manipüle etti.

"Vay anasını..." diye nefes aldı, yerine kilitlendi, bir köprü oluşturdu ve sorun olduğunu bile fark etmediği birkaç bölgeyi güçlendirdi. Değişim iplik boyunca zincirleme bir reaksiyona neden oldu, sarmal parlayana, mükemmel bir şekilde sağlıklı olana ve gözlerinin önünde dönene kadar sorunları birer birer düzeltti.

En küçük değişiklik, arka planda saklı olan ve bir noktada Lathar'ın kodundan çıkarılmış ya da bozulmuş olan en küçük kod parçacığı... ve bu her şeyin anahtarıydı. Bazılarının artık Lathar olarak kabul etmediği bir ırktan. İnsanlardan.

Daha spesifik olarak, insan kadınlardan biri. Şehvetlerini tatmin etmek için yakaladıkları aynı kadın, farkında olmadan onları bir ırk olarak kurtaracak anahtar sağlamıştı.

Ne kadar ironik.

"Sen ?" Parlayan iplikçikle sanki bir insanmış gibi konuştu, test sonuçlarını derinlemesine incelerken kaşları çatıldı. Burada sadece birkaç insan kadın vardı, bu yüzden kime aitse artık buradaydı. Daha fazla test yapabilir ve halkını kurtarabilirdi.

Kodun çıkarıldığı örneği izole eden Laarn'ın kalbi, ekranında bir isim belirlediğinde duracak gibi oldu.

Jessica Kallson, yazıyordu, ardından İnsan. Kadın. Sektör dokuz-yedi-üç-beş-alfa'dan Lathar tarafından ele geçirildi.

Topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı.

Küçük Jessica'sı hepsini kurtaracak olan dişiydi.

Elini uzatarak iletişim sistemini tetikledi ve amcası imparatora doğrudan bir hat açtı. "Majesteleri, ben Laarn," diye başladı. "Elimde görmek isteyeceğiniz sonuçlar var."

Daaynal'ın Laarn'ın laboratuvarına ulaşması on dakikadan az, şifacının durumu açıklaması ise iki dakikadan az sürdü. Daaynal sonuçları uzun bir süre inceledikten sonra Ve Laarn kendini kendisinininkine çok benzeyen gözlerle incelenirken buldu. "Peki emin misiniz?" diye sordu imparator, yüz ifadesi ciddiye.

Laarn başını salladı. "Yamayı kendim de birkaç kez test ettim ve Şifacı Salonu Yapay Zekası'nı da çalıştırdım, gelen ve muhtemelen gelmeyen tüm varyantları test ettim."

İmparator başını salladı, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. Bir kalçasını konsolun kenarına yaslayarak önlerindeki ekranda kayan verileri inceledi. Eğitimli bir şifacı olmamasına rağmen, Laarn bunların çoğunu anladıysa hiç şaşırmasdı.

Daaynal kendini deriler ve örgülerle tamamlanmış büyük, aptal savaşçı olarak sunmayı severdi ama bunların hepsi rolden ibaretti. Erkeğin çelik bir tuzak gibi bir zihni vardı, aynı anda sadece bir değil birden fazla *drakeen*'e pilotluk yapabiliyordu ve *litaan*'ı imparatorlukta kullanılan yapay zekâların temel programlarının çoğunu yazan bir matematik dehasıydı.

"Peki insan dişi Jessica anahtar mı?" diye sordu ve Laarn'ın ekrandaki bilgileri anladığına dair dile getirilmemiş teorisini bir adım öne çıkıp Jessica'nın kayıtlarını çıkararak kanıtladı.

Ekran Jess'in fotoğrafını gösterecek şekilde değişti. Bu, yakalandıktan hemen sonra *Velu-vias*'ta onu işleme tabi tuttuklarında çekilen fotoğraftı. Laarn'ın kalbi bu görüntü karşısında sıkıştı. Korkmuş görünüyordu, siyah saçları dağılmıştı ve yanağında kir vardı. Onun biyolojik

Ekranın resmin altındaki bölümünden bilgi akıyordu ama Daaynal, Laarn'ın DNA'sında saklı bulduğu kod bölümünü yukarı çekerken o bunu görmezden geldi - ezbere biliyordu.

"Bu mu?" diye sordu. "Ve dişiler arasında buna sahip olan tek kişi o mu?"

"Evet ve evet," diye onayladı Laarn. "Bu bilginin çok küçük bir kısmı ama çağlar önce kendi kodumuzdan silinmiş bir bilgi. Bence, ki bu şu anda sadece bir teori, bu bir bağlantı noktasıydı. Onun yok olmasıyla genomumuz yavaş yavaş bozuldu ve şu anda bulunduğumuz noktaya kadar parçalanmaya başladı. Bu nedenle, durum daha da kötüye gidecek. Yakında üreme yeteneğimizi tamamen kaybedeceğiz. O zaman hastalığın, son nesilde yetişkin dişilerde olduğu gibi yetişkin erkeklere de yayıldığını göreceğiz."

Adamlar arasında uzun bir süre sessizlik oldu. Her ikisi de toplumlarını kasıp kavuran salgınları hatırlıyordu; kadınları, daha derinlere bakana kadar nedenini bulamadıkları aptalca küçük hastalıklardan ölüyordu.

Daaynal ürperdi ama sesi sertti. Kararlıydı. "Hayır.

İmparatorluk benim gözetimimde düşmeyecek."

Dönerek doğrudan Laarn'a baktı. Konuştuğu sevimli amca gitmiş, yerine Lathar'ın imparatoru gelmişti.

"Ne yapman gerekiyorsa yap. *Ne yapmanız gerekiyorsa,*" diye emretti. "Jessica Kallson bu gezegeni terk etmeyecek. Elimizdeki Terran tutsaklar arasında bu genetik bilgiye sahip başkalarını bulun. Eğer bulamazsanız, onları Dünya'da bulacağız. Savunmaları acınacak halde. Gezegeni ele geçirmek uzun sürmez."

Böylece, insan kadınlar onur konukları olmaktan çıkıp tekrar tutsak oldular.

"Evet, Majesteleri." Laarn değişimi tetikleyen kişi olduğu için bir suçluluk duygusunu bastırdı ama kararlılıkla omurgasını dikleştirdi. O her şeyden önce Lathar'dı. Eğer insanlık kurtuluşlarının anahtarını sunuyorsa, bu bütün bir alt türe boyun eğdirmek anlamına gelse bile onu almak zorundaydı. "Kalan dişilerin test edilmesini emredeceğim ve Jess'i daha fazla test için geri getireceğim."

İmparator başını salladı, kollarını büyük göğsünde kavuşturdu. "Bu insan dişiyi sahiplenmenizi öneririm," dedi aniden, odağı Laarn'ın yüzüne sabitlenmişti. "Araştırmanızı doğru okuyorsam, hamilelik için en iyi aday o olurdu, değil mi?"

Kahretsin. Bunun olacağını tahmin etmemişti. Birden temkinli davranan Laarn yavaşça başını salladı.

Daaynal gülümsedi, yüzünde vahşi ve yırtıcı bir ifade vardı. "Güzel. O zaman o çocuk, ırkımızın kurtarıcısı, bizim soyumuzdan *olacak*. Kadına sahip çık ve onu hamile bırak. Mümkün olduğunca çabuk."

Laarn tartışmak için ağzını açtı. Sayısız neden bunun iyi bir fikir olmadığını haykırıyordu. O bir insandı ve ufacıktı... zaten onu ölesiye korkutmuştu ve yaraları yüzünden ona zar zor bakacağını hesaba katmadan önceydi bu. Onun için bir canavardı.

Ama... kafasının arkasındaki küçük ses baştan çıkarıcı bir şekilde mırıldandı, sana teslim oldu, kollarında yumuşak ve uysaldı. Onu neredeyse duvara yasladığında çığlık atmadı ya da karşı koymadı...

"Yap şunu." Daaynal'ın sesi bir kırbaç kadar sert ve *Telu-noresh*'in donmuş arazilerinden daha soğuktu, ifadesi daha sertti. "Yoksa ben ."

"HAYIR MI? NE DEMEK HAYIR?"

Jess, Daaynal'ın önünde durup büyük imparatorun yüzünde görmeye alışık olduğu normal sıcaklık ve gülümsemeden yoksun bir ifadeye bakarken sırkla baltalanmış gibi hissetti. Şimdi tahtta uzanırken ifadesi kapalı ve yasaklayıcıydı, yeşil gözleri Laarn'inkilere çok benziyordu ve onunkileri delip geçiyordu.

"Dikkatli ol, küçük insan," diye gürledi, derin sesinde bir öfke vardı. "*Misafirim* olarak sınırlarını aşma."

Son kelimedeki notla ürperdi, saraydaki yerine dair tüm yanılsamaları tüyler ürpertici bir anda silinip gitmişti. Jess ve arkadaşlarını onur konukları olarak övmüştü ama Lathar acımasızdı. Görünüşe göre onları misafir olarak tutmak artık işe yaramaz hale gelir gelmez, başladıkları mahkûmlar seviyesine geri indirileceklerdi.

Omurgasını dikleştirerek başını salladı. Durumu değiştirecek bir şey olmuştu ama ne olduğundan emin değildi. Ona sormasına da imkân yoktu. Onun tavrına bir kez baktığında hiçbir şey söylemeyeceğini anladı. İmparator kendini açıklamazdı. Asla.

"Özür dilerim Majesteleri," diye mırıldandı küçük bir reveransla. "Alınmak istememiştim."

Sözleri sakindi ama içinde hayal kırıklığıyla çılgılık atıyordu. Tek düşünebildiği eve dönme ve ikizini görme ihtiyacıydı.

"Sadece kız kardeşim çok hasta. Annem daha da kötüleştiğini söylüyor."

Daaynal kıpırdamadı, hâlâ sandalyesinde arkasına yaslanmış, çenesini uzun parmaklarına dayamıştı. "Her ne olursa olsun, Terra'ya dönüş yolculuğu uzun ve tehlikelerle dolu. Koruyucunuz olarak böylesine tehlikeli bir yolculuğa çıkmanıza izin vermem büyük bir ihmalkârlık olur."

"B..." Bir nefes aldı ve başka bir yol denerken yanıtını gözden geçirdi. "Ama Lathar'ın evrende önde gelen savaşçılar olarak haklı bir üne sahip olduğuna eminim... kimse gemilerinizden birine saldırmaya cesaret edemez? Tabii geri dönüş yolculuğunu tek başıma yapmamı istemiyorsanız?"

Bunu nasıl yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. O ve diğer kadınlar Tarrick'in gemisiyle nöbetçi üssünden götürülmüşlerdi, insan gemileri saldırıda yok edilmişti. Burada Dünya'dönüş yolculuğu yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Gerçekten de öyle, ancak Rivaas sektöründeki sorunlar nedeniyle size tahsis edebileceğim boş bir yerim yok. Bir döngü sonra oradaki durum netleştğinde bunu düşünebilirim."

Gözyaşları gözlerinin arkasını yakarken Jess başını salladı ve tekrar reverans yapmayı unutmadı. "Evet, Majesteleri, teşekkür ."

Daaynal başını eğdi, bakışları bir an için onun omzunun üzerinden geçti. Yüzünde bir gülümsemenin hayaleti belirdi ama o bunu pek önemsemedi. Onun iyi bir adam olduğunu düşünmüştü ama şöhretinin işaret ettiği kadar acımasız olduğu ortaya çıkmıştı. Onu daha da aptal yerine koydu. Bir insan gibi görünmesinin aynı ahlak ve değerlere sahip olduğu anlamına gelmediğini bilmeliydi.

Hafif bir esinti pencerelerdeki perdeleri dalgalandırarak ötelerdeki bahçelerden gelen çiçek kokularını odaya taşıdı. Bu hafif koku onu daha önce gülümsetebilirdi ama şu anda bunu yapamıyordu.

"İzninizle, Majesteleri?" diye mırıldandı reverans yaparak, hem gitme niyetini belirtiyor hem de izin istiyordu. Normalde Daaynal sadece başını sallayarak ya da izin belirten bir el sallardı ama bu kez doğrudan ona baktı.

"Bir dakika, Bayan Kallson. Sanırım yeğenimin size ihtiyacı var."
"Öyle mi?" Jess kaşlarını çatarak döndü, Tarrick'i karşısında bulmayı umuyordu.

arkasında. Onun yerine Laarn ile yüz yüze geldi, yeşil gözleri ona bakarken delip geçiyordu. Öpüşmelerinden sonra onu tekrar gördüğünde kıpkırmızı olmayı bekliyordu ama kız kardeşi yüzünden midesinde çalkalanan duygular sayesinde, yeni duyguları işleme yeteneği donmuş bir halde ona küçük bir baş selamı verdi.

"Şifacı Lord," diye başını sallayarak onu onayladı ve bazı savaşçıların onun etrafında kullandığını duyduğu hitap şeklini kullandı. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

İfadesi değişti, kaşlarında ufak bir çatıklık belirdi. "Lord Şifacı?" diye sordu. "Benim adımı kullanmaya ne oldu? Arkadaş olduğumuzu sanıyordum Jessica?"

Bir omzunu hafifçe kaldırdı, ifadesini düz ve nötr tuttu. Arkadaşlar birbirlerini geçen gün onu öptüğü gibi öpmezdi, onu güçlü kollarıyla sarar, baskınlık ve tutku dolu öpücüklerle baştan çıkarırdı. Ama bu Lizzie'yi öğrenmesinden önceydi.

"Ben de öyle," dedi sessizce, ne kadar uğraşırsa uğraşsın sesindeki küçük acı notayı . "Tıpkı burada mahkûm değil de misafir olduğumuz lafına inandığım gibi. Ne kadar da yanılmışım."

JESS ÜZGÜNDÜ. Onu hiç görmediği kadar üzgündü. Kuşkusuz onu o kadar uzun zamandır tanımiyordu -kendi küçük durgun su sistemlerinde insanların varlığını ilk keşfettiklerinden bu yana sadece iki aydan biraz fazla zaman geçmişti- ama bu süre içinde insan kadınları, onların tavır ve davranışlarını, ruh hallerini ve duygularını yakından gözlemlemişti. Onları korkmuş, meydan okuyan, kızgın, eğlenmiş, mutlu görmüştü...

Jess bunların hiçbiri değildi. Onunla birlikte laboratuvara doğru yürürken omuzları gergindi. Dudakları büzülmüştü ve Jess'in güzel yüzüne yan gözle bakarken gözlerinin kenarlarında parlayan yaşları gördüğüne yemin etti.

Bu manzara kalbini sızlattı, kızın kapalı ruh hali onu kabul etmek istediğinden daha fazla etkiledi. Küçük bir insanla ilgili olan şey neydi?

Onu bu kadar etkileyebilecek bir kadın? O Lathar savaşçısıydı. Duygularını kontrol ederdi, tam tersi değil.

Bunu kendine ne kadar söylese de bir şey fark etmedi. Laboratuvarına adım atar ve kapılar arkalarından kapanır kapanmaz, koluna kocaman bir el koyarak onu durdurdu.

"Jessica. var? Biri sana zarar mı verdi?"

Kadın adamın eline baktı ve adam hemen elini çekti. Bir savaşçı sahiplenmeye niyetli olmadığı bir dişiye dokunmaya çalışmazdı, iyi bir nedeni olmadan ve asla uzun süreliğine değil. Aksini yapmak onursuzluktu. Şimdi onun dikkatini çekmişti, vücudundaki her hücre onu bir adım öne çıkıp kollarına almaya teşvik etse de ona daha fazla dokunmak için hiçbir nedeni yoktu.

Yüzünü ona çevirdiğinde sakın ve soğukkanlıydı ama gözlerindeki acı neredeyse onu dizlerinin üzerine çökertecekti.

"Kız kardeşim hasta," dedi usulca. "Eve gitmem gerek ama Daaynal izin vermiyor. O ölebilir ve ben orada olamam." Cümlesini bitirmeden önce gözünün kenarından tek bir damla yaş koptu ve yanağından aşağı süzüldü.

Ne yaptığını anlayamadan Laarn bir adım öne çıktı, kollarını kızın küçük bedenine doladı ve onu kendine çekti. Kız bir an dondu, kaskatı kesildi ama sonra ona doğru gevşedi, yumuşak hıçkırıklarının sesi laboratuvarın sessizliğini doldurdu.

"Şşşt, şşşt..." diye fısıldadı, dudakları saçlarına değiyordu. "Her şey yoluna girecek. Kız kardeşin ölmeyecek." Bundan emin değildi ama umurunda da değildi. Sadece sesindeki o acı notasını çıkarmak için her şeye söz verebilirdi.

Sessizleşerek başını salladı, yüzü adamın göğsüne gömülmüştü. Adam kollarını sıkılaştırdı, onun kendisine böylesine güvenle yaslanmasından hoşlanıyordu. İçine bir suçluluk duygusu saplandı.

Ona ne yapması emredildiğini bilse, sahiplense ve bu konudaki hislerine bakmaksızın hamile bıraksa, ona bu kadar kolay yapışmazdı. Ona ömür boyu bağlanmaktan kıl payı uzakta olduğunu bilse bile.

Ruh hali oldu, çenesi yan tarafındaki bir kasın zıpladığını hissedinceye kadar gerildi. Amcası ona sahip çıkma konusunda ne derse desin, yapamazdı. Ceketini giymeden ona bakamazdı bile... Onunla bir ömür geçirmek istemesine imkân yoktu.

Hayır, bundan kaçınmaları daha iyiydi. Aklının bir köşesinde şekillenmekte küçük plan kök saldı ve büyümeye başladı. İhtiyacı olan tek şey Jess'in hamile kalabildiğini ve DNA'sındaki değişmemiş dizilimin düşündüğü anlama geldiğini, yani on yıllardır doğan ilk dişi Lathar olan bir kız çocuğuna gebe kalabileceğini doğrulamaktı. Gerçekten hamile kalmasına gerek yoktu... tek ihtiyacı olan bunu laboratuvarında doğrulamaktı.

"Her şey yoluna girecek." Kollarında ne kadar iyi hissettiğini ve oraya ne kadar mükemmel oturduğunu düşünmemek için kendini zor tutarak bir elini onun sırtında gezdirdi. "Amcamla konuşacağım, bakalım mantıklı düşünmesini sağlayabilecek miyim?"

"Ah, öyle mi?" diye nefes nefese kaldı ve arkasına yaslanıp ona baktı. Gözleri yaşlarla ıslanmıştı ama oradaki kırmızılık güzelliğini hiçbir şekilde azaltmıyordu. Gözlerindeki umut adamın midesini bulandırdı ama bu, ayak parmaklarının ucuna uzanıp adamın yanağını hızla öpmesi karşısında hiçbir şey ifade etmedi.

"Tanrı sizi korusun. Çok teşekkür ederim. Benim için anlamı çok büyük. Lizzie ve ben... onsuz bir ben hiç olmadım. Onun hasta olduğunu duymak..." Omuz silkti. "Onu bir daha göremeden kaybetmekten korkuyorum."

Söylediklerini anlamaya çalışırken kaşlarını çattı ve ona baktı. Çeviri implantları sayesinde Terran dilini anlıyordu. Ama bazen bir şeyleri *nasıl* söyledikleri onu tamamen şaşırtıyor ve çözmek için düşünmesi gerekiyordu.

"Ne demek istiyorsun, kız kardeşin olmadan hiç sen olmadın mı?" Yüz ifadesi netleşti. "Aynı anda doğduğunuzu mu söylüyorsun? Bu mümkün değil."

"İkizler, evet." Başını salladı ve adamın bariz kafa karışıklığına gülümsedi. "Lizzie benim *litaan*'ım. Görünüşe göre Lathar'da dişi ikizler yok?"

"Hayır." Tanrıça hanım, işte buydu. Farkındalık ona ışık hızındaki bir gemi gibi çarptı. DNA'sındaki köprü kodu, onun bir *litaan* olmasından kaynaklanıyordu. Tek açıklaması buydu.

"Hayır, yok. Bayan Tanrıça, bu faydalı olabilir. Ben..." diyerek arkasındaki büyük teşhis yatağını işaret etti. "Bunu göz önünde bulundurarak birkaç test daha yapabilir miyim? DNA'nızı veritabanımızdaki diğer *litaan* kayıtlarıyla karşılaştırmak yardımcı olabilir. Erkek-kadın çiftlerimiz ve erkek-erkek çiftlerimiz var ama bildiğim kadarıyla

hiç dişi-dişi çifti olmadı. Eğer insanlarda varsa, bu beni nedenini merak ettiriyor."

"Elbette, yardımcı olacak her şey," dedi, onun kollarından kurtulup yatağa yaklaşırken.

Kadın durdu ve bir an için dikkati, yukarı doğru savrulmuş saçlarının ortaya çıkardığı boynunun narin kıvrımına takıldı, nedenini merak etti. Sonra yatağın çok yüksek olduğunu fark etti. Genelde yatağı en alçak seviyeye, çok daha küçük olan insan kadınların kolayca çıkabileceği bir seviyeye ayarlardı ama son hastası daha büyük savaşçılardan biriydi, bu yüzden yatak hâlâ maksimum yüksekliğe yakın bir yerdeydi.

"Dur, sana yardım edeyim," diye mırıldandı ve birkaç adımda onun yanına ulaştı. Normalde uzanıp elini sallayarak yan taraftaki yüksekliği ayarlaması gerekirdi ama yapmadı. Bunun yerine içeri girdi, büyük ellerini kızın küçük belinin iki yanına koydu ve onu yatağa kaldırdı.

Yine de onu bir kez yakaladığında, ellerini . Elleri onun minik belinde kilitli kaldı. Kız ona baktı, güzel yüzünde kaşları çatılmıştı. Yapamıyordu, yapması gerektiğini söyleyen tüm nedenlere rağmen onu bırakamıyordu.

"Laarn?"

Dudaklarından dökülen ismi bir fısıltıdan biraz daha fazlasıydı ama duymuştu. Tüm hisleri onu terk ederek bir adım öne çıktı ve kalçasını kullanarak kadının kalçalarını aralarına girebilmek için itti. Kadının nefesi kesildi, küçük bir aksama vücuduna yasadışı olması gereken her türlü şeyi yaptı ve kadının gözleri büyüdü.

Kalçalarının arkasına kocaman bir el koydu ve onu kendine doğru çekti. Sert, ağır ve neredeyse derisinin dikişlerini patlatacak olan siki ısrarla amına doğru bastırdı. Kadının gözleri karardı ve boğazının arkasından küçük bir inilti duyuldu.

Buna alçak bir hırıltıyla karşılık verdi, serbest eliyle kızın ensesine yapışarak başını mükemmel bir açıyla yukarı kaldırdı.

"Beni affet," diye mırıldandı dudaklarına yapışmadan bir an önce.

Öpücüğü sert ve acımasızdı, bir öpücükten çok kendini daha iyi kontrol edemediğı için kendine verdiğı bir cezaydı. Ona dokunduğu anda kendini kaybettiğı için. Hemen öpücüğü derinleştirerek, içindeki tatlılığı tatmak için dudaklarını ayırarak ikisini de cezalandırdı.

Dili onunkine doğru kaydı, nazikçe okşamadı ama yanıtını talep etti.

Yeterli değildi. Asla yeterli olmayacaktı. Adamın saçlarındaki eli sıkılaştı ve kadın ona karşı inledi, kendi elleri adamın omuzlarının genişliğine gömüldü. Bu ses adamın aklını biraz başına getirdi ve öpücüğünü kızın ellerinin ona karşı gevşemesini sağlayacak kadar yumuşattı. Artık acıya karşı pençeleri değil, ona dokunuyor, onu okşuyordu. Onunla kendi tarzında alay ediyordu.

Şaşkınlık içinden geçerken, biraz daha gevşedi ve kalçalarının arkasındaki elini daha da yukarı kaydırды - yapabileceğini düşündüğünden daha yumuşak bir dokunuş. Yapabilmesi *gerekenden* de. Doğma büyüme bir savaşçıydı, şifacılık eğitimi almış olsa bile asla nazik bir adam olamazdı. Ama onun için olmak istiyordu, onun için... İhtiyacı olan her şey olabilirdi.

Dili onunkine süründü ve siki sarsılıp zonklarken ihtiyaç içinde homurdandı. Sadece küçük bir itme. Tek yapması gereken buydu ve kadın yatakta onun altında olabilirdi, saçları tıpkı hayallerindeki gibi başının etrafına yayılmıştı.

Ama sonra onun ellerini ceketinin bağında hissetti. Damarlarında buz dolaştı ve dondu kaldı. Hareketin farkında olmadan, sert bir elini onun her iki elinin üzerine kenetledi ve giysiyi çözmesini engelledi. Ellerini üzerinde hissetmekten, yumuşak parmaklarının vücudunu keşfettiğini hissetmekten başka bir şey istemiyordu ama bu olmayacaktı. Onun tenini hisseder hissetmez geri çekilecek ve onu itecekti.

Daha önce de olmuştu. Kendisine dokunmaları, işaretli bedenine dokunmalarına katlanmaları için zevk evlerine zaman fazladan para ödemek zorunda kalmıştı ve o zaman bile hiçbir yüzlerindeki tiksintiyi gizleyememişti. Jess'in gözlerinde bunu görmek istemiyordu.

"Hayır."

Erkeklik içgüdülerinin ulumasını ve amının derinliklerine batma zevkinden mahrum bırakılan siki vahşi sarsıntısını görmezden gelerek kendini bıraktı. Kadının ona attığı şaşkınlık ve özlem dolu bakış neredeyse kontrolünü kaybetmesine neden olacaktı ama geri çekildi ve reddini küçük bir gülümsemeyle yumuşattı.

"Yapacak işlerimiz var," diye nazikçe hatırlattı ona, gevşek bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırmak için uzanmaktan kendini alamadı, elini bırakmadan önce parmak uçları yanağını okşadı. "Bu iş

Bunu ne kadar çabuk yapabilirsek, amcama o kadar çabuk ulaşabilir ve eve gitmene izin vermesi için onu ikna edebilirim, tamam mı?"

Jess'in tek yapabildiği yavaşça başını sallamak ve Laarn uzaklaşırken kendini onun üzerine atmamaktı. Tekrar. Cinsel hayal kırıklığı ve kafa karışıklığı dalgalanıyordu. O kadar güçlüydü ki çılgılık atmak istedi. Onu istiyordu, bacaklarının arasına girdiğinde amına bastırıldığı sikinin sert uzunluğu bunu kanıtlamıştı... öyleyse neden sürekli geri çekiliyordu? Sorun neydi?

Hâlâ bir cevap için ona baktığını fark edince derin bir nefes aldı ve bir yerlerden bir gülümseme topladı. Adam ona dokunmuştu, bu sefer gönüllü olarak, parmak uçlarının yanağına hızlıca değmesi bir damga gibi ateşten bir iz bırakmıştı.

"Eğer benim için arkana yaslanırsan."

Yatağın etrafında hareket ederken derin sesi normalden daha sert görünüyordu, holografik ekran geriye doğru kıvrılıp bacaklarını yukarı çekerken çoktan başlamıştı. Arkasına yaslandığında, ekran parlak renkli bir ışık köprüsüyle onun üzerinde yükseliyordu. Laarn'ı görebiliyordu, dikkati okumalara odaklanmıştı ve o fark etmeden onu inceleme fırsatını değerlendirdi.

Güçlü yüz hatları ve uzun, siyah saçlarıyla o güne kadar gördüğü en yakışıklı adamdı. Savaşçı örgüleriyle dolu olan saçları omuzlarının üzerinden dökülüyordu ve her zamanki gibi arkadan bağlanmamıştı. Görünüş olarak kardeşi Tarrick'e benzese de, Laarn'ın gözleri altın rengi değil yeşil olduğu için değil, hareketleri tamamen farklı olduğu için iki adamı birbirinden hemen ayırabilirdi. Laarn daha içine kapanık ve çekingendi ama içinde onu çok ilkel bir düzeyde etkileyen ham bir güç ve bastırılmış bir tehlike vardı.

Adam kaşlarını , dudakları ekrandaki bir şeye sinirlenerek biraz geriye kıvrıldı ve kadın hafifçe gülümsemesine engel olamadı. Kimsenin baktığını bilmediği zamanlarda yüzü oldukça etkileyiciydi. Şu anda ise fena halde sinirli görünüyordu... Bu çok sevimliydi, tabii onun cüssesindeki bir adama sevimli denebilirse.

Bakışlarının onun üzerinde dolaşmasına izin vererek omuzlarının ve göğsünün genişliğini inceledi. Gördüğü diğer savaşçılar gibi, ceketinin kalıbı onun da kaslı olduğunu gösteriyordu; bu izlenim, biraz önce ellerinin altında hissettiği sağlamlık ve güçle ve haftalar önce gömleğini çıkardığını gördüğü andan kalan anılarla destekleniyordu.

Yara izleri.

Gözlerini kırptırdı. Onu öpmek için her şeyi , hatta vücudunun onunkine bastırılmış hali herhangi bir gösterge ise, ona dokunmak için ceketini çıkarmaya çalışana kadar daha fazlasını yapmıştı. Sonra onu susturmuş ve öyle hızlı adımlarla uzaklaşmıştı ki başı neredeyse dönmüştü.

Kahretsin... Görünüşü konusunda hassas olabilir mi?

Bu yeni olasılıkla donanmış olarak adamın yüzünü ve ellerini tekrar inceledi. Ceketini üzerindeyken, altındaki yara izlerine dair hiçbir iz yoktu ve yara izlerinin Latharian kültüründe bir onur nişanı gibi olduğunu bilmesine rağmen, onun ya da diğer kadınların yanında ceketini nadiren çıkarırdı. Ne kadar iyi bir doktor olduğunu kanıtlayan yaralar.

"Burası sıcak, değil mi?" diye başladı, yatağın üzerinde biraz kıpırdanarak. "Böyle giyinince ısınmıyor musun?"

Tamam, kabaydı ama istediği konuşmayı başlatmak için aklına tek şey buydu. Adam ona bir bakış attı, ekranın ışıkları yüz hatlarını vurguluyor ve gözlerini solgunlaştırıyordu. Nefesini içine çekti, adamın üzerine çullanıp onu baştan çıkarmaya hazır bir kara melek gibi görünmesi hoşuna gitmişti.

Bakışları bir an için ekrana kaydı ve dudakları büküldü. "Ben iyiyim ama evet, vücut ısınız biraz yükselmiş. Sizi daha rahat ettirmek için yatağın sıcaklığını düşürebilirim."

Üzerini serin bir hava kapladığında titredi. Bunu kastetmemişti ve adamın dudaklarının kıvrımından bunu çok iyi anlıyordu.

"Tamam..." Önündeki ekrana dikkatle bakarken derin sesi neredeyse normale dönmüştü. "Litaan'ınıza giden bağlantıyı görüyorum. Burada daha önce görmediğim bazı kodlar var. Bir teoriyi test etmek için yumurtalarınızdan birkaçını alabilir miyim? Çok değil, sadece birkaç tane alacağım ve hiçbir şey hissetmeyeceksiniz."

Jess durakladı, kaşlarının arasında bir çatıklık vardı. "Yumurtalar mı? Yumurtalıklarımından mı?"

Ekranın üzerinden ona baktı. Yeşil bir ışık yanıp sönüyor, bir gözünün hemen altından yansıyor. "Evet. Yumurtalıklarınızdan, eğer insanların bilmediğim ikincil bir yeri yoksa?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Yumurtalıklar. Ama... sadece birkaç tane alacaksın, değil mi? Ve hala çocuk sahibi olabilecek miyim? Bir gün bebeğim olsun istiyorum. Bu yeteneğimi kaybetmek istemiyorum."

Bunu söylediği anda kendini tekmeledi. Türünün üremesi için mücadele eden bir adama söylenecek en kaba şeydi. Yanakları kızararak yaptığı gafı örtbas etmeye çalıştı.

"Yani, doğru adamla... savaşçıyla... tabii ki."

"Kendini benim türümden bir savaşçıyla yuva kurarken mi görüyorsun?" diye sordu, elleri önündeki ekranda gezinirken ifadesi okunamıyordu. Tıbbi makinelerin nasıl çalıştığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama ona güveniyordu. Eğer acıtmayacağını söylüyorsa, acıtmayacaktır. "Sana biraz... barbarca göründüğümüze emin misin?"

Omuz silkti adam kaşlarını çatıp başını ona doğru sallayınca anında hareketsizleşti. Vereceği herhangi bir cevap, makine renkli ışıkları etrafında döndürürken beklemek zorunda kaldı, kesişen çizgiler vücudunun alt kısmının üzerindeki bölgeye odaklanırken hızlandı. İçinden bir sıcaklık yayılmaya başladığında gerildi, ancak bu hissi tam olarak analiz edemedi kayboldu ve ışıklar kapandı.

"Bu kadar mıydı?" diye sordu şaşkınlıkla, başını salladığında dudaklarında küçük bir nefes belirdi. "Bilmiyorum... daha invaziv bir şey bekliyordum. Büyük bir iğne gibi bir şey mi?"

Laarn kıkırdadı, esmer yakışıklı yüzü geniş bir sırıtışa dönüştü. "Lütfen, bazı yönlerden barbar olabiliriz, ama tıpta? Sizi temin ederim ki evrendeki en gelişmiş ırklardan biriyiz. Hücresel yer değiştirme," diye ekledi başıyla karnını işaret ederek. "Testlerim için kullanacağım birkaç yumurta çıkardım. Bunlar revir yerine burada, laboratuvarı saklanacak, böylece genetik materyaliniz diğer araştırmacıların erişimine açık olmayacak. Bana güvendiğiniz için teşekkür ederim."

Bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey başını yana eğmesine neden oldu. Holo-ark kapanırken ayağa kalkarak elini onun koluna koydu ve ciddiyetle konuştu.

"Sana güveniyorum Laarn, hayatım pahasına. Ve senin barbar olduğunu düşünmüyorum..." Sözü yarıda kesti, adama yönelttiği bakış, halkının geri kalanı hakkında bu görüşe sahip olabileceğini, ancak kendisinin farklı bir mesele olduğunu açıkça ortaya koyuyordu. "Aslında, doğru adamlar..." Onu. "...mağara adamı rolü oldukça ateşli."

Ana eğitim alanının hemen dışında Daaynal ile neredeyse burun buruna gelen Laarn, "size SÖYLÜYÖRÜM, kız kardeşe erişmem gerekiyor," diye karşı

Etraflarındaki savaşçılar, Karryl , dikkatle başka tarafa baktılar. Kollarını kavuşturmuş ve sert bir ifade takınmış olan Karryl, Laarn'ı imparatora karşı bile desteklemeye hazır olduğunu açıkça söylüyordu ama bu yüzden ikisinin de dayak yiyeceğini tahmin ediyordu. Laarn çocukluk arkadaşına daha sonra teşekkür etmeyi aklına not etti. Hayır, Daaynal'ın gazabını onun için göze aldıysa, onlar bundan daha fazlasıydı. Bu onları silah kardeşi, en azından kan kardeşi yapıyordu.

Daaynal'ın Laarn'inkine çok benzeyen gözleri genişledi. "Oh, öyle mi, öyle mi?"

Kıkırdaması beklenmedik ama hoş bir şeydi, şifacının içine bir rahatlama dalgası yayıldı. Laarn ne kadar iri yapılı ve savaşçılar arasında başarılı olsa da Daaynal hem daha iri hem de daha deneyimliydi, Laarn ve kardeşinin aklına bile gelmeden yıllar önce saçında ilk savaşçı örgüleri vardı. Eğer Laarn'ın meydan okumasına karşı çıksaydı, ne imparatorla olan ilişkisi ne de imparatorlukta en iyi şifacı olarak konumu onu dayak yemekten kurtarabilirdi.

"Neden... ikisini de kendinize almayı mı planlıyorsunuz?" Daaynal kollarını kavuşturdu, yüz hatlarını eğlence kaplamıştı. Eğitim alanının hemen dışında, yarılmış bir dudak ve henüz tam mor ihtişamına ulaşmamış yeni morarmış bir göz vardı. Savaşçı imparatorun arkasından hızlı bir bakış, Xaandril'in oğlu Rynn ile antrenman yaptığını ortaya çıkardı. Daaynal'ın mevcut yaralarının kaynağı olduğuna şüphe yok, belli ki karşılığında bazılarının alıcısıydı. Kan içinde olmasına ve sol kolunu garip bir açıyla yanında tutmasına rağmen, kendisini öldürmeye çalışıyor gibi görünen oğluna karşı kendini savunmaktan daha fazlasını yapabiliyordu.

Daaynal iri bir eliyle sakallı çenesini ovuşturarak, "Bu güzel yaratıklardan iki tane almanıza izin verseydim, eminim şikayetler olurdu," diye düşündü.

"Hayır, *hayır*... İki tane istemiyorum," diye aceleyle ekledi ve sonra Daaynal'ın gözlerindeki eğlence pırıltısını yakalayarak kandırıldığını anladı.

"İki değil ama en azından bir tane mi?" İmparatorun sırtışı genişledi.

Laarn onu görmezden gelerek konuşmaya devam etti. "Kız kardeşinin tıbbi durumunu kontrol etmem gerekiyor. Görünüşe göre çok hasta ve eğer kız kardeşiyle aynı genetik bilgiye sahipse-

Daaynal kaşlarını çattı, Laarn'ı eğitim alanlarının koşuşturmacasından uzaklaştırıp sarayın yan tarafındaki oyukların sığınağına çekerken neşesi kaçmıştı.

"Neden aynı genetik bilgiye sahip olsun ki? Kız kardeşiyle aynı köprü koduna sahip olması mümkün mü?" Daaynal'ın ifadesi bu olasılık karşısında keskinleşti ve Laarn başını salladı.

"*Litaan* oldukları düşünülürse bu mümkünden de öte." Bunu kafasına iyice yerleştirmek için durakladı. "Görünüşe göre Terralıların dişi-dişi çiftleri var, bu bizde antik çağlardan beri hiç olmayan bir şey. Aynı kod için elimizdeki diğer Terralıları da kontrol ettim ve hiçbirinde yok, hatta Terralıların deyimiyle ikiz olduğunu bildiren diğer dişide bile. Ancak onun *litaanı* erkek, bu da bana bunun ya sadece dişi çift kodunda olduğunu ya da... daha da nadiren... sadece Kallson ailesinin DNA'sında olduğunu düşündürüyor."

"Eğer öyleyse... *Draanth*..." Daaynal nefes aldı, bir elini saçlarında gezdirdi ve gevşek telleri yüzünden uzaklaştırdı.

"Evet... kesinlikle. Jess'i neden almak ve kız kardeşini de güvence altına almak istediğimi anlıyor musun?" Laarn, Dünya'ya geri dönmenin küçük Terran için ne kadar önemli olduğunu bilerek zorladı. Onun düşüncelerinde ne zaman küçük Terran haline geldiğini tam olarak bilmiyordu ve şu anda bunun bir önemi yoktu.

Oyukların yanından geçen koridorun temiz olup olmadığını kontrol ettikten sonra, sadece amcasının duyabileceği şekilde sesini alçalttı. "Yumurtalarından bazılarını kurtarmayı başardım ve teorimi test ettim. Laboratuvar koşulları altında hamilelik mümkün. Test ettiğim yumurtalardan biri halihazırda canlı bir gebelik."

Daaynal'ın gözleri genişledi, yeşil derinliklerinde bir şey parladı. Memnuniyet... umut belki... ya da, ve Laarn gözlerini kırptırdı

düşünce, özlem? Emin değildi ve hızlı parıltı analiz edemedi kayboldu.

"Demek emirlerime kendinize özgü bir şekilde uymayı başardınız... *sadece*," diye kıkırdadı, belli ki eğlenmişti. "Hamile olmadan hamilelik. Eşsiz. Ve muhtemelen Bayan Kallson'ın gerçekten çocuk sahibi olmasından daha güvenli bir alternatif... özellikle de toplumumuzun bazı unsurlarının mevcut ruh hali göz önüne alındığında."

Laarn alt metni kolayca okudu. Pürist aptallar, öte dünyanın kış ucundaki küçük galaksilerinde Terralıların keşfinden beri ortalığı karıştırıyorlardı. Genetik manipülasyonla dişiler sadece Lathar yavruları için kuluçka makinesi olsa da, herhangi bir türle melezleşmeye her zaman karşı çıkmışlardı ama Terralıların gelişi onları çılgına çevirmişti. Pürist eğilimleri olan klan liderleri Terralılar ve alt-Lathar türleriyle üreme tehdidi hakkında çok ses çıkarmışlardı. Gerçek bir hamilelikten haberdar olurlarsa, hem anne hem de çocuk tehlikeye girebilirdi.

"Kesinlikle. Bu köprüleme koduyla ikinci bir denek istememin nedenini anlıyorsundur herhalde?" Jess'in başına bir şey gelebileceği tehdidini Daaynal'ın kafasına kaktığı için kendini bok gibi hissediyordu.

Bunu söylerken bile ruhundan sıcak bir duygu ve öfke dalgası yükseliyordu. Kimse Jess'e zarar veremezdi. *Asla*. Vücudunda nefes kaldığı sürece asla. Jess onu koruyacaktı ve hiç kimse, özellikle de o piç kurusu yobazlar ona asla zarar veremezdi.

Daaynal tekrar çenesini ovuşturdu, gözleri değerlendirmek için kısılmıştı. "Yapabilirim ama Bayan Kallson'ı gezegen dışına çıkarmanıza izin veremem. İçinde bulunduğunuz gemi saldırıya uğrarsa ve ihtiyacımız olan genetik koda sahip tek dişi öldürülürse ne olacak? Bu çok büyük bir risk."

Laarn içini çekti, hayal kırıklığı içinde yuvarlanıyordu. Daaynal haklı bir noktadaydı. Jess'e olan hislerine rağmen büyük resmi görmek zorundaydı. Eğer kodu kopyalayıp halka yayamadan önce onu kaybederlerse, başladıkları yere geri dönecekler ve bir nesil içinde yok olmakla karşı karşıya kalacaklardı.

"Ama... daha genç bir savaşçı için uygun bir kanıtlama görevi olabilir." Büyük imparator duvara yaslandı, bakışları Laarn'a değil, İmparatorluk şampiyonu ve oğlunun hala savaşın ortasında olduğu eğitim arenasına bakıyordu. Laarn bir kaşını kaldırdı, Rynn'in hala ayakta olduğunu ve savaştığını görünce şaşırdı. Efendisi kadar öldürmek zor olmalı.

"Onu buraya mı getirteceksin?" diye sordu, ses tonu dikkatle dengelenmişti. Jess'i Dünya'ya *götüremiyorsa*, hasta kız kardeşini tedavi edebileceği bir yere götürmek bir sonraki en iyi şeydi.

"Evet. Her açıdan en iyi çözüm bu gibi görünüyor." Daaynal sırtarak duvardan uzaklaştı. "Karar verildi o zaman. Ben ve babası, dış sınırlarda küçük bir ordu kurduklarını fark etmediğimi sanan o pislik D'Faranlarla nasıl başa çıkacağımıza karar verirken, Rynn kadınınızın kız kardeşini alacak."

"O benim değil-" Laarn otomatik olarak başladı, ancak Daaynal uzaklaşıp emirler verirken ve Xaandril ile Rynn arasındaki kavgayı bir bağırıyla durdururken bir iç çekişle geri çekildi. Amcası ona Jess'in kendisinden olmadığını söylediğinde zihinsel bir blok yaşıyor gibiydi.

Her ne kadar onun olmasını istese de.

"T

Gerçekten de her şeyi göze almışlar, değil mi?" Jane sırtarak sordu, koltuğa yerleşti

Jess'in yanında, savaşçıların arenasının yanında kurulmuş olan üstü kapalı çardakta.

Dikkatlice temizlenmiş, kan lekeli kum kaldırılmış ve yeni kum dikkatlice tırmıklanmıştı, böylece altı meydan okuma alanı tertemiz görünüyordu. Oturma yerleri büyük dikdörtgenin her tarafına yerleştirilmişti ve uzun bankların arasına klan liderleri için büyük koltuklar serpiştirilmişti. İmparator için yükseltilmiş ve üzeri örtülmüş kürsü, bir tarafta da onur konukları olarak insan kadınlar için pavyon yer alıyordu.

"Öyle görünüyor, evet. Tüm bunların ne için yapıldığına dair bir fikrin var mı?" Jess etrafına bakınırken gülümsemeye çalışarak sordu. Suçluluk ve hayal kırıklığı üzerine çökmüştü. Eve gitmesi gerekiyordu ama Daaynal dün isteğini geri çevirdiğinden beri onunla bir daha görüşme fırsatı bulamamıştı. Çoğunlukla "İmparatorluk görevleri" ve bugünün konusu her neyse onunla meşgul görünüyordu.

"Bu bir turnuva." Cat ipek eteklerini savurarak onlara katıldı. Bir İmparatorluk prensinin karısı olarak Latharian kıyafetlerini neredeyse tamamen benimsemişti, koyu renk buklelerinin arasına yerleştirdiği mücevherli tacı rütbesini ve statüsünü gösteriyordu. "Görünüşe göre bizim onurumuza. Savaşçılar yeteneklerini sergilemek için birbirlerine karşı yarışacaklar. Daaynal birinciye birkaç gemi hediye edecek."

"Kahretsin, kendim girmeliydim. Birkaç Latharian gemisiyle neler yapabileceğimizi bir düşünün..." Jane usulca ısıklık çaldı.

Bir Lathar savaşçısıyla evlenmesi ve ardından Terran ordusundan emekli olmasıyla birlikte, eski denizci de Lathar kıyafetlerini benimsemişti. Ancak Jane, Cat'in giydiği ipek cüppeler ve mücevherler yerine, kendi savaş botları ve atletiyile birlikte savaşçı derisi giymeyi tercih etmişti. Künyesi gitmiş, yerine zincire asılı bir dizi sekizgen künye gelmişti.

Jess'inki Terran künyesinin yanında olmak üzere tüm kadınlar bunları takıyor ve saraydaki ve K'Vass gemilerindeki silah zulalarını ve müttefiklerini açıyorlardı. Lathar, ele geçirdikleri insan kadınların küçülen menekşeler ya da zor durumdaki genç kızlar olmadığını çabucak anlamıştı. Hepsi de askeri bir üssün personeliydi, bu yüzden hangi gezegende üretilmiş olursa olsun bir tüfeğin bir ucunu diğerinden ayırt edebiliyorlardı.

"Çok doğru."

Grubun son üyesi Kenna da onlara katıldı. Jane gibi o da yünle boyanmış bir denizciydi, bu yüzden savaş botlarıyla deri giymiş ve geniş göğüslerini en iyi şekilde ortaya çıkaran deri bir büstiyer giymişti. Jess'i bakarken yakaladı ve göz kırptı. "Gözlerini ellerimden ve kalçamdaki blasterdan uzak tutuyor. Herhangi bir erkek üzerinde şaşırtıcı derecede etkili, doğma büyüme bir savaşçı bile olsa, özellikle de onlarca yıldır doğru düzgün kadın görmemişlerse..."

Jess kıkırdadı. Kenna'ya güven. O kesinlikle partilerinin hafifleticisiydi ve bazen ona çok ihtiyaç duyuluyordu. Jess başka bir şey sormadan bir tantana sesi duyuldu ve arena dolmaya başladı. Savaşçılar, cüppeli ve kukuletalı figürler, onların cariyeleri ana alanın etrafındaki oturma yerlerini doldurmuş, havayı bir heyecan duygusu kaplamıştı. Sağ taraflarında, Daaynal'ın gelişiyile birlikte bir başka tantana daha duyuldu. Kalabalık anında ayağa kalkarak bağarmaya ve tezahürat yapmaya başladı.

"İmparator yıllardır turnuva çağrısı yapmadı." Cat onu duyabilmeleri için öne doğru eğildi. "Sadece belirli bir yetenek seviyesinin üzerindeki savaşçılara açık, yani en iyinin en iyisini göreceğiz."

"Karryl yarışıyor," dedi Jane, savaşçılar arenaya girmeye başladığında yüzünde gururlu bir gülümsemeyle.

"Sevgili savaşçılar ve onur konukları!" Daaynal'ın sesi kalabalığın tezahüratını yarararak yükseldi. "Lathar Prime'da on yıllardır düzenlenen ilk dövüş turnuvasına hoş geldiniz diyorum. Geçmişte bu tür turnuvalar sarayda, şehirlerde ve köylerimizde sık sık düzenlenirdi... Aramızdaki en iyi savaşçılar yeteneklerini sergilemek ve belki de

Savaşçı ve erkek olarak değerimizi kanıtlamak için o özel dişi. Bu tür turnuvaların neden artık yapılmadığını size hatırlatmama gerek yok." Lathar'ın bir tür olarak içinde bulunduğu durumun büyüklüğü karşısında bir an duraksadı.

Daaynal tekrar konuştu ve kolunu kadınların oturduğu korunaklı pavyona doğru uzattı. "Ama... kader yüzümüze güldü. Lathar'ın uzun zamandır kayıp olan bir kolu olan Terralıların keşfi sayesinde, bir kez daha yeteneklerimizi ve becerilerimizi değerli kadınlara gösterme şansına sahibiz."

Önündeki kumların üzerinde duran sessiz savaşçıları işaret etti. "Önünüzde savaşçılarımızın en iyilerini görüyorsunuz. Tek bir kişi kalana kadar birbirleriyle hem birlikte hem de tek başlarına dövüşecekler. Kazanan, imparatorluğun en yeni savaş kruvazörlerinden ikisinin gururlu sahibi olacak ve eğer şanslıysa, bugün burada bulunan hoş hanımlarımızdan birinin takdirini kazanabilir."

Kenna öne doğru eğildi ve kaşlarını salladı. "Bunların yarısının canı cehenneme. Bu adamların cesetlerini gördün mü?"

Jess küçük bir gülümsemeyi bastırdı, Kenna'nın şakacı tavrını kolayca anladı ve diğer kadının da tam olarak kendisinin yaptığı şeyi yaptığını fark etti; tanıdık bir figür bulmak için toplanan erkeklerin arasında arama yapıyordu. Kenna'nın durumunda, imparatorun şampiyonu Xaandril'in uzun boylu, geniş omuzlu figürünü bulur bulmaz durdu, ama Jess'in gözleri aramaya devam etti.

Laarn bir şifacıydı, bu yüzden belki de burada olmazdı. Eğitim aldığını ve dövüşebildiğini biliyordu ama artık bir savaşçı olarak mı kabul edildiğinden yoksa şifacı pozisyonunun mu öncelikli olduğundan emin değildi.

"Ve ilk kez, bu turnuvanın sonucuyla kişisel olarak ilgileniyorum!" Daaynal, bir gongun çalması ve iki savaşçının kumların üzerine, toplanmış olan sıraların arasına doğru yürümesiyle anons etti. "Kardeş oğullarım kumlara çıktı, biri savaşçı bir prens ve iki nesildir ilk kez bir şifacı lord."

Kalabalıktan yükselen soluk sesleri Cat tarafından da yankılandı. "Kahretsin," diye fısıldadı. "Gitti ve yaptı."

"Ne yaptı? O ne yaptı?" Jess sordu, gözleri Laarn'ın görüntüsüne . Yanındaki kardeşi ve toplanan diğer savaşçılar gibi o da beline kadar çıplaktı. Hayranlık fısıltılarını duydu ve yanından geçtiği savaşçıların ona bakışlarını ve vücudunu kaplayan yara izlerini gördü. Ne anlama geldiklerini biliyordu,

imparatorluktaki en iyi şifacı olduğunu gösterdiklerini biliyordu ama tek yapmak istediği her birini öpmek ve çektiği acının hatırasını silmekti.

Cat'in ses tonu hâlâ şaşkındı. "Laarn'ı resmen Lord Şifacı olarak atadı. Artık bundan sıyrılmasının hiçbir yolu yok."

Kardeşinin yanında duran Laarn'dan bakışlarını ayıramıyordu - Tanrım, neden daha sık soyunmuyordu? Adam *yırtık pırtıktı*.

-Jess ona doğru biraz eğildi. "Neden bundan kaçmak istesin ki? Duyduğuma göre herkes onu zaten şifacı lord olarak görüyor."

"Var," diye onayladı Cat. "Ama artık adı konduğuna göre, istediği zaman K'Vass gemilerinden biriyle yola çıkmak yerine burada, Lathar Prime'daki şifahanede kalacak demektir."

"Ahhh, anlıyorum." Jess koltuğuna geri yerleşti, bakışları hâlâ arenanın ortasında imparatoru selamlayan ve sonra dönüp diğer savaşçıların önünde, kardeşinin yanında yerini alan büyük şifacıya takılmıştı.

Öyle de yaptı. Laarn ona hareketlerinin kısıtlanmasından hoşlanan bir adam gibi görünmüyordu, bu yüzden bir gezegenle sınırlandırılmak muhtemelen onu hiç etkilemeyecekti. Yine de aynı zamanda rahatlamış hissetmekten kendini alamadı. Lathar savaşçı bir kültürdü, imparatorluk içinde olduğu kadar kendi aralarında da güç ve konum için savaşmaya meyilliydiler, bu yüzden bir gemide olmak kendi gezegenlerinde olmaktan çok daha tehlikeliydi. Ve duyduğuna göre, şifacının salonu tarafsız bir yer olarak kabul ediliyordu. Orada kimse savaşmazdı, bu da Laarn'ın orada güvende olacağı anlamına geliyordu. Onun bir savaşçı olduğunu bilmesine rağmen, tehlikede olduğu düşüncesi göğsünün rahatsız bir şekilde gerilmesine neden oldu.

Şu anda olduğu gibi, onu önündeki kumların üzerinde görmek sorun değildi, dedi kendi kendine. Bu bir beceri turnuvasıydı, savaş değil. Ciddi ciddi birbirlerini öldürmeye çalışmıyorlardı.

"Başlamadan önce, savaşçılar dışilerinden savaşta kendilerine yardımcı olacak bir simge talep etmek için bir dakikalarını ayırabilirler," diye teklifte bulunan Daaynal, kumların savaşçılara bir süreliğine ayrılma izni vermek için kollarını genişçe açtı.

Beklendiği gibi, hem Tarrick hem de Karryl kumların üzerinden insan kadınların oturduğu pavyona doğru yürümek için hemen düzenlerini bozdular ve Jess birdenbire bunun amacını fark etti

Oturduktan sonra hizmetkârlar tarafından bileklerine dolamaları için verilen ipek kurdeleler.

"Benim Moore Kedim," diye mırıldandı Tarrick, karısının önünde dururken dudaklarında bir gülümseme vardı. "Rica etsem?"

Cat ayakta dururken Jess gülümsedi, pavyonun yüksekliği uzun boylu kocasıyla eşit boyda olduğu anlamına geliyordu ve bileğindeki mor kurdeleyi kocasının üst koluna bağladı. Bir öpücük kondurmak için eğildiğinde, tüm kadınların pavyonun ön tarafında durması için yeterince yer olmasına rağmen Karryl tarafından kenara itilince durdu.

"Hadi ama, bütün gün bekleyemeyiz ve burada etkilememiz gereken bir eşi olan tek erkek sen değilsin."

Tarrick kıkırdadı ve Jane'e işaret ederken yerini büyük savaşıya bıraktı. Uzun boylu denizciye verdiği öpücük sürpriz değildi ama Jess'in gözlerini açan şey Karryl'in arkasında iki adamın durduğu gerçeğiydi.

İmparatorun şampiyonu Xaandril'e kısa bir an göz attı, önlerinde dururken bakışları Kenna'ya kilitlenmişti. Sessizce kolunu uzatırken, büyük savaşçının kendinden son derece emin görünmekten başka şey yaptığını ilk kez görüyordu.

Ama dördüncü savaşçı Xaandril'in arkasından çıkınca nefesi kesildi. Laarn. İki adımda pavyonun kenarına, tam önüne geldi. Bir sıçrayışla kendini platformun kenarında, onun önünde dururken buldu.

"Leydim," dedi Laarn sessizce, okunamayan bir ifadeyle gözleriyle buluşarak. "Sizin renklerinizi taşımaktan onur duyarım... eğer beni buna layık görürseniz."

Elinde değildi. Bakışları adamın vücudundan aşağıya, geniş omuzlarındaki bağlanmamış uzun saçlardan göğsünün ağır kaslarına ve aşağıya, parke taşlı karın kaslarına doğru kaydı. Sıcaklık böğrüne çarptı, kanında dolaştı ve kalçalarının arasında sert bir düğüm haline geldi. Adam muhteşemdi... ve sadece savaşçı derisi giymişti, cehennem gibi ateşliydi.

"" Sesi soluk soluğaydı, bileğindeki kurdeleleri çözmeye çalıştı ama beceremedi. Düğümler sıkılaştı ve küfrederek onları çözmeye çalıştı ama kurdelelerin kenarları çiftleşen yılanlar gibi birbirlerine dolanmıştı. "Siktir ," diye tısladı, onları çözmek için daha çok çabaladı.

"Kusura bakma

Bu."

"İşte." Bir elini bileğine doladı ve onu kendine çekti. "Bana bırak."

Uzun, güçlü parmakları düğümleri kısa sürede çözdü. Kurdeleyi çok hızlı bir şekilde çözdü ve küçük bir gülümsemeyle ona uzattı.

"Nereye bağladığının bir önemi var mı?" diye sordu, Kenna'nın açık mavi Xaandril'in bileğine, deri bilekliğinin hemen üstüne bağladığını görmek için yana doğru bir bakış attı.

Laarn'ın dudağı hafifçe yanlara doğru kıvrıldı. "Hayır. Yeri hanımefendi seçer... soyunmak zorunda kalmadığım sürece."

Onun gözleriyle buluşmak için bir bakış fırlattı ve yeşil derinliklerde sıcak bir eğlence buldu. Adamın vücudundaki derileri soymayı hayal ederken vücudundaki sıcaklık ve tahrik ateşi zirveye ulaştı.

"Gözlerim burada, güzelim." Yumuşak mırıltısı kızın bakışlarını tekrar onunkilerle buluşturmasına neden oldu ve kızın yanakları tepki olarak yandı. Kahretsin, burada herkesin önünde onu süzmüyordu, değil mi? Adamın yüzündeki küçük sırıtış ve arkasından gelen kıkırdama öyle olduğunu söylüyordu. Lanet olsun.

"Buraya gel." Yaklaştı ve uzanıp kurdeleyi saçının bir bölümünden hızla geçirerek fiyonk yerine bir düğümle bağladı. "İşte böyle. Bu nasıl?"

Başını hafifçe eğdi, kurdelesinin koyu pembesi koyu renk saçlarının arasında parlıyordu. "Beni onurlandırdın," dedi sessizce, parmak uçları bileğinin iç kısmını okşarken. "Daha sonra, savaşta kendimi kanıtlarsam, başka bir simge talep edeceğim. Belki bir tane daha... fiziksel."

Evet, evet. Adam bileğini bırakıp kumlara doğru geri döndüğünde cevap verme fırsatı bulamadı, siyah saçları geniş omuzlarında bir pelerin gibi hareket .

"Şey... *bu* kitaplar için bir dönüş değil miydi?" Cat yorum yaptı, Jane'le birlikte Kenna ve Jess'e bakarken iki çift gözde de ilgi dolu bir bakış vardı. "Görünüşe göre ikiniz de sır saklıyormuşsunuz, değil mi?"

"Sonra," diye sözünü kesti Kenna, başıyla arenayı işaret ederek. "Her başlamak üzere."

LAARN bulutların üzerindeydi.

Jess ona sadece jetonunu vermekle kalmamış, aynı zamanda ona bakmıştı. Gerçekten de *ona*, vücuduna bakmıştı. Gözlerinde gördüğü sıcaklık, onu yara izleriyle değil, bir *erkek* olarak gördüğünü söylüyordu. Bu bakış sonsuza dek hafızasında saklı kalacaktı ve şimdi bile, grubundaki üçüncü savaşçıyla karşı karşıya geldiğinde, bu anı vücuduna bir şehvet şimşegi göndermeye yetiyordu.

Önündeki erkek o kadar tahmin edilebilir bir saldırı başlatınca hırladı ki uykusunda bile karşı koyabilirdi. Erkeğin nasıl olup da bu kadar uzağa, bir turnuva için kumların üzerine geldiğini hiç bilmiyordu ama kesin olan bir şey vardı. Yarışmadan hemen şimdi ayrılıyordu.

Bir *liras* yılanı gibi hareket eden Laarn, beceriksizce yapılan saldırıdan sıyrıldı ve savaşçı hızla yanından geçerken uzandı. Erkeğin boynunun yan tarafına saplanan iki parmak sinir plexusuna çarptı ve vücudunun sol tarafının daha az tepki vermesine neden oldu. Çok fazla değildi, Laarn'la tekrar yüzleşmek için döndüğünde yüzünde bir hırıltıyla zar zor fark ediliyordu. Ama Laarn'a karşı çok şey fark edecekti.

Etraflarındaki her şey -kalabalığın gürültüsü, diğer meydan okuma çemberlerinde devam eden diğer dövüşler, arkasında ve solunda Jess'in onu izlediği gerçeği- Laarn'ın odağı zamanın bu anına, sadece ikisine ve içinde durdukları kum çemberine daraldıkça kayboldu.

Dövüşmek ameliyat gibiydi. Tam bir odaklanma, adanmışlık ve beceri gerektiriyordu. Ameliyathanede ölüme ya da kalıcı sakatlıklara karşı tek kişilik bir savaş veriyordu, her ikisi de karşısındaki erkekten çok daha korkutucu rakiplerdi. İri yapılıydı, neredeyse Karryl ya da Daaynal kadar iriydi ama daha ağırdı, oyulmuş kaslarının üzerindeki hafif yağ tabakası iyi yemeklere ve şaraplara olan düşkünlüğünü gösteriyordu.

Laarn gülümsemedi. Onun yerine elini kaldırdı ve savaşçıyı çağırdı.

Boğa benzeri savaşçı hırladı ve tekrar saldırdı. Laarn karşı saldırısını başlatmadan önce erkeğin nefesinin kokusunu alana kadar bekledi. İki koşar adımla rakibinin üzerine atıldı, bu hareket o kadar hızlıydı ki Laarn çizmeli ayağını onun kalçasına koymadan önce diğer erkeğin şaşkınlıktan gözlerini açacak zamanı bile olmamıştı. Kendini yukarı doğru fırlatarak geriye doğru kamburlaştı ve öndeki bacağını rakibinin çenesinin altına doğru savurdu.

Diğer savaşçı bir taş gibi yere düşerken mide bulandırıcı bir kemik çatırtısı ve boğuk bir acı sesi duyuldu. Laarn hafifçe yere indi.

Ayağa kalktı ve rakibinin hâlâ bir saldırı yapabilme ihtimaline karşı hemen gardını aldı. Ama erkek değildi... yüzünde sersemlemiş bir ifadeyle kumun üzerine yığılmıştı.

Şifacılar ve turnuva görevlileri yanlarına üşüştü. İki şifacı yere düşmüş adamın yanında diz çökerek hızla kontrol ederken, görevlilerden biri Laarn'ın bileğini kaldırdı ve onu kazanan ilan etti.

"Hayır," diye karşı çıktı, omzunun üzerinden rakibinin hâlâ görüldüğü yere baktı. "Kardeşim, iyi misin?"

En yakındaki şifacının arkasından görünen düşmüş adamdan havaya kalkmış bir yumruk ve ardından... bir başparmak işareti aldı. Laarn kıkırdamasını bastırdı ve turnuva bittikten sonra savaşçının tedavisini kontrol etmeyi aklına not etti.

"Ve kazanan... Laarn K'Vass!" diye bağırdı görevli, Laarn'ın bileğini havada tutarak.

Yakındaki kalabalık tezahüratlara boğuldu ama Laarn onları umursamadı. Bakışları hemen Jess'in diğer kadınlarla birlikte oturduğu pavyona kaydı. Jess'in ayağa kalktığını ve kalabalığın geri kalanıyla birlikte alkışlarken yüzünde bir gülümsemeyle ona baktığını görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Bakışları kilitlendi ve ona bakarken yüzündeki gülümseme kayboldu. Aralarındaki mesafeye rağmen farkındalık gerildi ve Laarn kaçınılmaz olanı fark etti...

Turnuva bittiğinde, kız onun olacaktı. Vücudundaki her hücrenin arzuladığı gibi ona sahip . biliyordu ve şimdi o da biliyordu, bakışlarını onunkilerden ayırırken yanaklarında bir kızarıklık oluştu. Beklerken dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi ve birkaç saniye sonra kirpiklerinin altından ona bir kez daha baktı, bunu sık sık yaptığını fark etmişti. Genellikle onun laboratuvara bakmadığını düşündüğü zamanlarda.

Daha sonra kendi kendine söz verdi ve bir sonraki rakibinin kim görmek için döndü. Ancak görevliler bunu duyuramadan, deri giysili iki savaşçı imparatora yaklaştı, botlar arkalarında nöbet tutuyordu. Saraydaki savaş botlarını görünce Laarn doğruldu. Bu normal değildi. Amcasının yüzündeki ifadeye bakınca bunun normal olmadığını ve durumun ciddi olduğunu anladı.

Daaynal başını salladı ve ayağa kalkarak sessizlik için ellerini uzattı.

"Özür dilerim bayanlar ve baylar ama korkarım iki dövüşçüyü turnuvadan çekmem gerekiyor. Lord Şifacı Laarn ve şampiyonum Xaandril, lütfen bana eşlik eder misiniz?" diye sordu ve tahtın bulunduğu kürsüye yaklaşımlarını işaret etti. İmparatora doğru yürürlerken Laarn büyük şampiyonla bakıştı ama büyük adamın ifadesi onun da Laarn kadar karanlıkta olduğunu gösteriyordu.

"Lütfen... turnuvaya devam edin. Lord K'Vass... benim yerime başkanlık etmek üzere turnuvadan izinlisiniz, tabii ki zarif eşinizle birlikte."

Laarn, habercilerin ardından imparatoru ve şampiyonunu saraya kadar takip ederken hiçbir şey söylemedi. Bu iki kişiyle böyle bir toplantıya çekilmesine şaşırılmamıştı.

İmparatorluğun en güçlü adamlarından biriydi, Daaynal turnuvada herkesin önünde onu Lord Şifacı ilan ettikten sonra değil. Elbette, hâlâ Lord Şifacı'nın sınavına girmesi gerekiyordu ama bu onun şifacı sınavına kıyasla hiçbir şeydi, pozisyonunu ilan ederken sadece bir formaliteydi. Önemli olan tek şey imparatorun onu seçmiş olmasıydı ve artık yolu çizilmişti. Bundan kaçış yoktu. Daaynal bir kez kararını vermişti, o kadar.

İmparator savaş odasına doğru ilerledi ve dönerek diğerlerinin içeri girişini izledi. İçeri en son giren iki haberciydi ve savaş robotları dışarıdaki kapıyı korumak için pozisyon aldılar. Laarn kaşlarını çatı. Robotlar neden muhafızların yerine kullanılıyordu?

Daaynal habercilere Laarn ve Xaandril'i işaret ederek, "Bana söylediklerinizi onlara da söyleyin," diye emretti. Büyük şampiyon kalçalarını yakındaki konferans masasına yaslamış, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Laarn bir an adamın işaretlerine göz gezdirdi. *Serranas* kanıyla çizilmiş ve derisine işlenmiş bu işaretler yıllar boyunca girdiği tüm savaşları işaretliyordu. Bu eski bir gelenektir, artık pek uygulanmıyordu, en azından Xaandril'in yaptığı ölçüde. Bazen bir savaşçı önemli bir savaşı işaretlerdi. Hem onun hem de Tarrick'in kollarının üst kısmında ilk büyük savaşlarından kalma bir yıldız patlaması işareti vardı ama o zamandan beri hiç uğraşmamışlardı.

Haberciler döndüler ve Laarn yüzlerindeki yorgunluğu ve soldakinin kendini nasıl kaskatı tuttuğunu kolayca okudu,

Sol tarafını sanki oradan yaralanmış gibi tutuyordu. Sağ taraftaki, belli ki kıdemli savaşçı olan kişi konuştu.

"Son aydır dış sınırlarda devriye geziyoruz," diye başladı ve öksürdü. Elini çektiğinde, Laarn avucundaki kızıl parıltıyı fark etti. Adam haklıydı. Her iki adam da yakın zamanda savaşa katılmıştı. Haberci devam etti, "Sınırlarda artan bir hareketlilik var. Ticaret, ödül avcıları, genel huzursuzluk ve hareketlilik. Birkaç koloni ve ileri karakol saldırıya uğradı ve ilk başta bunu Krynassis'in yaptığını düşündük-"

Xaandril sürüngen ırkından bahsedilince tısladı ama Laarn onu görmezden geldi. Şampiyonun sürüngenlerden hoşlanmadığı iyi biliniyordu.

"Ama değil miydi? Nereden biliyorsun?" diye sordu kaşlarını çatarak. Sürüngen savaşçı ırkı her zaman sorun çıkarmış, imparatorluğun topraklarının sınırlarını kemirmiş, hatta imparatorluk içindeki koloni dünyalarına baskın düzenleyecek kadar cüretkâr olmuş, kirli, pençeli ellerine geçirebildikleri her türlü malzemeyi ve köleyi alıp götürmüşlerdi.

Savaşçı başını salladı. "Bölgedeki yönetici kovan kraliçelerinden biri bize ulaştı. Onların yuvalarının da Lathar tarafından hedef alındığını doğruladı. , olaya karışan klanların kimliğini de biliyordu. Görünüşe göre, sınırlarımıza en yakın kraliçe olarak, politikalarımızı takip ediyormuş. Bu klanların şu anda pek gözde olmadıklarını biliyordu."

"Gerçekten mi?" Daaynal kollarını göğsünde kavuşturmuş, iri bir eliyle sakallı çenesini ovuşturuyordu. Kuşkusuz erkek olmasına rağmen, böyle baktığında, yeşil gözlerinde keskin bir ışık olduğunda, Laarn onun *litaanında* ölmüş annesinin yankılarını gördü. "İlginç. Daha önce hiç böyle bir farkındalık göstermemişlerdi."

Savaşçı omuz silkti. "Görünüşe göre toplumlarında büyük bir karışıklık olmuş. Bir ayaklanma olmuş, Kuluçka Kraliçelerine meydan okunmuş ve öldürülmüş, bu da Kovan Kraliçelerine kadar yansımış. Görünüşe göre çoğu daha ileri görüşlü dişilerle değiştirilmiş. Yine de ölümcül. Muhafızlarından birine çarpan bir savaşçıyı neredeyse kaybediyorduk."

Laarn bir kaşını kaldırdı. Sürüngenlerin dişileri olduğunu biliyordu. Hatta birkaç tanesini görmüştü ve kendi tarzlarında çarpıcı olduklarını kabul etmek zorundaydı. Yine de hiçbir zaman bir tanesini yatağına almak istememişti. Ne kadar çekici olursa olsun, muhtemelen o lanet geceden sağ çıkamazdı. Ayrıca, bugünlerde Jess adındaki kıvrımlı küçük Terralılardan hoşlanıyordu. Sevecen bir gülümseme dudaklarını büktü ve içini bir sıcaklık kapladı

saçlarını bağlarkenki bakışını hatırladı. Yakında onun olacaktı. *Çok* yakında.

"Peki, hangi klanlar?" diye konuşmayı asıl konuya geri getirdi.

"Üç. D'Faran, F'Naar ve R'Zaa."

Xaandril ve Daaynal birbirlerine baktılar.

"Bunda şaşılacak bir şey yok," diye homurdandı şampiyon. "Bu üçü öyle ya da böyle yıllardır baş belası oldular." Bakışlarını imparatora dikti. "Sonunda onların kışlarını öbür dünyaya kadar tekmelememe izin verecek misin?"

Daaynal bir elini saçlarında gezdirdi, gevşek tutamları yüzünden geriye doğru topladı ve bileğindeki bir bandı saçlarına doladı.

"Bence yapmalıyız. Eğer bu ikisi D'Faran'la bağlantı kurduysa, bu sadece klan liderlerinin biraz sinirlenmesi değil... Lathar Prime'ı ele geçirmeye çalışırlarsa ciddi hasara yol açacak kadar büyük bir savaş grubu oluşturabilirler."

Laarn çenesini ovuşturdu ve sonra aniden bunun amcasının kullandığı hareketin neredeyse aynısı olduğunu fark etti. İmparatoru taklit ettiğini düşünmeleri ihtimaline karşı hemen elini indirdi. "Ana sistemi ele geçirmeye kalkışmayacaklar," dedi.

"Bunu bir düşünün. D'Faran'ın pürist eğilimleri var ve diğer ikisi de Terran kadınlarından sağlam bir tokat yedi... Kenna ana avluda tüm adamlarının önünde J'aett'in kafasına bir tabanca dayadı ve Jane, Karryl'i zehirlediği için Ishaan F'Naar'ın beynini kendi gemisinde uçurdu. Hayır, Lathar Prime için gelmeyecekler... Dünya'nın kendisi için . Sorunu kaynağında ortadan kaldırın."

"Kahretsin," diye nefes aldı Xaandril. "O haklı. Yapacaklar."

"Böyle bir şey olmayacak." Daaynal sesi sertti. "Benim gözetimimde olmaz. Xaan, sen bir savaş grubu al ve sınırlara doğru yola çık. O piçleri harekete geçmeden durdur. Ne pahasına olursa olsun durdur onları. Laarn, savaş şifacılarından oluşan bir ekip al ve onunla git. Hem savaş alanında hem de şifahanede uzmanlığınıza ihtiyaç duyulacağından şüpheleniyorum."

İmparator bu ses tonunu kullandığında tartışmamaları gerektiğini bilen iki adam da otomatik olarak, "Emredersiniz, efendim," diye cevap verdi ve habercileri takip etmek üzere dışarı çıktı.

"Laarn, bir dakika lütfen."

Emir üzerine döndü ve diğerlerinin dışarı çıkmasını bekledi. Amcasına bakarken başını yana eğdi. "Majesteleri?"

Daaynal sinirli bir şekilde el salladı. "Sadece biz varken saçmalamay! kes. Daaynal gayet iyi idare eder." Bakışları sertti. "Gidip iddianı sağlamlaştırmadan önce küçük insanını gördüğünden emin ol. Sen yokken dişiler yüzünden yangınlarla savaşmak zorunda kalmak istemiyorum, anladın mı beni? Özellikle de bizim için bu kadar önemli biri için."

Laarn başını eğerek kararlı ifadesini gizledi. "Merak etme. Ben gitmeden önce bana ait olduğunu bilecek."

"MUSUN? ŞİMDİ Mİ?"

Endişelenen Jess, turnuva devam ederken sıvışıp Laarn'ı yine laboratuvarında bulmuştu. Ama bu sefer çalışmıyordu. Onun yerine, tıbbi malzemelerle dolu çantaları paketliyordu.

"Evet," diye cevap verdi, yüz ifadesi asıktı ve uzun saçları geniş omuzlarının üzerinde dans ediyordu. İlk başta ona bakmadı, bir tıbbi aleti dikkatlice dolgulu bir çantaya yerleştirdi ve sonra daha büyük bir çantaya ekledi. "Dış sınırlardaki durum giderek kötüleşiyor. İmparator bir savaş grubunun yola çıkıp durumu kontrol etmesini emretti. Görünüşe göre bazı koloniler yok edilmiş, bu yüzden şifacılar! ihtiyaç duyulacak."

"Yok mu edildi?" Gözleri genişledi. "Güvende olacak mısınız?"

İçini endişe kapladı, onun tehlikede olduğu düşüncesiyle kalbi sıkışmaya başladı. Boğazının gerisinde kıkırdayan bir sesle aniden önünde belirdi. Büyük bir elini arasına sokarak, başparmağını çenesinin altına koydu ve başını kaldırıp gözleriyle buluşmasını sağladı.

"Beni az önce kumların üzerinde görmedin mi küçüğüm?" diye sordu, gözleri ve sesi sıcacıktı. Başparmağıyla yumuşak bir okşayışla yanağını okşarken bir ürperti çarptı kıza. "Şifacı olabilirim ama ben Lathar'ım... Doğma büyüme bir savaşçıyım. İyileştiririm ama acımadan öldürebilirim de. Özellikle de halkımı ve sevdiklerimi kurtarmak için."

Sesi son kelimelerde düştü, bakışları onun dudaklarına kilitlendi. O daha ne olduğunu anlamadan, adam onu arkasındaki tezgâha yaslamış, iri gövdesi odanın geri kalanını görmesini engellemişti. Adam ona bakarken aralarındaki hava ısındı, yavaşça eğilip dudaklarını onunkilere indirirken yüzünde niyet .

Ellerini adamın geniş göğsüne götürerek inledi. Bu kez, her zaman giydiği ceket yerine, onun tenine dokunabildi. Tıpkı

Sıcak ve sertti, dokunulduğunda ipeksi bir his veriyordu. Öpücük daha önce ona verdiklerinden daha yumuşaktı. Alt dudaklarını hafifçe ısırmadan önce dudaklarıyla oynadı, sanki dudaklarının şeklini ve dokusunu öğreniyormuş gibi dudaklarını dudaklarının üzerinde gezdirdi. Kız bir iniltiyle dudaklarını ayırdı, daha fazlasına, öpücüklerine ihtiyaç duyuyordu ama adam onun bu teklifini kabul etmedi. Bunun yerine, yumuşak ısırıklarla devam etti, serbest eli onu sıkıca kendisine doğru çekmek için belinin etrafında kayıyordu.

Adamın sikinin kalın, dolgun sertliğinin yumuşak karnına bastırıldığını fark etti ve nefesi kesildi. Adam kocamandı, bunu biliyordu ama tekrar ona bastırıldığını hissetmek nefesini kesti... ve kalın, karanlık bir sıcaklığın vücudunda dönmesine neden oldu. Beklenti ve ihtiyaç uzuvlarını zayıflatırken, ona sarıldı, kendini davet ederek ona bastırdı ve öpücüğü derinleştirmesini, daha önce yaptığı gibi dudaklarına sahip çıkmasını umdu.

Onun hevesi karşısında tekrar kıkırdadı ve bu kez sessiz taleplerine boyun eğdi. Dudaklarını dişlerinin arasından kurtardı, ensesindeki parmaklarının baskısı dudaklarını onun için yukarı kaldırdı ve onları sahiplendi. Adam ağzını işgal ederken inledi, vücudundaki her hücreyi ateşleyen erotik bir dansla dilini onunkine doğru kaydırды ve tekrar geri döndü. Lathar'da hiç kadın yokken, adamın bir seks tanrısı gibi öpüşmeyi nereden öğrendiğini bilmiyordu. Bunun bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey adamın burada, onunla birlikte olmasıydı.

Öpücük yumuşak ve tatlı, yavaş ve durgun başladı ama saniyeler içinde tüm tatlılık kayboldu. Öpücüğü da sertleşip kıızıttıkça ısı artıyor ve patlıyordu. Boğazının arkasından gelen bir hırıltıyla onu vücuduna daha sıkı çekti, elleri onun üzerinde zalimin bu tarafındaydı. Ama kızın umurunda değildi, ellerini adamın omuzlarında ve göğsünde gezdirirken aynı vahşi ihtiyaç onu da kavradı; adamın teninin sateni, ona dokundukça pürüzsüz yara izleriyle vurgulanıyordu.

Bir solukla ve alnını onunkine yasladı. Nefes almak için savaşıırken göğsü kabardı ve kadın fark etti ki, kontrol de ondaydı.

"Burada olmaz," dedi hırıltıya yakın bir sesle. "Şimdi olmaz. Gitmem gerek..." Kızın küçük itiraz çığlığı üzerine dudaklarının kenarları kıvrıldı. "Seni aldığım da, küçüğüm, gitmem gerekmeden önce hızlı bir sevişme olmayacak. Bütün gece, bütün gün sürecek... ve saraydaki herkes sen çığlık atarken dudaklarından adımı duyacak."

Ona bakarken dudaklarını ısırarak ürperdi.

"Bana öyle bakma..." Küfretti, ağır Latharca kelimeler neredeyse anlaşılmazdı. Yüz hatları vahşiliğin bu tarafındaydı, ayrılmadan önce dudaklarını sert bir öpücükle tekrar aldı. "Belki de beni hatırlaman için bir şey..."

Kız ne yaptığını anlayamadan, adam onu tezgâhın üzerine kaldırdı ve dudaklarından tekrar içmek için kalçalarını kızın ayrılmış kalçalarının arasına soktu. Kadın inledi, yumuşak sesi ona kendini açarken çıkardığı bir teslimiyet sesiydi. Cevap olarak gelen erkek hırıltısı onu ilkel bir seviyede etkiledi ve bir saniye sonra adamın elinin yukarı doğru kayarken eteklerinin altındaki bacağına olduğunu hissetti. Adam kalçasına ulaştığında nefesi kesildi ve sırtını kamburlaştırarak onun için daha da genişledi. Adam dilini tekrar kızın ağzına sokup onunkini ararken, onaylayan gürlemesi öpüşmelerinin altında kayboldu.

Adamın araştıran parmakları kadının kalçalarının birleştiği yere ulaştı ve adam iç çamaşırı giymediğini fark ederek başladığında kadının içinden bir eğlence ipliği geçti. Öpüşmelerini keserek ona baktı, gözlerinin açık rengi karanlık tarafından yutulmuştu. "Sadece benim için iç çamaşırlarını çıkar," diye ısrar etti. "Başka bir erkek için değil... Ölmesini istemediğin sürece değil."

Konuşamayınca sadece başını salladı, küt uçlu parmaklarını kıvrımlarının arasından geçirdiğinde nefesi kesildi. Kıvrımları kaygandı, uyarılmığlığının kanıtlarıyla ıslanmığtı ve adam bu kayganlığı toplayarak klitorisinin üzerinde yumuğattı. "Bu benim, küçük Jess," mırıldandı, dudakları çenesine ve boğazının kenarına değiyordu. "Gitmeden önce seni serbest bırakacağım, dudaklarında benim adım olacak, ama geri döndüğümde... sen benimsin. Anladın mı?"

Başını salladı, parmakları kedi dudaklarını keşfedip şişmiş klitorisine sürtünürken beklentiyle nefessiz kaldı. Hafif bir temasla nefesi kesildi ve daha fazla his almak için kalçalarını sallayarak sırtını kamburlaştırdı. Adam kıkırdadı, sıcak ağzı tenindeydi ve kulak memesini ısırdı.

"Benim için sabırsızlanıyorsun, değil mi küçüğüm?" diye mırıldandı, geniş parmağının ucu amının etrafında dolaşırken. Adam geri çekilmeden önce vücuduna biraz girdiğinde inledi.

"Henüz değil, sanmıyorum..." diye nefes aldı, boynundan aşağıya doğru ateşten bir iz bırakarak öptü. Vücudundaki her hücre, kendi arzusuyla kayganlaşan şişmiş kedi dudaklarını okşarken dudaklarının ve parmaklarının yoluna odaklanmıştı. Adam tekrar klitorisini buldu ve kadın

bir an için sertleşti. Sonra zevk içinde yuvarlanırken inledi, kanını doldurmak için klitorisinden dışarı patladı.

Onu öperken ve küçük darbelerle klitorisinin etrafında dönerken kendi dilinde yumuşak kelimeler mırıldandı. Ellerini kaldırarak adamın geniş omuzlarına yapıştı, adam dokunuşlarıyla onu neredeyse çılgına çevirirken parmaklarını ısırdı. Her vuruşta klitorisi ağrıyordu ve ona doğru eğilerek kendisinden daha fazlasını ona sunuyordu. Daha fazlasına ihtiyacı vardı, onun dokunuşuna ihtiyacı vardı... *ona ihtiyacı vardı.*

Hareket etti ve kalın bir parmağını onun derinliklerine kaydırđı. Kadın inledi, adam parmağını geri ve tekrar içeri kaydırırken alnını adamın omzuna bastırđı. İkinci bir parmak daha ekleyerek boştaki eliyle başını geriye doğru eğdi.

"Hayır, Jess, seni görmek istiyorum. Sana ne yaptığımı görmek istiyorum. Seni boşaltırken yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum. Senin zevkin, *benim* sana verdiğim zevk *benimdir*. Anladın mı?"

Yutkundu, başını salladı ve derinlere kayması için bir parmak daha eklerken dudağını ısırdı. Uzun parmaklarıyla onu becerirken, başparmağını ağrıyan klitorisine bastırırken, muhtaç amı sıkıştı, onu kavradı. Bakışları onunkilere kilitlenmişti, başka tarafa bakamıyordu. Adam elini çevirip parmaklarını g-noktasına bastırmak için geriye kıvrıldığında nefesi kısa nefesler halinde geldi ve sonra bir inilti.

"Çok hassas," diye mırıldandı, ifadesi gergindi ve ona . "Çok sıkı... Seni benim yapmaktan zevk alacağım. Bu tatlı küçük amcığı kalın sikimin etrafında germek. Bundan hoşlanacak mısın, küçük Jess... bir savaşçı tarafından alınıp becerilmekten?"

Konuşamadan başını salladı, kalçaları hareket etmeye başladığında dudaklarından bir inilti döküldü, vücudu sıkılařtıķça onun hareketleriyle sallanıyordu. Duygu dalgalanmaları onun içinde dalgalandı, amında merkezlendi. Daha güçlü ve daha sıkı hale geldiler, elini sürene kadar hareketleri daha muhtaç hale geldi, gelmek için çaresizdi.

"Laarn..." diye yalvardı. "Lütfen. İhtiyacım var..."

Yüz ifadesi sertleşti, gözleri lazer gibi onunkilere odaklandı. "Gel," diye emretti. "şimdi."

Sanki vücudu onun sözlerini bekliyormuş gibiydi ve kendinden geçme duygusu içinde patladı, sıcak bir telaşla parmaklarının etrafına dolanırken çekirdeğinden dışarı doğru spiral çizdi. Bunun kuvveti gücünü tüketti ve dalgaları atlatırken ona daha fazla sarılmaya zorladı. Adam onu geniş göğsüne doğru tutarak okşamaya etti. Klitorisinin üzerindeki başparmağı, kadın titreyip göğsüne ve omzuna doğru gevşekçe uzanana kadar hisleri ortaya çıkardı.

"harika görünüyorsun," diye mırıldandı kulağının dibinde, "yakında seni kendime aldığımda sikimin üzerine boşalırken tekrar zevk almaya niyetliyim."

Elini ondan çekerek dudaklarına götürdü ve parmaklarındaki özü yaladı. İnleme tamamen erkeksi ve açlık doluydu, ona bakarken gözlerinde parlayan bir açlık.

"Sen benimsin, Jess. Bunu unutma çünkü geri geleceğim."

LAarn neredeyse bir haftadır ortalıkta yoktu. Günlerdir savaş grubundan haber alınamıyordu. Jess ne zaman bir kapı açılrsa kendini zıplarken buluyordu, belki imparatorun adamlarından biridir diye.

onları durum hakkında bilgilendirmek için.

Ama öyle değildi. Daaynal'dan her şeyin normal seyrinde devam ettiğine dair gelen basit bir mesaj dışında cepheden hiçbir haber alamamışlardı.

"Bu çok saçma! Bir şeyler biliyor olmalılar!" Kenna birden hareketlendi ve sütlerine bitişik bahçe odasında uzandıkları alçak koltuklardan sıçrayarak kalktı. Dışarıdan hoş bir esinti geliyordu ama iki kadın da dışarıdaki güzel yaz gününü fark etmemişti. Bunun yerine Kenna yüzünde kızgın bir ifadeyle volta atmakla meşguldü ve Jess de havanın tadını çıkaramayacak kadar... boştu.

Onun yerine tek düşünebildiği Laarn ve gitmeden önce onu öpüş şekliydi. Eteklerinin altındaki zeki parmakları, amının içine ve klitorisine doğru kayarak onu hayatında yaşadığı en güçlü doruğa ulaştırması. O yokken her şey donuk ve düz görünüyordu.

"Eminim bize söylerlerdi," dedi düz bir sesle, Kenna'nın zarif fayans döşeli zeminde volta atmasına bakmadan. Sütte sadece ikisi vardı, Cat ve Jane kocalarıyla birlikte ön tarafa gitmişlerdi.

"Öyle olmalı," diye homurdandı denizci. "Savaşçı bir ırk olarak iletişimi kaybedecek kadar aptal olmalarının imkânı yok, bu yüzden Xaan ve gemileriyle temas halinde olmalılar."

Jess başını kaldırdı ve mutsuzluğuna rağmen küçük bir gülümseme takındı. "Oh... Xaan, değil mi?" diye hafifçe takıldı. "Yakında düğün çanlarının çalmasını beklemeli miyiz?"

"Isır beni, Kallson," diye hırladı Kenna, ona ters ters . "Biz sadece arkadaşız."

Bunun üzerine Jess kıkırdadı. "O eski kestane mi? Bana başka bir tane çevir."

"Konuşabilirsin," diye karşılık verdi Kenna. "Şifacının peşinde dolanmak... Lanet olsun, birbirimiz kadar kötüyüz." Kapının önünde , yüzünde kararsızlık vardı. "Siktir . Bazı cevaplar alacağım. Daaynal benimle konuşacak, kapısının önünde uyumak zorunda kalsam bile. Geliyor musun?" diye sordu bir kaşını kaldırarak.

Jess başını iki yana salladı. "Hayır, kendimi biraz tuhaf hissediyorum," dedi elini karnının üzerine bastırarak. "Sanırım revire gidip bir kontrolden geçeceğim. Sanırım dün yediğim bir şey beni rahatsız etti."

"Tamam, aşkım. Cevapları alırsam gelip seni bulacağım. Bana ihtiyacın olursa birini gönder, tamam mı?"

Jess başını salladı ama diğer kadın o daha alçak koltuktan kalkmayı bitirmeden gitmişti bile. Hareketleri ağırlaşınca kadınlar süitinden çıktı ve revire doğru ilerledi.

Ancak oraya vardığında, hepsi de uzun boylu, heybetli Lathar olan ve kendisine her zaman burun kıvrıran ciddi ifadeli şifacılardan herhangi birine açıklama yapma düşüncesiyle yüzleşemedi. Muhtemelen testler için sık sık buraya geldiği için ondan hiç hoşlanmıyor gibiydiler. Gerçi bu yüzden ondan neden hoşlanmadıklarını bilmiyordu. Elbette sorunu çözmeye yönelik tüm çabalar iyi bir şeydi, değil mi?

Belli ki hayır. Kapılar açılır açılmaz, ekranlarını ona yardım etmekten daha ilginç buldukları belli olan hepsi titizlikle onu görmezden geldi. Kendi kendine omuz silkti ve ana laboratuvarından geçerek Laarn'ın arka taraftaki kişisel laboratuvarına doğru yürüdü. Teknolojilerinin gülünç derecede ileri seviyesiyle, zaten midesinde bir böcek olup olmadığını öğrenmek için onlara ihtiyacı olmadığından oldukça emindi. İhtiyacı olan tek şey o süslü teşhis yataklarından birini çalıştırmak ve bilgisayarların onu taramasını sağlamaktı. Laarn'ın bunu yaptığını o kadar çok görmüştü ki, kendi başına çözebileceğinden emindi.

Odanın arka tarafına, Laarn'ın laboratuvarına açılan çift kapıya doğru yaklaşırken, elini ısırma isteğine karşı koydu.

endişeyle dudaklarını büzdü. Laarn uzaktayken laboratuvar onu içeri almazsa tam bir aptal gibi görünecekti. Ama daha kapılara on adım yaklaşımadan içerideki ışıklar yandı ve kapılar önünde açıldı. Rahat bir nefes alarak içeri girdi ve kapılar arkasından kapanırken bir an için mekânın ortasında öylece durdu.

Burada onsuz olmak garipti ama baktığı her yerde onu hatırlatan şeyler vardı. Şifacı rolünü simgeleyen deniz mavisi kuşaklarından biri, duvardaki bir kancada, bir savaşçının deri ceketinin yanında asılıydı. Solundaki tezgâhta, onu üzerinde yükselten ve en sarsıcı doruk noktasına ulaştıran kupası duruyordu. Latharca okuyamıyordu ama esprili bir yazı olduğundan emindi, "Bana güvenin, ben doktorum" gibi bir şey yazıyordu.

Sağında onun ofis alanı vardı, masanın yüzeyi kâğıtla değil, Lathar'ın kullandığı ince plastik benzeri malzemeyle doluydu ve hepsinin üzerinde Laarn'ın kendine özgü karalamaları vardı. Havada onun sıcak, temiz insan ve bir çeşit narenciye karışımı kokusunu bile alabiliyordu. Onunla tanıştığı andan itibaren fark ettiği tek şey buydu... *çok* güzel kokuyordu.

Bir an için gözlerini kapatarak ciğerlerine derin bir nefes çekti ve onun burada olduğunu hayal etti. Bu, göğsünün ortasındaki ağrıyı biraz hafifletti.

Gözlerini açarak kendini gerçeğe döndürdü ve elindeki konuya odaklandı. "Kendimi iyi hissetmiyorum," diye etrafındaki havaya duyurdu, laboratuvarın yapay zeka sisteminin onu dinleyeceğini biliyordu.

Öyle oldu. Yerin ortasındaki teşhis yatağı aydınlandı, yastıklı şiltenin kenarından aşağı doğru yanıp sönen ışıklar uzanması için sessiz bir davetti. Kaygan ayaklarıyla zemini geçen Jess kendini geriye doğru kaldırdı ve bacaklarını yukarı doğru sallayarak yatağın ortasına uzandı. Uzandıktan sonra holo-arch aydınlandı ve ışıkların dönerek üzerinde dolaşp onu taramasını izledi.

"Denek taraması tamamlandı. Hasta alfa beş yedi dokuz, Jessica Kallson. İnsan dişi," diye duyurdu yapay zeka. "Bu denek için devam eden birkaç test var. Bir tanesi tamamlandı ve uygulanabilir. Devam edelim mi?"

Başıyla onayladı. Laarn, DNA analizine geçmeden önce zinde ve sağlıklı olduğundan emin olmak için ona her zaman birçok test yapardı. Görünüşe göre yatak hâlâ bu rutine göre ayarlanmıştı. "Evet, lütfen."

"Uyumluluk."

Işıklar tekrar dönerek karnını merkez aldı. Gittikçe hızlanmalarını izledi ve sonra yatak havalanmak üzereymiş gibi uğuldadı. Isı bir an için karnının üzerinde dolaştı, aşağıdan, leğen kemiğinin hemen üzerinden başladı ve sonra yukarı doğru yayıldı. Yoğunluk karşısında dudaklarından bir nefes koptu, ama bir kalp atışı içinde sanki hiç orada olmamış gibi kayboldu. Elleri hemen karnına gitti, elbisesinin kumaşını sıcak bulmayı bekliyordu ama değildi. İpek sadece vücudunun sıcaklığından dolayı tenini ısıtıyordu, o kadar. Tuhaf.

"Bilgisayar mı? Bu kadar mı? İyi miyim?" diye sordu holo-ark kapanırken.

"Olumlu. Hastanın ateşi hafif seyrediyor ve taramada hafif bir mide-bağırsak rahatsızlığı rapor edildi ancak viral ya da bakteriyel bir neden bulunamadı. Durum düzelene kadar dinlenmesini ve hafif bir yemek yemesini öneriyoruz."

O iyiydi. Jess rahat bir nefes aldı. Haklıydı, yediği bir şeyden olmuş olmalıydı.

"Teşekkür ederim, bilgisayar. Artık gidebilir miyim?" diye sordu sanki kanlı canlı bir doktorla konuşuyormuş gibi kibarca. Laarn ona laboratuvar bilgisayarının bilinçli bir yapay zekâ olduğunu söylediğinden beri, ona görünmez de olsa bir insan gibi davranıyordu. Doğru olan da buydu.

"Olumlu. Lütfen durum kontrolü için yarın aynı saatte geri dönün."

"Err..." Jess yataktan kaymanın ortasında durakladı. "Elbette, eğer istersen."

Bilgisayar cevap vermedi ama laboratuvarın arka tarafındaki ışıklar kapanmaya başladı. Belli ki yapay zekânın onunla işi bitmişti. Jess küçük bir omuz silkmeye laboratuvardan dışarı çıktı, çıkarken ana revirdeki şifacıları görmezden geldi.

"SOL KANADA İLERLEYİN!"

"Ateş etmeyin! Bekleyin...ŞİMDİ!" "Geri çekilin! Geri çekilin!"

"Piçlerin kaçmasına izin vermeyin!"

Laarn savaş alanında ilerlerken başını öne eğdi, ekibi de . İki *drakeen* savaş robotu bir

Yüz metre ötede, savaştan sonra kalmış olabilecek düşman kuvvetleri için bölgeyi tararken kol topları sürekli hareket ediyordu.

Büyük şifacı bir süre izledi ve botların hareketlerinin kendine özelliklerine dikkat etti. Savaş grubunda drakeen *yeteneğine* sahip çok fazla pilot yoktu. Soldakinin hareket tarzına bakılırsa Kraan pilotluk yapıyordu, bu da diğerinin Isan olduğu anlamına geliyordu. Dün çatışmada öldürülen Jathor dışında diğer pilotlar görevde değil, uyuyor olmalıydı.

Laarn'ın kalbi bir an için acıdı. Jath çocuklukları boyunca Tarrick'le birlikte eğitim grubundaydı; keskin bir mizah anlayışına sahip, hızlı ve yetenekli bir savaşçıydı ve bağlandığı eşi bulmayı hayal etmişti. İnsan kadınlarla ilgili haberler onu çok heyecanlandırmıştı, eşinin onların arasında olacağından emindi. Onlarla hiç tanışmamış ve hainlerle savaşmanın ötesinde bir savaş alanında kan kaybından ölmüştü.

Laarn döndü, bir anlık düşünme süreci sona ermişti. Savaş botları, savaş ekipleri ve daha büyük *drakeen*'ler arasındaki boşlukları doldurmak için yarışlıyordu. Sirtında tıbbi çantası ve elinde tüfeğiyle, ekibi arkasından ilerlerken gözünü dört açtı.

Şu anda bile, etraflarında şiddetli bir savaş olmadan, savaş birimi gibi hareket ediyor, yaralıları kontrol ederken savaş alanına doğru ilerliyorlardı. Bazılarına yardım edilemiyordu, ekip ilerlerken vücutları yer belirleyici işaretlerle etiketlendi... Diğerleri daha şanslıydı, tedavi edilebildiler ve kendileri dışarı çıkabildiler. Ağır yaralıların yerleri tespit edildi ve mümkün olan en kısa sürede botlar tarafından tahliye edildiler.

Ama Laarn'ın burada olma nedeni bu değildi. Normalde bir savaş durumunda, hatların çok gerisinde, bir savaşçıyı ölümün eşiğinden döndürmek için ölüm ve ciddi yaralanmalarla mücadele ederken ameliyatta kendi savaşını veriyordu. Ama bugün öyle değildi.

" *generalı gören olursa,*" diye bağırdı. " *bilmesini istiyorum.*
Derhal."

Ekibi başını salladı, savaşın geçtiği bölgeyi kontrol etmek için dağıldıklarında kulaklığından koro halinde olumlu yanıtlar geldi. Bu sabah erken saatlerde güney hatlarında beklemedikleri bir saldırı haberi gelmişti. Xaandril kontrol etmek için bir bölük almıştı.

Saatler sonra, üç adam hırpalanmış ve kanlar içinde, bunun bir oyun olduğunu söylemek için geri dönmüştü. Bölükteki adamlardan bazıları haindi, saf sempatizanlarıydı, ve savaşı 'u 'a dönüştürmüştü.

Kan gölü. General kaybolmuştu, en son on adam ve bir botla savaşıırken görülmüştü, tek başına hatlarda bir mola vermişti. Sonra düşman takviye birlikleri gelmişti... Kimse onun düştüğünü görmemişti ama o görmüş olmalıydı. Hiçbir savaşçı bu kadar zorlukla karşılaşip kazanamazdı.

En kıdemli savaşçı olan Laarn, tüm savaş grubunun komutasını zorunda kalmış, şifacı olarak görevlerini arka plana atarak emirler vermiş ve adamları savaşa göndermişti. Kendisi de elinde bir tüfekle savaşa girmiş ve şifacılığından gelen merhamet duygusunu sıkı sıkıya saklamıştı. Acımasız ve kanlı olmuştu ama sonunda galip gelmişler, hain birleşik güçleri can havliyle kaçmaya zorlamışlardı. Şimdi temizlik ve ceset kurtarma görevindeydiler.

"Xaandril," diye mırıldandı Laarn kendi kendine, yürürken bedenleri tarıyordu.

"Düşmanı savaş alanının kenarına sürükleyin," diye emretti. "Yırtıcıların onlara ulaşamayacağından emin olmak için gitmeden önce bir ateş yakacağız."

Yanında yürüyen savaşçı Kriis, "Hak ettiklerinden fazlası," diye mırıldandı. "Bırakalım da gözleri oyulsun ve yenilsinler."

"Evet," diye iç geçirdi Laarn. "Biliyorum. Ama bu bizi onlardan daha iyi yapmaz ve ayrıca bu kadar ceset? Yerli halk için burası pis kokacak ve su kaynaklarını kirletecek. Oonat'tan daha iyi olmayabilirler ama bu savaşı ya da o pisliklerin onlara yaptıklarını onlar istemedi. İşleri yoluna koymaya çalışmak ya da en azından onları berbat halde bırakmamak gibi bir sorumluluğumuz var."

"Evet, ne demek istediğini anlıyorum," diye cevap verdi Kriis ama yüz ifadesi dikkatini dağıtmıştı. "Şey... Lord Şifacı, buraya gelin." Koşmaya başladı, dizlerinin üzerine çökerek ölü bir R'Zaa savaşçısını yana itti ve ortaya kanlar içinde bir erkek çıktı. Solgun, kırpık saçlı adamı tanıyınca Laarn'ın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

General.

Dizleri Kriis'inkinden bir kalp atışı sonra Xaandril'in yanındaki toprağa çarptı, deneyimli bakışları büyük savaşçıyı taradı.

"Tamam, birden fazla yaramız var... şu kol fena halde kırılmış. Bağırsak yarası gibi görünüyor. Şuna biraz baskı uygula," diye emretti ve parmaklarını adamın boğazına soktu. Kan ve parçalanmış etten dolayı bir şey hissedemeyecek kadar kaygandı, bu yüzden Laarn

ve rahatlatarak iç çekti. Xaandril'in nabızı titriyordu, zayıftı ama oradaydı.

"Tamam, hâlâ bizimle. Buraya birkaç robot getirin," diye emretti ve el tipi bir teşhis ünitesini çıkarıp düşen arkadaşının üzerinde gezdirdi. Bipleyerek neredeyse yıkıcı yaralanmaların bir listesini çıkardı.

"*Draanth*, dostum," diye nefes aldı Laarn. "Nasıl , bilmiyorum."

Diag-unit'i uyluğunun yanına koyarak çantasına uzandı ve Laarn onu ameliyata sokana kadar generalin durumunu olduğu gibi tutacağını umduğu kombinasyon ilaçları kullanarak bazı basınç spreylerini bir araya getirdi. Yaralı adamın bilekliğini bileğinden çekip çıkaran Laarn, açık mavi bir kurdelenin parıltısını fark edince durakladı. Bir an için gülümsedi ve iri adamın yüzüne bir bakış atınca Xaandril'in onu izlediğini gördü, gözleri acıdan kararmıştı.

"Merak etme dostum, seni ona geri götüreceğim," diye söz verdi Laarn ve spreyi Xaandril'in bileğine bastırdı. Xaandril hafifçe başını salladı ve ilaç etkisini gösterdiğinde gözleri kapandı.

Robotlar geldiğinde Laarn ayağa kalktı. Düşen savaşçıyı dikkatlice bir sedyeye kaldırdı ve yanındaki savaşçıya döndü. Ancak o daha konuşmadan, lazer ateşi havayı yarararak geçti.

"*alın!*" Laarn bağırdı, Xaandril'i sedyeye yükleyen botların önünde pozisyon alırken tüfeğini bir anda sırtından çıkardı. Keskin bakışları yakındaki küçük bir çalılıkta gizlenen saldırganları kolayca seçti. Sadece savaşçılardı, yanlarında botlar yoktu. "Ağaçlara!" diye bağırdı ve yanındaki savaşçılar siper alıp ateş etmeye başladı. *Drakeen* tank-botlar, yengeç benzeri altı bacağının üzerine çökerek ve cüsselerini şifacıları ve hastalarını korumak için kullanarak yerlerini aldılar.

"Lord Şifacı!" Şifacılardan biri bağırarak ona bot duvarının arkasına saklanmasını işaret etti ama Laarn başını salladı. Bu pislikler yanlış dövüşü seçmişlerdi.

"*Gidiyoruz!*" diye bağırdı, siperden çıkıp ağaçlara doğru koşarken bir onay beklemedi. Lazer mermileri etrafındaki havaya saçılıyor, o tekrar siper alırken düşmanın başını aşağıda tutuyordu. Üç savaşçı peşindeyken ağaçların arasından geçerken kalbi savaşın neşesiyle çarpıyordu. Dudaklarından bir savaş çılgılığı koptu.

Tüfeği kayışıyla tekrar sırtına astı ve büyük bıçağı kınından omuzlarına çekti.

Yüzlerine bakar bakmaz fark ettiği düşman-R'Zaa savaşçıları bir anda üzerlerine çullanmıştı. Sayılarının yarısı çatışmadan koptu ve kılıçlarını çekerek Laarn ve grubuna doğru koşmaya başladı. Savaş başladığında dişlerini gösterdi ve kılıcı onlara ulaşan ilk savaşçının kılıcıyla çarpıştı. Darbeyi engelleyen Laarn, erkeğin kılıçlarının siperine doğru kaymasına izin verdi ve bükülerek rakibinin kılıcını hapsetti. Bunu yaparken serbest kolunu kaldırdı ve dirseğini adamın çenesine çarptı.

Darbenin altında kemikler çatırdadı ve erkek sendeleyerek geri çekildi, paramparça olmuş çenesini tutmaya çalışırken bıçağı elinden düştü. Kılıcını kaldıran Laarn acımasız bir güçle savurdu ve R'Zaa'nın kafasını omuzlarından kopardı. Kafa sekerek uzaklaştı ve bir sonraki savaşçıyı karşılamak için yere düşen bedenin üzerinden geçti.

Kılıcı bir yükselip bir alçalarak düşmanı kesip biçiyordu. Dövüş kanlı ve acımasızdı ama birkaç dakika içinde ayağa kalktı, kılıcından kan damlıyordu ve düşmanlarının cesetleri ayaklarının dibinde yatıyordu. Hava emdikçe göğsü kabarıyordu ve arkasını döndüğünde onu takip eden küçük ekibin kendisine huşu ve korkuya yakın bir karışımla baktığını gördüğünde kanlar içindeydi.

"Seni uykusunda parçalara ayırabilecek bir adamı asla düşman edinme," dedi alçak sesle, kanlı bıçağını öldürdüğü adamlardan birine silmek için eğilirken.

"Yaralıların ve hayatta kalanların geri kalanını toplayın," diye emretti, çalılıktan çıkıp adamlarının geri kalanına yaklaşırken. Dönerek, Xaandril'i taşıyan botların ardından bekleyen mekiğe doğru . "Ve yırtıcılar gece karanlığında ortaya çıkmadan önce herkesi gezegenin yüzeyinden uzaklaştırın."

"Evet, lordum. Elbette." Genç savaşçılardan biri hiç itiraz etmeden görevine koyuldu. Laarn ona bir bakış bile atmadı, gemiye binerken botları metal rampada çınlıyordu. Botların Xaandril'in biyo-stretcher'kilitlemesini izlerken, mekiğin dizisi aracılığıyla savaş grubuyla iletişim kurdu ve bir kanal açtı.

"Bu lord şifacı. General elimde. Ağır yaralı ama hayatta. Ana ameliyathaneyi varışımız için hazırlayın ve şifacı ekipleri emirlerimi beklesin."

Encelenmesine ve tıbbi yapay zekânın durumunun hafifleyeceğini söylemesine rağmen, birkaç gün sonra Jess kendini daha iyi hissetmiyordu. Aslında, kesinlikle daha kötü hissediyordu.

Midesindeki rahatsızlık hissi gerçek bir mide bulantısına dönüşmüştü ve her yerinde sıcak hissediyordu, hiç de hayra alamet olmayan türden bir sıcak.

İnleyerek yan döndü ve yatak odasının kapısına doğru baktı. Öğle yemeğinden sonra uzanmak için geri dönmüştü ama kestirmek ona hiç iyi gelmemişti. Aksine, şimdi ciddi şekilde endişeleniyordu. Bir şeyler ters gidiyordu. Çok, çok yanlış. Revire gitmesi gerekiyordu.

Kendini yatağın kenarına çekerken tüm vücudu ağrıyordu. Bu çaba onu sersemletti, kapıya doğru ilerlerken tüyleri diken diken oldu. Kadınlar bölümünün ana odasından geçip koridora doğru ilerlerken oda etrafında dönüyor, duvarlar hareket ediyordu.

"Leydi Jessica! Ben de sizi görmeyi umuyordum." Arkasından tanıdık, derin bir ses geldi.

Topuğunun dönen Jess aşırı hız yaptı ve tökezledi... Saal'ın kollarına doğru. Saal'ın gözleri şaşkınlıkla açıldı ve bir an için gözlerinde ateş parladı.

"Haftalardır seni kollarıma almak istiyordum," diye mırıldandı, sesi boğuk ve baştan çıkarıcıydı, ama neredeyse anında kaşlarını çatı. Bir elini kaldırarak Jessica'nın alnına bastırdı. "Tanrım, Jessica... yanıyorsun."

"Medbay," yalvardı, parmakları ceketinin kenarlarında kıvrılmıştı. "Kendimi iyi hissetmiyorum. Lütfen, Saal."

"Senin için aşkım, her şeyi yaparım."

Adam onu kollarına aldığı anda, hasta olmamaya çalışmakla meşgul olduğu için bu sevgi gösterisine itiraz etmedi ve adam onu koridorlarda taşıırken gözlerini kapattı. Adamın gövdesi büyük, sıcak ve güven vericiydi ve onun yanında güvende olduğunu bilerek rahatladı. En azından şimdilik. Onu saf muhafızların elinden kurtardığından beri onu sahiplenmeye çalışmaktan vazgeçmiş olsa da, bunu unuttuğuna dair bir yanılsamaya kapılmamıştı. Şansını tekrar denemesi an meselesiydi. Yine de şu anda bunu düşünemezdi, derisi yanıyormuş gibi hissederken ve ögle yemeğinin tekrar ortaya çıkması muhtemelken değil.

"Neredeyse geldik," dedi alçak bir sesle, uzun adımlarla sarayda hızla ilerlerken nefes alış verişi bile zorlanmıyordu. "Açın kapıyı," diye emretti, sesinin tonu taşımak için ayarlanmıştı. "Leydi Jessica'nın bir şifacıya ihtiyacı var. *Hemen!*"

Etraflarındaki revir telaşını görmek yerine duydu, başındaki korkunç dönmeyi durdurmak için hâlâ Saal'a tutunuyordu. Onu yumuşak bir yüzeye yatırmak için eğilirken yatıştırıcı bir şeyler mırıldandı. Küçük bir göz atma riskini göze alarak, ana bölmede olduğunu, şifacıların etraflarında koşuşturduğunu ve çelik suratlı bir Daaynal'ın ikisini de izlediğini gördü. Adamın gözlerindeki buz gibi ifadeyi kaçırmadı. Kahretsin, o aynı zamanda Laarn'ın amcasıydı. Eğer yeğenini aldattığını düşünüyorsa... onun yerinde olsa o da sinirlenirdi.

"Kendimi hasta hissediyordum," diye açıkladı teşhis yatağı çalışmaya başladığında, kemer onun üzerinde iç içe geçmiş kırılganlardan oluşan bir girdap oluşturunuyordu. "Beni koridorda buldu ve buraya getirdi."

Daaynal başını salladı ve dikkatini onun etrafında kümelenen şifacılar verdi. "Nesi varmış? Öğrenin. *Hemen!*"

Jess iç çekerek yastıklı şilteye yaslandı. Her ne ise, bilgisayarlar bunu çözecek ve umarım ona bir şeyler verecekti. Önce bir sıcaklık dalgası, ardından da soğuk bir dalga onu sarınca şiddetle ürperdi, artık makinenin seslerini, biplemelerini ve bip seslerini dinlemiyordu. Yarı-bilinç haline geçerken her şey birbirine karıştı.

"*Hamile mi?*" Daaynal'ın şaşkın sesi onu uykusundan uyandırdı ve büyük imparatorun şifacılar baktığını gördü. Sonra Saal'a suçlayıcı bir bakış fırlattı. Savaşçı bir an için şaşırılmış görünüyordu.

Bir an adamın gözlerindeki öfke parıltısını yakaladı ve gözlerini kırıştırıp sahte bir gülümsemeyle kapattı.

"Neyim ben?" diye sordu ama midesi isyan etti ve yan tarafına yuvarlanıp şifacılardan birinin hızla uzattığı kovaya kustu.

"Kutsanmış durumdayız," dediğini duydu Saal'ın, baldırını okşarken. "Emin değildik ama umuyorduk..."

Nononono. Vücudu son birkaç saat içinde yediği her şeyden kendini arındırırken başını sallamaya çalıştı ama kusması bitene kadar hiçbir şey yapamadı. Bir şifacı ona nemli bir bez verdi ve ağzını çalkalamasına yardım etti, ardından zayıf bir şekilde yatağa yığıldı, başı ve omuzları artık rahatça kalkmıştı, Saal ve Daaynal'ı bir irade savaşına kilitlenmiş halde buldu, her iki adamın da yüzünde çelik gibi ifadeler vardı.

"Terran'ı talep ediyorum, Leydi Jessica..." Saal dişlerini sıkarak konuşuyordu. "O benim çocuğumu taşıyor, yani bana ait."

Onun çocuğunu taşıyordu... Hamileydi.

"Olamam," dedi, sözleri odanın yüklü sessizliğine bir ton ağırlık gibi düştü. "Onunla hiç yatmadım, o da beni sahiplenmedi. Yani, *denedi* ama-"

"Artık ona sahip çıkıyorum," diye ısrar etti büyük savaşçı. "Ve onunla yattım. Başka nasıl çocuk sahibi olabilir ki?"

"Leydi Jessica?" Daaynal kaşlarını kaldırarak ona doğru döndü. Yüzündeki soğuk ifade hâlâ yerindeydi ama biraz çözülmüştü. Ona inanmak istiyordu... bu çok açıktı.

Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Aylar önce Dünya'dan ayrıldığımdan beri kimseyle seks yapmadım..."

"Yalan!" Saal haykırdı ama revire açılan çift kapının açılmasıyla sesi kesildi.

"Yalan söyleyen o," diye açıkladı Kenna odaya girerken. "Ondan kaçıyor çünkü onu sahipleneceğinden endişeleniyor ve Laarn'ın sahiplenmesini istiyor."

"*Kenna!*" Jess tısladı, midesindeki safrayla birlikte panik de yükseliyordu. Hızla şifacının uzattığı taze kovayı kaptı.

"Kapa çeneni," diye emretti denizci sert bir sesle. "İstemediğin bir adama bağlanmak mı istiyorsun? Ben hallederim."

Dikkatini odanın ortasındaki iki adama çevirdi, eli kalçasındaki tabancanın kabzasında değil ama yanında rahattı. Öyle bir rahatlıktı ki bu, tabancayı eline alıp bir kalp atışı içinde ateşleyebileceğini söylüyordu. "Bugün kimse kimseyi talep etmiyor. Kızım Mary hayatının şokunu yaşadı, o yüzden geri çekilelim ve neler olup bittiğini çözelim, olur mu?"

Daaynal kaşlarını çatı. "Mary mi? Adının Jessica olduğunu sanıyordum."

"Öyle. Bu-" Kenna başını salladı, ifadesi Jess'in dudaklarına bitkin bir gülümseme getirdi. "Boş ver. Önemli değil. Jess, nasıl hissediyorsun?"

"Sanki Tarinat-dört'te üç günlük bir alemden sonra yüksek g eğitiminden yeni çıkmışım gibi," diye homurdanarak Sol Sektöründeki kaba ve hazır karakol istasyonlarından birinin adını söyledi. Dikkatini Daaynal'a yöneltti. "Saal'la yatmadım," diye kesin bir dille ifade etti. "Ve kesinlikle ondan hamile *değilim*. Hamile olmamam gerekirdi. Emin misin?" diye sordu yanında duran şifacıya.

Başını salladı, önündeki ekranı açtı ve istediğini bulana kadar okuyamadığı verilere dokundu. Çevirerek ona ekranı gösterdi. "Buradaki ve buradaki seviyeleri görüyor musun? Taramaların hepsi çok erken aşamalarda canlı bir hamileliğe işaret ediyor. En fazla iki hafta diyebilirim."

"Bu kadar erken söyleyebilir misin?" Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırarak ona baktı. Onu ana revirde çok görmüş olmasına rağmen, hangi klandan olduğunu hatırlamıyordu. Kesinlikle bir K'Vass olmadığı kesindi. Yüksek elmacık kemikleri ve daha önce hiç görmediği, neredeyse egzotik bir görünümü vardı.

"Elbette," diye yanıtladı. "Bizim teknolojimiz sizinkinden çok daha ileri. Ana rahmine düştüğü andan itibaren anlayabiliyoruz. Hatta çocuğun DNA'sını kontrol edip neye benzeyeceğini bile tahmin edebiliyoruz."

Aman Tanrım. Her şeyi kavrayamamış bir halde ona baktı. "Yani gerçekten hamile miyim? Sen..." Kahretsin, bu kulağa çok kötü geliyordu. "Babasının kim olduğunu söyleyebilir misin?"

Şifacı gözlerini kırıştırdı. "Bilmiyor musun?"

"*Herkes dışarı!*" Daaynal emretti, yüksek sesle ve emreden hırıltısı şifacıların ve savaşçıların dağılmasına ve odanın önündeki çift kapıya yönelmesine neden oldu. "Sen bile, Saal. *Şimdi!*"

Büyük savaşçı homurdanarak Jess'e doğru baktı ama Jess onu görmezden geldi. Dikkati şifacının üzerindeydi ve aniden ona baktı

çok gergindi. İki kadın ve imparator arasında bir bakış fırlatarak boğazını temizledi. Laarn yokken, yara izlerinin de kanıtladığı gibi, baş şifacı olduğu açıktı. Laarn'ınki kadar çok ya da kötücül değillerdi ama burada gördüğü diğer şifacılardan daha fazla oldukları kesindi.

"Hayır," diye tekrarladı. "Dünya'dan ayrıldığımdan beri bir erkekle yatmadığım için babasının kim olduğunu bilmiyorum."

O konuşurken elleri merak içinde karnını örtmek için aşağıya indi. Bu doğru olabilir miydi? Gerçekten hamile miydi ve... nasıl?

Şifacı kaşlarını çatı. "Uyumanın üremeye ne ilgisi var?"

Daaynal boğazının arkasından yarı hırıltılı yarı temizleyici bir sesle gürledi. "Bu bir Terran deyimi. Bir erkekle seks yapmadığı anlamına geliyor."

"Ama..." Yüzünden şaşkınlık akıyordu. "Yapmış olmalı, bundan daha fazlası, bir Lathar savaşçısıyla seks yapmış olmalı..."

"Ah?" Jess sıçrarken Daaynal'ın bakışları keskinleşti. "Sizi temin ederim ki yapmadım!"

"Öyle olmalı. İnsan genetik bilgisini görebiliyorum ama babası kesinlikle Lathar'dı-"

"Kim? Hangi aile?" Daaynal yüz ifadesi keskinleşerek sordu. Jess şifacının oracıkta kalp krizi geçireceğini düşündü, ekrandaki değerleri incelerken yüzündeki gerginlik o kadar fazlaydı ki.

"Test için yumurtalarımın bir kısmını aldı," dedi sessizce. "Onları döllemiş ve bana söylemeden implante etmiş olmalı." Mantıklı olan tek açıklama buydu. İmparatorun bakışlarıyla karşılaştığında kalbi kırıldı.

"Bebek Laarn'ın."

Xaandril'in amiral gemisi *Keran'vuis*'e on dakikadan daha kısa bir sürede varmalarına rağmen, Laarn generalin hareketsiz bedenini taşıyan sedyenin başında beklerken saatler sürmüş gibi gelmişti. İri savaşçı solgundu, yaraları teninde kıpkırmızı duruyordu. Laarn'dan o kadar da yaşlı değildi ama yara izleri ve vücudundaki korkunç yaralarla... çok daha yaşlı görünüyordu.

Pilotlardan biri kokpitten dışarıya doğru eğilerek, "Şimdi limana yanaşıyoruz, Lordum," diye bilgi verdi.

Laarn başını salladı, mekiğin yavaşladığını ve kenetlenme kelepçeleri devreye girerken hafifçe sarsıldığını hissetti. Staz ünitesi Xaandril'in durumunu sabit tutuyordu ama sonsuza kadar içinde kalamazdı. Ölümü uzakta tuttuğu gerçeğine rağmen, ne kadar uzun süre kalırsa, Laarn'ın onu geri getirmesi o kadar zor olacaktı.

Hava kilidi ağır vızıltılar ve takırtılarla döndü. Sonra arkasındaki kapı kayarak açıldı. Laarn hazırды, sedyeyi önce dışarı iterek diğer tarafta bekleyen savaşçıları dağıttı.

"Kımıldayın!" diye sert bir sesle bağırdı, açık ceketlerin ve deniz mavisi kuşakların altındaki yara izlerini bulana kadar savaşçıların karmaşasına baktı. "Ameliyathane hazır mı?"

"Evet lordum... ve yedek bir şifacı ile bir destek ekibi hazır bekliyor." Bir şifacı, Laarn'ın yanına ulaşana kadar grubun arasından ve koridorlarda ilerlerken sedyeyi itmeyi devraldı.

"Onlara ihtiyacımız olmayacak. Bu onların sahip olduğu her şeyin ötesinde," dedi yürürken omuzlarını yuvarlayarak. Önündeki operasyon için gevşek ve esnek olması gerekiyordu.

Kırmızı kuşaklı savaşçılar arkalarından geliyordu ve belli ki konuşmak için izin bekliyorlardı. Yüz ifadelerinden bir şifacının yetkili olması fikrinden hoşlanmadıkları anlaşılıyordu ama hiçbiri ona meydan okumak için öne çıkmamıştı. O da bunu beklemiyordu. Zarar vermemeye yemin eden insan sağlıkçılar hakkında duyduklarının aksine, Lathar'daki şifacılar tamamen farklıydı. Onlar her zaman savaşçıydı ve gerektiğinde savaşırılardı. Lathar tarihindeki en tehlikeli savaşçılardan bazıları da şifacıydı, kendi büyükbabası da bunlardan biriydi.

"Emirleriniz lordum?" diye sordu içlerinden biri, revire dönmeden hemen önce. Laarn ona şöyle bir baktı ve generalin komutanlarından biri olduğunu fark etti. Xaandril'in ikinci bir komutanı yoktu ama onlardan oluşan bir ekibi vardı. Laarn bunun mantığını anlayabiliyordu. Rütbesi ve konumu için ona doğrudan meydan okuyabilecek tek bir kişi yerine, ona meydan okumadan önce kendi aralarında savaşmak zorunda olan bir grup vardı. Bu çekişme, içlerinden biri ikinci kaptan olacak kadar güçlü çıkana kadar dengeyi koruyordu.

"Yaraan, değil mi?" Laarn yaklaşık bir hafta önce gemiye gelen erkeğin adını hafızasından çıkararak sordu. "Savaş grubunu ayırın ve uzayın bu kısmı ile Lathar Prime'a giden tüm yollar arasında bir kordon oluşturun," diye emretti. "Devriyeleri sıkı tutun ve mümkünse sorgulanmak üzere düşmanlardan herhangi yakalayın. Bu piçlerin tüm bunlarla ne elde etmeyi düşündüklerini bilmek istiyorum. Bu kolonidünyalar çok az değer taşıyor, bu yüzden mantıklı değil. Yerel Krynassis kraliçesiyle temas kurun. Bu tehditle başa çıkmak için kısa vadeli bir anlaşma yapıp yapamayacağınıza bakın, ancak hiçbir varlık vermeyin. Anlaşıldı mı?"

Tüm bunlar olurken Yaraan ayakta durdu, başını sallarken yüzü kararlıydı. Laarn'ın etrafındaki diğer komuta subayları yerine doğrudan onunla konuşması, bunun onun sorumluluğunda olduğu anlamına geliyordu.

"Evet, lordum. Açık ve net." Aniden sırtıttı. "Sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım."

"Yapmasan iyi edersin." Laarn dikkatini Yaraan'ın etrafındaki gruba çevirdi. "Generalin amiral gemisine kim komuta ediyor?"

"Bu ben oluyorum." Daha yaşlı bir erkek öne çıktı, tavırları ve duruşu deneyimini haykırıyordu. "Draxx. *Keran'vuis* Komutanı."

Laarn ona başıyla selam vererek yaşlı savaşçıya gereken saygıyı gösterdi. Bir amiral gemisine komuta etmek bir onurdu, hele ki bu bir generalin gemisi ise daha da büyük bir onurdu. Bundan daha büyük tek onur imparatorun gemisi *olan Misaan'vuis'in* kendisine komuta etmektir. "Bizi yaklaştırmak ve rotamızı Lathar Prime'a çevirin. Generalin durumu kritik ve saraydaki şifahanenin imkânlarına ihtiyacım olabilir..." cümlesini tamamlamadı. Generalin durumunun kötü olduğunu hepsi biliyordu.

"Emredersiniz efendim," diye başını salladı komutan ve sonra etrafta kümelenmiş savaşçılara doğru homurdandı. "Lord'u duyduunuz. Atlayın!"

Savaşçılar dağıldı, koridor temizlenirken botlar güverte kaplamasına çarpıyordu. Draxx Laarn'a döndü, yüzünde doğrudan bir ifade vardı. "Kardeşimi kurtar şifacı, sana sonsuza dek borçlu kalacağım."

Büyük komutan dönüp uzaklaşırken Laarn şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. O ve Xaandril kardeş miydi? Şimdi bakınca, yapılarındaki ve yürüyüşlerindeki benzerliği görebiliyordu ve bu da yetenekli bir savaşçının neden bir başkasının emrinde hizmet etmekten memnun olduğunu açıklıyordu.

Dönerek tıbbi bölüme doğru yürüdü ve hazırlanmak için temizlik ünitesine girerken diğer her şeyi aklından çıkardı.

Ameliyat.

Aandril berbat durumdaydı.

Laarn kendi kendine ısılık çaldı, durgun suya baktı. önündeki masada yatan hastasına baktı. Boğazında büyük bir bıçak yarası vardı, sol kolu yanlış açıda duruyordu ve omzu parçalanmış görünüyordu, köprücük kemiğinin uçları çiğ et gibi görünüyordu... asistanları etrafında dolaşıp ameliyat ünitesini hazırlarken bakışları aşağıya kaydı... iki bağırsak yarası ve bir tane de uyluk yarası vardı.

"Lordum?"

Laarn komut üzerine kollarını yana açarak asistanlarının eldivenleri ellerinin üzerinden geçirmesine ve kayışları bileklerine geçirmesine izin verdi. Bileğe kadar normal bir çift eldiven gibiydiler, ancak sinir kablolarının ötesinde dikenler gibi filizlenerek yere düşüyor ve hastayı çevreleyen koruyucu baloncuğuyla ameliyat masasının etrafında yılan gibi kıvrılıyordu.

Hasta. Xaandril artık o olmuştu. Laarn deneyimli bir şifacıydı. Bağlanmaya hazırlanırken duyguların ya da arkadaşlığın içine girmesine izin veremeyeceğini biliyordu.

"Sinirsel arayüz hazır, cerrahi ünite devrede," diye mırıldandı asistanı yanında, parlak ışıklı yatağın etrafındaki karanlıkta gölgeli bir form. "Siz hazır olduğunuzda, lordum."

Laarn derin bir nefes aldı, dezenfektan ve onun altında kan kokusu hassas burnuna çarptı ve başını salladı. "Bağla beni."

Şifacı uzandı ve bağlantıyı başlattı, onu üniteye bağlayan kablolar canlandı. Bağlantı boyunca ilk his titreşimini hissettiğinde kendini toparlamak için bir anı oldu. Onun

Bilinç genişledi ve vücudundan akarak işletim birimini doldurdu. Bu, savaş ve diğer avatar-botlar için kullanılabilecek benzer bir arayüzdü ve makineyi bağlantı aracılığıyla kontrol etmesini sağlıyordu, ancak farklılıklar vardı.

Birincisi, bu bir robot değildi. Çok daha karmaşık ve sofistikeydi, zihinsel işlem gücünün ve konsantrasyonunun çok daha fazlasını gerektiriyordu ve ikincisi, bir bittan farklı olarak, bağlantı *her iki* tarafa da gidiyordu. O ve hasta birbirine bağlıydı, bu yüzden o ne hissederse hasta da onu hissediyordu... ve hasta ne hissederse o da onu hissediyordu. Her şey... kanın kuruyup sertleştirdiği derisinin biraz kaşınmasından, ameliyat sırasında hastasının çektiği acıya kadar her şey.

Şifacı olmanın anlamı da buydu. Sadece onları ameliyat etmek ve iyileştirmek, kırık bedenleri tekrar bir araya getirmekle kalmıyor, sinirsel bağlantılar sayesinde işlem sırasında acılarını da omuzluyor, operasyonu her iki taraftan da hissediyordu. Bu duygu ve şifacı denemelerinde kaydedilen en yüksek acı toleransı, Laarn'ı yaptığı işte bu kadar iyi yapan şeydi.

"Hastayı çevrimiçi hale getiriyorum." Bir baş sallama daha.

Bağlantı genişlerken gözlerini kapadı ve kendini destekledi. Bir saniye ile bir sonraki saniye arasında acı içinde patladı. Göğsünde yankılanan homurtu, tüm vücudu acıyla çığlık atsa da çıkarmasına izin tek sestti. Sırtının alt kısmındaki desteğe yaslanarak derin bir nefes aldı ve odaklandı.

"Hastanın hayati değerleri düzeliyor..." Kıdemli asistanı arka planda sessiz bir şekilde yorum yapmaya devam etti. Laarn cevap olarak başını sallamış olabilirdi ama bunun farkında değildi. Bunun yerine, bağlantıyı Xaandril'in bedenine kadar takip ederek kendi zihnine girdi. Bağlantıyı ve yatağın uzaktan cerrahi kollarını kullanarak en ağır yaralara odaklandı.

Xaandril'in boğazındaki kasları ve kan damarlarını onarıp yeniden inşa ederken nano neşterler ve yenileyiciler gözün görebileceğinden daha hızlı hareket etti. Titizlikle, katman üzerine katman inşa etti ve aynı zamanda kılcal damar sistemini başarıyla yeniden inşa edene kadar bölgeyi kanla doldurmamaya dikkat ederek Xaan'ın dolaşım hareket ettirdi. İç çekerek bölgeyi bir kez daha gözden geçirdi, acıdaki büyük azalmaya dikkat çekti ve yoluna devam etti.

Uyluktaki yara da en az onun kadar kötüydü, hatta daha da kötüydü. Savaş alanında kullandığı iyileştirici spreyle yaraları kapatmış, Xaan'ın kendi fizyolojisi bölgeye kan akışını yavaşlatarak yardımcı olmuştu. Şifacıların yıllar önce Latharian genetik kodunda yaptığı ilk uyarlamalardan biri olan bu değişiklik onun hayatını kurtarmıştı.

Ter içinde kalan Laarn, Xaan'ın yaralarını sırayla incelerken zamanın nasıl geçtiğini anlamadı; uyluk yarasından başlayarak tüm kas liflerinin doğru şekilde çalıştığından ve birbirlerine yapışmadığından emin olduktan sonra devam etti. Savaşamayacaksa bir savaşçının hayatını kurtarmanın bir anlamı yoktu. Ölmesine izin vermek daha merhametli bir davranış olurdu ki Laarn geçmişte bu kararı vermek zorunda kalmıştı. Ama şimdi değil. Bugün değil. Kendini tükenmenin eşiğine getirse bile, Xaandril'in bir gün daha savaşmak için yaşamasını sağlayacaktı.

Saatler sonra, küçük yaraların sonuncusunu kapatırken ve morlukları kendi kendine iyileşmeye bırakırken tam da bunu yapmıştı. Teknoloji ne kadar iyi olursa olsun, bazı şeyleri kendi zamanlarında iyileşmeye bırakmayı uzun zaman önce öğrenmişti. Aksi takdirde işler ters gidebilirdi. Sanki vücut bir kez yaralandığında iyileşmek için bir şeye *ihtiyaç duyuyor* ve onu bulamazsa kafası karışıyor ve bağışıklık sistemi aşırı hızlanıyordu.

Kritik olan her şeyi iyileştirdiğinden emin olduktan sonra odağını bir kez daha hastasının üzerinde gezdirdi ve iç çekerek bağlantıyı kesti.

"Laarn'dan Draxx'a." İletişim sistemini tetiklemek için sesini yükseltti. "Lathar Prime'dan ne kadar uzaktayız?"

Komutanın cevabını beklerken, desteğe yığıldı. Asistanların onu arayüz eldivenlerinden kurtarmasına izin vererek kollarını göğsüne doğru çekerken yumruklarını sıktı. O kadar acıkmıştı ki... Jess ne demişti? Ah, evet. O kadar acıkmıştı ki bir atı bile yiyebilirdi. Hareketin yarısında durakladı, bakışları bileklerinde perçinlenmişti.

Orada, her ikisini de sarmaşıklar gibi sarmış karanlık izler vardı.

Son yıllarda sadece iki kez gördüğü işaretler. Kardeşi Tarrick ve arkadaşı Karryl'de. Her iki savaşçı da insan dişilere bağlanmıştı.

Bağ işaretleri.

Draxx cevap verirken telsiz çatırdadı. " *birkaç saat uzaktayız lordum. General nasıl?* "

"Yaşayacak," dedi Laarn kısaca, bileklerini incelerken gözleri irileşmişti. "Ama sana önerim bizi son sürat götürmen ve

D n başkent gezegeni. Yeni bir sorunumuz var."

DÜNYASI SONSUZA DEK DEĐİŐMİŐTİ.

Ertesi gün Jess ana şifacı salonunun dışındaki özel odalardan birinde bir yatağa kıvrılmış yatıyordu. Hamileliği ve babasının kimliği doğrulanır doğrulanmaz, Laarn'ın yokluğunda salondan sorumlu şifacı Tovan, hastalığı nedeniyle taşınmasına izin vermeyi reddetmişti. O ve Daaynal bu yüzden revirin ortasında neredeyse teke tek bir kavgaya tutuşmuşlardı; daha küçük olan şifacı, yüzündeki kararlılıkla ölümcül imparatorun karşısına dikilmişti.

Daaynal'a karşı kazanamazdı ve bunu hepsi biliyordu ama umurunda olmadığı belliydi. Jess onun hastasıydı ve ne derse o olurdu. Sonunda Jess kendisi yere kusarak kavgayı durdurmuştu. Tovan Daaynal'a dikkatle baktı ve bir saat içinde Jess kapısında nöbetçilerin beklediği özel bir odaya taşındı.

Onun uyuduğunu düşündüklerinde konuştuklarını duymuştu. Alışılmadık yöntemlerle de olsa, yıllardır bir Lathar savaş ısından hamile kalan ilk kadındı ve işi şansa . Kapısındaki koruma sadece bir başlangıçtı. şifacı salonunun tüm girişlerinde daha fazla muhafız vardı ve Daaynal saraydaki muhafız sayısını artırmıştı.

Ama şu an için yalnızdı ve bunun için minnettardı. Tovan'ın hastalığını stabilize etmesi gecenin büyük bir kısmını almıştı; uzun boylu, zayıf şifacı, biraz yemek ve su içmeyi başardığından emin olana kadar yanından ayrılmamıştı. Ancak o zaman onu dinlenmesi için bırakmış ve kendi yatağını aramıştı. Yine de uyuyamadı. Yorganın altında eli karnına doğru kaydđ.

Hamile.

şu anda bile buna inanamıyordu. Birinin ona hamile olduğunu söylemesi, hatta sonuçları ekranda görmesi bir şeydi ama buna inanmak, kalbinin derinliklerinde gerçekten bilmek başka bir şeydi.

Bir bebek.

Eli karnında ağırlaştığını hissettiğinde içini bir merak kapladı. Farklı hissediyor muydu... daha yuvarlak ya da daha sert olabilir miydi? Daha önce hiç hamile kalmamıştı, bu yüzden ne bekleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Rahminin derinliklerinde yuvalanmış minik yaşamı düşününce içini dolduran sevgi ve koruyuculuk dalgasına kesinlikle hazırlıklı değildi. Bir bebek. *Onun* bebeği.

Laarn'ın bebeği.

Kaşlarını çattı, kalbi sıkıştı. Aralarında her şeyin yolunda gittiğini düşünmüştü ve öyleydi de. Öpücükleri, geri döner dönmez onu kendisinin yapacağına dair verdiği sözler... bunu neden ? Onu gizlice, yapay olarak hamile bırakmak... normal yollardan yapabilecekken? Kahretsin, neden ona *söylememişti* ki? Titreyen parmaklarıyla alnını ovuşturdu. Eğer ona bir bebek istediğini ve bunu yapabilmelerinin tek yolunun teknoloji olduğunu söyleseydi, bunu anlayabilirdi. Hatta bundan mutlu bile olurdu. Çocuğun babasıyla birlikte olması koşuluyla her zaman bir bebek istemişti. Yani eğer babası onu sahiplenseydi, hatta karnına bir bebek koymadan önce sahipleneceğine söz verseydi, mutlu olurdu.

Şimdi mi? Sevişmeden hamileydi ve baba ortalıkta yoktu. Görünüşe göre Daaynal bile ona ulaşamamış. Cephe hattındaki kayıplarla çok meşguldü. Jess iç çekerek yastıklara uzandı ve yorgunluktan gözlerini kapadı. Amcasından gelen acil bir mesaja cevap vermek için birkaç dakikasını ayırabilirdi, hatta nasıl olduğunu görmek ve her şeyin yoluna gireceğini haber vermek için bir dakikasını bile ayırabilirdi.

Belki de onu istemediği için cephede kalıyordu.

Gözünün bir damla yaş süzüldü ve o durduramadan yanağından aşağı süzüldü. Islaklığı hisseder hissetmez öfkeyle gözyaşını sildi. O bir kadın mıydı yoksa lanet bir fare mi? Hamileydi, ne olmuş yani? Annesi bekâr bir anneydi, ikiz kızlarını ve bir oğlunu büyütmüştü. Buna sahipti, babaya gerek yoktu. Özellikle de cehennem gibi yakışıklı, yaralı, seks tanrısı gibi öpüşen bir şifacıya.

"Aşkım... seni görmek kalbimi kırıyor."

Erkek sesi Jess'in gözlerini açmasına neden oldu ve Saal'ı kapı aralığında, yüzünde endişeyle gördü. Jess oturur pozisyona gelmeye çabaladı, panik damarlarında dolaşıyordu.

"Saal? Burada ne yapıyorsun? Muhafızlar..."

"Hey, hey... tamamen güvendesin, seni temin ederim," dedi ve yaklaşırken ellerini yana doğru uzattı. Kadın bacaklarını yatağın diğer tarafına doğru sallamaya hazır bir şekilde uzaklaştığında, adam durdu.

"Sana asla zarar vermem Jessica." Sesi alçak, ifadesi samimiydi. "Seni görür görmez arzuladım. Başka bir erkeğin çocuğunu taşıyor olsan da seni hâlâ istiyorum."

"Gitmek zorundasın. Lütfen, Saal, burada olmamalısın. İmparator..." Daaynal artık Laarn'ın çocuğunu taşıdığını bildiğine göre, Saal'ı ona yaklaştığı için öldürebilirdi. Ve adamın tek yaptığı ona göz kulak olmak olduğu için buna izin veremezdi.

"Git, şimdi, lütfen?" diye yalvardı. Sesi çok zayıftı, damarlarında dolaşan adrenalin gücünü azalttığı için çok zayıftı. "Benim yüzümden incinirsen buna dayanamam."

Yüz ifadesi bir an gerildi ama sonra başını salladı. "Sizin için her şeyi yaparım leydim. Sadece asla uzakta olmadığımı bilin ve bana ihtiyacınız olursa, bunu sadece muhafızınıza söylemeniz yeterli. Tinaas benim bir arkadaşım. Mesajın bana ulaştığından emin olacaktır..."

Odanın dışındaki koridordan gelen bir ses kaşlarını çatmasına neden oldu. Adamın dönüş şekli ve vücudunun duruşuyla ilgili bir şey kadının içinde alarm zillerinin çalmasına neden oldu.

"Ne oldu? Neyin ?"

Odanın dışındaki lazer ateşinin sesi sorusunu yanıtladı ve yatakta dimdik oturdu. Hemen dışarıda değildi ama sesi yakındı. "Kahretsin, neler oluyor?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Saal. Bir kalp atışı kadar kısa bir süre içinde odanın öbür ucuna, kızın yanına gelmişti. "Yürüyebilir misin?"

Başını salladı ve onun elini tuttu. "Buradan yürüyerek çıkacağım." "Güzel."

Yataktan kayarken ona destek oldu, tökezlemesi ihtimaline karşı kolunu beline dolamaya hazırdı. Tökezlemedi, dizlerini titremeye karşı kilitlemek için bir yerlerden güç buldu. Sadece bacaklarının çoğunu açıkta bırakan bir uyku bornozu giymiş olması onu rahatsız etmedi. Ateş eden her kimse buraya gelmeden önce buradan çıkmak onu çok rahatsız ediyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu kapıya vardıklarında, boştaki elinde ağır bir tabanca vardı ve ona bakarken yüzünde kaşları çatılmıştı.

Derin bir nefes aldı, bu hareket yine midesinin bulanmasına neden oldu ama yine de başını salladı. "Evet. Ne bekliyorsun, lanet olası bir davet mi?"

Dudakları kıvrıldı ve onu öpecekmiş gibi ilerledi. Ama kadın elini kaldırarak onu durdurdu. "Sadece dene tatlım ve ölümcül tehlike olsun ya da olmasın, dizim senin taç mücevherlerinle arkadaş olacak. Anladın mı beni?"

O da buna güldü. "Tanrım, çok güzelsin."

"Muhteşem ve başkasından hamile. Bunu unutma ve ben de seni sikinden ve taşaklarından ayırmak zorunda kalmayayım. Şimdi, bunlardan yedek bir tane olduğunu sanmıyorum, değil mi?"

Başını salladı ve kapıya yaklaştı. Bir eli panelin üzerinde, dinledi ve sonra dondu kaldı. "*Draanth...* hemen dışarıdalar. Geri... geri dön."

Kadın ne olduğunu anlayamadan, adam onu geriye doğru iterek bir dolabın kapağını açtı.

"İçeri gir," diye emretti, onu küçük alana öyle hızlı soktu ki başı açıklığın tepesine takıldı ve dizi yan tarafa sürtündü. Adamın kapıyı üzerine kapatmasından bir saniye sonra odanın kapısının kayarak açıldığını duyunca çığlığını bastırdı.

Karanlıkta kapana kısılmıştı, ölümle arasında sadece ince bir tahta parçası ve geri çevirdiği bir savaşçı vardı.

Sadece bunun yeterli olmasını ummak zorundaydı.

"W İnsan yetiştiren sürtüğü arıyoruz," diye anons etti kaba bir ses, ahşabın hafifçe boğuklaştırdığı dolap kapısı. Jess nefesini tuttu, korkuyla çıkardığı sesi bile duyacaklarına inanıyordu.

Saal sert bir kahkaha attı, acı ve neşesizdi. "Bir tek sen değilsin kardeşim. Sen de mi Dvarr'la birliktesin?"

Sadece onay anlamına geldiğini tahmin edebileceği bir gümbürtü duyuldu, çünkü sonra Saal kıkırdadı. "Evet, kimin bizimle olup olmadığını ben de bilmiyorum. Kartlarını göğsüne yakın oynuyor. Gerçi onu suçlayamam, söz konusu olan şey bu değil. İmparator, Terran seven piç kurusu, bunu öğrenirse hepimizin işi biter. Bu odayı temizledim... sen hangilerini yaptın?"

Saal'ın sesi ağır ayak sesleriyle birlikte kayboldu ve Jess rahatlayarak alnını kapının iç tarafına yasladı. Adam onun hayatını kurtarmıştı. Saf savaşçıların onu odada bulsalar ne yapacaklarını düşünmekten korkuyordu.

"Merak etme küçüğüm," diye fısıldadı elini karnına . "Sen ve ben bu işten tek parça halinde çıkacağız. Söz veriyorum."

Nefesini tutarak dolabın dışındaki odada herhangi bir hareket olup olmadığını dinledi. En ufak bir ses için kulaklarını zorladı... yerde bir botun sürtünmesi, deri giysinin hareket ederken çıkardığı fısıltı, hatta birinin nefes alırken ciğerlerinden çıkan havanın fısıltısı... ama hiçbir şey yoktu. Kapıyı iterek açıp kendini dar alandan dışarı atarken, rahatlamış bir şekilde nefesi ciğerlerinden hızla çekiliyordu.

Midesi ve kalbi boğazında yer kapmak için savaşıırken, sessiz adımlarla kapıya doğru ilerledi ve tekrar dışarıyı dinledi. Sessizlik kulaklarını doldurunca kapıyı açıp dışarı bakma riskini göze aldı. Eğer yanlış anladiysa...

Koridor boştu. Yine de rahatlamak için zamanı yoktu. Her an köşeden bir savaşçı çıkabilirdi ve gidecek hiçbir yeri ve karşı koyacak hiçbir silahı olmadan kapana kısılmıştı.

Kapının etrafından dolanarak koridorda hafifçe koştu. Her şeyden önce bir silah zulası bulup silahlanması gerekiyordu çünkü bunu yapana kadar çantada keklikti. Kenna ve Jane gibi eğitimli bir deniz piyadesi olmayabilirdi ama tüfeğin bir ucundan diğer ucunu biliyordu ve menzil skorları her zaman üsteki en yüksek skorlardan bazıları olmuştu.

Üç koridor sonra gerginlik artmaya başlamıştı, her an aralarında vurulmayı beklerken omuzları yükseliyordu. Ancak her koridor hem saf savaşçılardan hem de boynundaki sekizgen künyenin açacağı gömme silah dolaplarından boştu.

"Kahretsin, lütfen bana burada silahları olduğunu söyle..." diye kendi kendine nefes aldı, bir kavşağa ulaştı ve sola döndü. Laarn için sola, başka bir nedeni yok... muhtemelen çok aptalcaydı ama hareketsiz kalamazdı. Pürist savaşçılar onu ararken, olduğu yerde kalmak ölüm fermanından farksızdı. Hareket etmeye devam etmeli ve onların taramalarının gerisinde kaldığını ummalıydı. Ve birinin şifacı salonuna silah zulası koymayı düşünmüş olmasını.

Eminim öyledir? Her şeye rağmen burası bir şifa yeri idi ve... yani şiddet ve insan öldürme yeri *değil*, Lathar savaşçı bir ırktı. Silahlarını tuvalete bile sokarlardı. Tribünleri görmüştü.

Başka bir köşeyi döndüğünde, duvarda bir destek payandasının arkasına yarı gizlenmiş bir dolap gördü.

"*şükür*," diye mırıldandı nefesinin altında ve elbisesinin altından kimlik etiketlerini çıkararak aceleyle kilide doğru yürüdü. Kilit açılıp ön taraftaki ışıklar yeşile dönerken kürek kemikleri arasındaki deri kaşındı ve yüksek sesli bir ping sesi duyuldu.

Kahretsin, biri bunu duymuş olmalıydı. Nefesini tutarak, silah kemerini çekip çıkarırken bile botlu ayak seslerini dinlemeye çalıştı. Kalçalarını sarmak için çok büyüktü, bu yüzden

Bir omzunun üzerinden vücuduna geçirdi ve kılıfına bir darbe tabancası sıkıştırdı.

Tüfeklerin bazıları çok büyüktü, Laarn ya da Karryl'in boyunda birinin kaldırması gerekiyordu, bu yüzden daha küçük olanlardan birini aldı ve kendisine öğretildiği gibi şarjörü kontrol etti. Tamamen doluydu.

Dudaklarında bir sırıtış, döndü ve emniyeti kapattı. Bırakın o saf piçler şimdi ona ya da bebeğine zarar vermeye çalışsın.

Koridorda ilerlerken ayak sesleri ciğerlerindeki nefes kadar gürültülüydü. Geldiklerinde Laarn'ın kısa bir turu dışında şifahanenin "koğuş" bölümüne daha önce hiç gitmemişti. Bu yüzden laboratuvarları içeren merkezi bir alanın belirsiz hafızasıyla hareket etti ve koridorlar bir tekerleğin kolları gibi ondan ayrıldı. Büyük bir ana koridor tüm salonu çevreliyordu ve daha küçük koridorlar ona paralel uzanıyordu.

Püristlerin muhtemelen ana koridoru tutuyor olacağını tahmin ederek, daha küçük koridorlardan birine , ana laboratuvarlara ve revire yakın bir yerde olduğunu anlayana kadar labirent gibi ilerledi... ve daha da önemlisi, mekanın ana kapısı.

"Lanet olası evrende lanet olası hastaneyi bodrum katına tıkan tek gezegen bu olsa gerek," diye homurdandı nefesinin altından. Hafif adımlarla koridorun sonuna doğru koştu, köşeye hızlıca bir göz atma riskini göze aldı ve hızla siper aldı.

Ana laboratuvarı koruyan iki savaşçı vardı. Seçeneklerini düşünürken dişlerinin arasından hafifçe tısladı. Düşman hattının gerisinde tek başınaydı ve az önce bir numaralı saf halk düşmanı haline gelmişti. Şimdiye kadar hiçbirisiyle karşılaşmamayı başarmıştı ama şansının daha uzun süre edeceğini düşünecek kadar hayalperest değildi.

Geldiği yoldan geriye doğru bir bakış atarak dudağını dişledi. Geri dönüp başka bir çıkış yolu bulmaya çalışmalı mıydı? Kullanabileceği servis kanalları ya da başka bir şey, hatta belki de bakım bacaları olmalıydı. Hatta şu anda eski filmlerin vazgeçilmezi olan havalandırma bacalarına bile razı olabilirdi.

Kararını vermişti, sesi duyduğunda köşeden üç adım uzaklaşmıştı. Çizmeler. Ağır olanları. Önündeki laboratuvardaki iki adamdan değil, geldiği yolun arkasındaki koridorlardan geliyordu. Olduğu yerde donup kalarak dinledi. Tüfeği omzuna doğru kaldırırken parmağı tetik korkuluğundan kaydı ve tetiğin etrafında kıvrıldı. İşte bu

Birden fazla adam vardı ve sesleri gittikçe yükseliyordu. Soru şuydu: Bu taraftan mı geleceklerdi yoksa yan koridorlardan birini aramak için geri mi döneceklerdi?

Birkaç saniye sonra botların sesi daha da yükselince sorusu cevaplandı. İkincil koridor kavşağını geçmişlerdi ve ona doğru geliyorlardı. Bu da geriye sadece iki seçenek kaldığı anlamına geliyordu; kaç tanesi bir anda köşeyi dönerse dönsün...

Ya da laboratuvardaki iki adamı al.

İçinden küfretti ve topuklarının üzerinde döndü. Hızlı adımlarla köşeye vardı ve bunun ne kadar aptalca olduğunu düşünmeden köşenin etrafından dolandı.

Köşeyi geçer geçmez ateş etmeye başladı ve ilk muhafızı bir lazer mermisi yağmuruna tuttu. Hızlı ateş, yakın gruplama, tıpkı eğitildiği gibi ve adam sendeledi, ipleri kesilmiş bir kukla gibi düşmeden önce vücudu dans etti sarsıldı.

Jess gözünü bile kırpmadı, diğer savaşçı siper almak için atlarken ona ateş etti. Jane ve Kenna gibi savaş için doğmuş bir denizci olmayabilirdi ama hayatı... bebeğinin hayatı... söz konusu olduğunda en iyileriyle birlikte öldürebilirdi ve öldürecekti de.

Arkasından bağırışlar geliyordu ama onları duymazdan gelerek laboratuvarda hızla ilerledi ve büyük teşhis yataklarından birinin arkasına çömelmiş olan düşmanın pozisyonuna yaklaşırken koruma ateşiyle başını aşağıda tuttu.

Ona ateş etmek için siperden çıkmaya çalıştı ama kafası siperden her çıktığında, bu hareket hızlı bir ateş patlamasıyla karşılandı. Daha odanın yarısına gelmeden, Lathar'ın her seferinde bir mermi atma yöntemine göre tasarlanmış tüfeğin aşırı yüklenmeye başladığını duydu. Aptal gibi sırtarak birkaç el daha ateş etti ve sonra tüfeği kolunun üzerinden fırlattı.

Tüfek havada yuvarlanırken, aşırı yüklenen güç paketinden gelen vınlama sesi gittikçe yükseliyordu. Tüfek duvara çarpıp yere düşerken yana doğru dalarak başka bir yatağın arkasına siper aldı. Orada çömelmiş olan savaşçı küçük bir küfür savurmayı başardı, derinin kayması ve botların gümbürtüsü duyuluyordu.

BOOM!

Tüfek kritik bir noktaya gelip patladığında patlama duvarları sarstı. Kulakları çınlayan Jess bir anda ayağa kalktı ve revirin önündeki buzlu camdan çift kapıya doğru sendeleyerek ilerledi.

Bir taraftaki kırmızı ışıklar onu pisliklerin kapıyı kilitlediği konusunda uyarıyordu. Gözleri yaşarırken ve savaşçılar arkasındaki odaya doluşmak üzereyken durup kilidi açacak zamanı yoktu. Bunun yerine, yan tarafındaki kılıfta duran tabancayı kaptı ve iki eliyle tutarak kapılara nişan .

Tetiği çekerken, kendisini dinleyebilecek herkese dua gönderdi.

Lütfen lanet kapılar kurşun geçirmez olmasın.

Mekik iner inmez Laarn hava kilidinin kapısında idi ve lanet olası şeyden inebilmek için kapının açılmasını bekliyordu. Ameliyattan çıktığından beri düş almış ve üstünü değiştirmişti ama uyku onu ele geçirmişti. Bileklerinde çiftleşme izleri varken nasıl uyuyabilirdi ki? Hayatı boyunca teninde öne çıkmasını hayal ettiği izler... ama bu olmamalıydı... olamazdı, henüz değil.

Kendisi bile mekanizmayı anlamıyordu ama izler bir erkeğin teninde ancak kadının sahiplendikten sonra görülürdü... ya da başka bir şey olduğunda. Jess'in nefis, kıvrımlı küçük bedenini henüz sahiplenmediğine göre geriye başka bir şey kalıyordu.

Başka ne olabileceği düşüncesi kalbinin korku içinde göğsüne çarpmasına neden olurken, kapı nihayet açıldı ve o da hızla içeri girdi. Rampayı bir sıçrayışta geçti, çizmeli ayakları iniş pistinin kaldırım taşlarına sertçe çarptı ama çoktan koşmaya başlamıştı.

Bir erkeğin teninde iz bırakan nedenlerden biri de sahiplenmeyi arzuladığı kişinin ölümü ya da ölümün kıyısından dönmesiydi. Sarayın koridorlarında hızla ilerleyip şifacılar salonuna doğru giderken korku onu sardı. Jess'e bir şey olsaydı, orada olurdu... Hayal kırıklığı içinde homurdandı... Kendisi, en iyileri, cephede, sevdiği kadından çok uzaktayken, ikinci sınıf şifacıların bakımında...

Düşüncesini tamamlayamadı, şifacı salonuna doğru koşan tek kişinin kendisi olmadığını fark edince kaşları çatıldı. İki tam manga savaşçı, yol üzerindeki birçok galeriden birinin karşı tarafından aşağı doğru koşuyordu. Onları fark eder etmez sarayın alarmları çalmaya başladı.

"Hey!" diye seslendi, ekibin önünü kesmek için yönünü değiştirdi. "Neler oluyor?"

"Lord Şifacı." Grubun en önündeki savaşçı nasıl olduysa başını eğmeyi ve son sürat koşarken selam veriyormuş izlenimi yaratmayı başardı. "Saraydaki bağnazlar. Kendilerini insan dışılerden biriyle birlikte revire kapatmışlar."

"*Draanth!*" Laarn patladı, yorgunluk ve korku onu normal duruşundan uzaklaştırmıştı. "Hangisi?"

"Küçük olan... Leydi Kallson?"

Nononono... Onun Jess'i değil.

Laarn dehşet dolu iniltisini kendine saklamayı başardı ve hızını artırdı, şifacının salonuna doğru hızla ilerlerken uzun adımları en hızlı savaşçıları bile peşinde bıraktı. Rekor bir sürede varmıştı, son köşeden kayarak geçti ve şifacı salonunun girişinin önündeki koridorun tıka basa dolu olduğunu gördü.

Savaşçılar çift kapının etrafında toplanmış, farklı insanlar seslerini duyurmaya çalışırken sesler hayal kırıklığı içinde yükseliyordu. Tüm bunların ortasında Daaynal duruyordu, yüzünde karanlık bir ifade vardı, belli ki sabrı tükenmişti ve böğürüyordu.

"*SESSİZLİK!*"

Tüm sesler kesildi ve tüm gözler savaşçı imparatora çevrildi. Eliyle kapıları işaret etti. "Açın şu lanet kapıları. Nasıl yapacağınız umurumda değil. Gerekirse duvarı havaya uçurun ama açın."

"Bu işe yaramaz," diye araya girdi Laarn, kalabalığın arasından amcasının yanına ulaşmak için itişip kakışırken. "Salon, saraya girilmesi halinde son bir sığınak olarak tasarlandı. Bir *drakeen* saldırısına bile dayanacak şekilde inşa edildi."

"*Draanth!*" Daaynal tısladı. "Neden bana haber verilmedi?"

Laarn onun insan kelimesini benimsemesine gözlerini kırptırdı. Eğer durum kadar kritik olmasaydı, amcasının ileri görüşlülüğüne gülümseyip onunla dalga bile geçebilirdi. Ama olduğu gibi, sadece omuz silkti.

"Salonda sadece Lord Şifacı ve adamlarının bilmesi gereken sırlar var. Ark'ı koruma yeteneği bunlardan biri," dedi ve hem sarayın hem de şifacı salonunun altındaki toprağın derinliklerine gömülü merkezi bilgisayar ve depolama çekirdeğinin adını verdi.

Kadim bir tesis olan bu arşiv, Lathar'ın genetik manipülasyon konusundaki tüm bilgisini ve binlerce yıl öncesine dayanan örnekleri barındırıyordu. Söylenenlere göre arşivlerin bir yerinde

Ancak modern sistemler sadece o kadar geriye gidebiliyordu ve eski arşivlere girmek tehlikeli ve güvensizdi.

"Ön kapılar, görüyorsunuz," diye devam etti, "güç alanları ve titreşimsel enerji moleküler kalkarıyla destekleniyor. Bir enerji tabancasıyla bile ateş ederseniz karşılığını on kat fazlasıyla alırsınız. Bu koridorun yakın sınırları göz önüne alındığında, buradaki herkesi öldürecektir. Kapılardan dışarı ateş etmenin *tek* yolu içeriden ateş etmektir."

"KİMSE O KAPILARA ATEŞ ETMESİN!" Daaynal bağırarak en az üç savaşçının bunu yapmasını engelledi. Dikkatini tekrar Laarn'a verdi, yüz ifadesi çelik gibiydi. "Bu iş bittiğinde bana salon hakkında bilmediğim her şeyi anlatacaksın."

"Olabilir. Eğer bana neler olduğunu anlattırsan. Saraydaki püristler mi? Yine mi?" diye sordu, az önce imparatorun kendisini olmasını umursamadan.

"Bir hücreyi izliyorduk, liderleri yakalamak için harekete geçmeye hazırlanıyorduk ama beklenmedik bir şekilde hareket ettiler." Daaynal uzandı ve Laarn'ın koluna kocaman bir el koyarak onu bir kenara itti.

"İçeri girmenin başka bir yolu var mı?" diye sordu alçak ve acil bir sesle. "Bayan Kallson'ı dışarı çıkarmalıyız. O..." Duraklayarak merakla Laarn'a baktı. "Sizin konumunuzdaki bir erkek için bunu çok iyi karşılıyorsunuz. Bu durumda olan benim kadınımlı olsaydı..."

"Benim pozisyonumda bir erkek mi? Ne demek istiyorsun?" Laarn'ın içinden ani bir tedirginlik geçti ve eli, kolunu geri çekip amcasına bileklerinin etrafındaki koyu renkli izleri göstermek üzere olduğu yerde durdu.

Daaynal açıkça, "O hamile," dedi.

Önce şok, sonra da acı Laarn'ın içine işledi ve hızlı hızlı soluk alıp vermesine engel olamadı. "Biz..." diye başladı, kafasında yuvarlanan düşüncelerin saldırısı altında sözleri yarım kaldı.

Onunla olan şansını kaçırmış mıydı? O yokken başka bir erkeği eş olarak mı almıştı... Yüz ifadesi sertleşti. Ona kendisinin olduğunu, geri döner dönmez onu tamamen sahipleneceğini *söylemişti*... Kız ona zevkini vermiş, onu boşaltırken parmaklarının üzerinde kıvranmıştı.

"*İnançsız kadın*," diye tısladı, dudaklarını dişlerinden geri çekti ama Daaynal elini kaldırıp başını salladı.

"Hayır, bebeğin genetiğini test ettirdik. Ya senden ya da Tarrick'ten olacak ve eminim ki senin *litaan* eşiyle başka bir dişiyi sahiplenemeyecek kadar meşguldür."

Bebek. Onun bebeği. *Onun* çocuğu.

Laarn bir an için nefes alamadı, düşünceler zihninde yuvarlanırken düşünemedi. Bir baba olacaktı... asla başarabileceğini düşünmediği bir onur.

Koridorda püristlerle kilitli kalmıştı... "Oraya girmeliyiz. Hemen."

"Aferin, Kaptan Belli," diye karşılık verdi Daaynal, Laarn'ın dudaklarını bükerek. Görünüşe göre bir başkası da kendisi ve savaşçı kardeşleri gibi Terralılardan . "Ne öneriyorsun-"

Cümlesini tamamlayamadan silah sesleri duyuldu. Hem Laarn hem de Daaynal kafalarını çevirdi, Laarn'ın dudaklarında lanet kapılara ateş etmemesi için bir uyarı vardı ki ikisi de silah seslerinin koridorun içinden geldiğini fark etti.

" da ne..."

Koridordaki diğer adamlar gibi onlar da cam kapılara doğru döndüler. Silah sesleri boğuktu ama hepsi de diğer taraftan art arda ateşlenen tüfeklerin namlularının parıltısını görebiliyordu. Laarn, şaşkın şaşkın bakan Daaynal'a bir bakış attı.

"İnsan askerler böyle ateş eder," diye açıkladı. "Patlamalar halinde hızlı ateş. T'Laat onları ele geçirmeye çalıştığında gördük. Bir koridoru ve *draanth*'ı havaya uçurdular. T'Laat onlara neyin çarptığını anlayamadı, özellikle de tüfekler aşırı yüklenmeye başladığında."

"Ve?" Daaynal talep etti.

"Onları patlayıcı olarak kullandılar." Bu sözleri söyler söylemez, Laarn Jess'in ne yapacağını biliyordu. Kapıları bu taraftan açamazlardı ama eğer silahı varsa...

"KAPILARI TEMİZLEYİN" diye bağırdı. "ONLAR INER INMEZ HAREKETE GEÇMEYE HAZIR OLUN!"

Camın diğer tarafından gelen vınlamayı bir takırtı izledi, sonra...

BOOM!

Patlama camı yeşil ve altın rengi bir parıltıyla aydınlattı, o kadar parlaktı ki koridordaki savaşçılar başka tarafa bakmak zorunda kaldı. Patlamadan önce

Ses kesilmişti, başka silah sesleri duyuldu... cam kapıların diğer tarafında bir şeyin çarpmasıyla iki gümbürtü duyuldu. Sonra camlar çatladı, milyonlarca parçaya ayrılarak koridorun zeminine yayıldı ve ardında dumanla dolu bir delik bıraktı.

Küçük Jess kanlar içinde ve solgun bir halde boşluktan içeri adım attı, tabancasını sert bir şekilde tutuyordu. Onlara baktı ve gözlerini kırptı tırarak ba ını salladı.

"BURAYA GİRMEK İSTEYEBİLİRSİNİZ..." diye bağırdı ve ardından ba ını salladı, savaşçılar arkasındaki boşluktan akarken kenara çekildi. "Kahretsin,  zg n m...  u anda duyumlar boktan. Puristler, hemen arkamdaki koridorlarda. G r n  e göre Dvarr adında bir adam tarafından y netiliyorlar."

Daaynal hırladı,   fkesi yüzünden okunuyordu ama Laarn'ın konuşması bitmişti. I eri girerek onu kollarının arasına aldı. Yumuşak bir i   eki le ona sokuldu, tabancayı ondan alıp arkasındaki bir sava  ıya verirken elleri g  s ndeeydi ve onu sıkıca tutarken içinden saf bir rahatlama geçti.

"Tanrım, k     m. Seni kaybetti imi sandım," diye saçlarına karşı.

Onun öldüğünü ya da öleceğini, güzel gözlerindeki ı ı ın sonsuza dek s nece ini d   n nce daha önce hiç bilmediği bir korku kapladı içini. Daha önce hiç böyle bir korku ya da duygu hissetmemi ti ve bu onu al altmı tı. Her nasılsa, onun derisinin altına girmiş ve nefes almasının, var olmasının... her şeyin nedeni olmuştu.

Gözlerini kapatarak, duygularının içinden geçip gitmesine izin verdi. Hayatında ilk kez kendini... tamamlanmış hissediyordu. Ho nut. Kız, kalbinde boş olduğunu fark etmediği bir yere oturmuştu. Başını hareket ettirerek  aka ına nazik bir öpücük kondurdu, kalabalık bir koridorun ortasında olduklarını ve herkesin onu göreceğini umursamadan. Bir insanın söyleyeceği gibi, siktir et, bırak baksınlar. O kendisiydi ve bunu herkesin bilmesini istiyordu.

Mırıldanarak uzaklaştı ve adam ona baktı, onu kuca ından bırakmaya isteksizdi. Kızın ifadesi gergin ve öfkeliydi, kolunu geri sarmadan ve çenesine yumruk atmadan önce onu bir anlığına uyardı.

Acı yüzünün yan tarafına yayıldı ve gözlerini kırptı tırdı, darbeyi sindirirken topukları üzerinde biraz geriye doğru sallandı. İyi bir yumruktu, iyi vurulmu tu ve belli ki yumruk atmayı öğrenmiş biri tarafından yapılmıştı.

"Aşkım mı?" diye mırıldandı, kafası karışmıştı. Onu gördüğü için mutlu olmuştu. Mutlu olduğunu *biliyordu*. Yoksa neden ona bu şekilde yapışsındı ki? "Bir sorun mu var?"

"Bu beni sormadan hamile bıraktığın için," diye tısladı. "Ya da sikişmeden. Sikişmek ya da sormak, ikisi de iyi bir şey olurdu, sence de öyle değil mi?"

Fury, Jess'in vücudunda dalgalanan adrenalin ve rahatlamanın neşeli partisine katıldı. İnanamıyordu. İhtimallere rağmen güvenli bir yere ulaşmayı başarmıştı ama önünde cesurca duran ve onu kaybetmekten korktuğunu söyleyen Laarn'a baktığında bu hafif baş dönmesi daha karanlık bir şeye dönüştü. Eli karnını örtmek için aşağı kayd. Pislik henüz ona *sahip* bile olmamıştı, o halde onu nasıl kaybedebilirdi?

Etraflarındaki kalabalığın küçük soluklarını ve ilgili sessizliğini görmezden gelerek, gözlerini kaçırmayı reddederek onun bakışlarını tuttu. Bu bir meydan okumaydı, savaşçılardan hiçbirisiyle yapmamaları konusunda uyarılmışlardı ama şu anda umurunda değildi. Bu tam anlamıyla bir sızlanma şenliğine dönüşebilirdi ve o bunu zerre kadar umursamazdı. Bırakın da geri kalanlar, kendilerinden daha kutsal olan şifacılarının da kendileri gibi bir insan olduğunu görsünler. *O* da dahil.

"Konuş," diye tavsiye etti. "Ve hızlı konuş."

Bakışları onunkileri hiç terk etmedi. "Aşkım, açıklayabilirim. Bunu başka bir yere götürelim ve konuşalım mı?"

Dudağı geriye kıvrıldı. "Beni *sevmiyor* musun lan sen? Tam burada açıklamaya ne dersin?"

Gözleri yana kayd, amansız maskesi bir an için düştü. "Yalnız değiliz..."

"Oh, bunun farkındayım." Jess güldü. Kendinde olsaydı ve insanlar son bir saattir onu öldürmeye çalışmıyor olsalardı, bu sert sestten irkilirdi. Ama yapmadı. Bunun yerine, kollarını hiçbir yere gitmediğini ve onu ikna etmeye çalışmasının aptallık olacağını sessizce işaret etti.

"Tıpkı.... bebeğimin babasının kim olduğunu bilmediğimde şifacınız bana sürük dediğinde yalnız olmadığım gibi."

Tovan'ın yüzündeki kınayıcı bakışın anısı sonsuza dek zihnine kazınmıştı. Profesyonel doktor yüzüyle her şeyi örtbas etmeden önce spekülasyona kayan yarım saniyelik tiksinti, ama o bunu görmüştü. Onun ne düşündüğünü biliyordu. Çocuğunun babasının kim olduğunu bilmeyecek kadar çok Lathar'la yattıysa, belki de onun kalçalarının arasına girme şansı vardı.

"...Dünyadan ayrıldığımdan beri kimseyle seks yapmadığım için sahip olduğumu bilmediğim bir bebek. Ve insanlar için, gebe kalmanın gerçekleşmesi için amcığa giren bir horoz olması gerekir. Ne demek istediğimi anlıyor musun?" diye sordu, adamın küfürlü konuşması karşısında yüzünü buruşturmasını umursamadan. Onu bir "by-your-leave" bile yapmadan hamile bırakmıştı... Bu durum hakkında biraz sinirlenmeye hakkı vardı.

"Jess, lütfen anla. Bunun olmasını istememiştim." Sanki onu tekrar kollarına çekecekmiş gibi ona doğru bir adım attı.

Gözyaşları boğazında düğümlenince, keşke tabancamı bu kadar kolay bırakmasaydım diye düşünerek bir bakışla geri çekildi. Neredeyse yobazlar tarafından öldürülecek olmanın heyecanı artık geçiyordu, kontrolü ve duyguları bıçak sırtındaydı. Onun bir dokunuşuyla çatlayacak, gözyaşlarına boğulacak ve sert kız imajını mahvedecekti.

"O zaman ne olmasını istiyordun?" diye sordu, keskin olmaya çalıştı ama bunun yerine acıtmayı başardı. Kendi sesindeki acının sesi kalkanlarındaki çatlakları genişletti ve aynı anda parçalanmaya başladılar.

"Bir anlaşmamız olduğunu sanıyordum... bir mutabakat? Eğer bebeği *bu* kadar çok isteseydin, sadece... evet. Eğer *emin olmak* isteseydin, bu da iyi olurdu ama..." Boğazının arkasındaki yumruyu örtmeye çalışarak öksürdü ama işe yaramadı. Gözyaşları çoktan akmaya başlamıştı.

Adam boğuk bir küfürle kadının üzerine atıldı ve güçlü elleriyle onu tekrar kucağına çekti. Titreyen bir nefes alarak karşı koymadı. Karşı koyamazdı. Onunla ve kendisini boğmakla tehdit eden gözyaşlarıyla savaşılamazdı.

"Yani... sana karşı bir şeyler hissettiğim bir sır değil. En başından beri, eğer bir savaşçı beni sahiplenirse bunun sen olacağını umuyordum, her ne kadar sürekli dik dik bakıp beni korkutmaya çalışsan da."

Çenesini kaldırdı ve nazik parmaklarıyla gözyaşlarını sildi.

"Şşşt... anlaştık, bir anlaşmamız var," dedi yumuşak bir sesle, yeşil gözleri onunkilere kilitlenmişti, bakışları yoğundu. "Ve bunun olmasını istememiştim. Seni başka yollarla çocuk sahibi yapmak uğruna bedenini ve zevkini kendimden esirgeyeceğimi mi sanıyorsun? Evet, yumurtalarını aldım ve teorimin doğru olup olmadığını görmek için onları döyledim. *Ama* onları yerleştirmedim. Bir şifacı olarak yemin ederim ki Jess, bunu sana asla yapmam."

Adam eğilip dudaklarını onun dudaklarına değdirdi ve kadın ürperdi, ona teslim olma ihtiyacıyla savaşıırken gözlerini kapattı.

"Jess, ben yokken bir şey için laboratuvarıma girdin mi?" diye sordu, çenesini yukarı kaldırarak gözleriyle buluşmasını sağladı.

Kaşlarını çatı. "Eee... evet. Kendimi iyi hissetmiyordum ve diğer şifacıların hiçbiri benimle konuşmak istemiyor gibiydi, ben de laboratuvarınızı denedim. Beni içeri aldı ama yemin ederim hiçbir şeye dokunmadım. Sadece teşhis yatağını kullandım, hepsi bu," diyerek onu ciddiyetle temin etti.

Lanet olsun. Ya laboratuvarlara izinsiz girmenin bir cezası varsa ya da hassas bir deneyi falan yok ettiyse? Sonra sadece *tüm* deneyleri değil, laboratuvarları da yok ettiğini fark edince irkildi. Eğer orada hassas bir şey varsa, şimdi paramparça olmuş, bükülmüş bir karmaşaydı.

Ama beklenmedik bir şekilde gülümsedi. "Bu her şeyi açıklıyor, aşkım. Yumurtaları ben yok etmedim. Laboratuvarımda saklanıyorlardı. Tedaviye başladığınızda, yapay zeka onları yerleştirmek istediğinizi düşünmüş ve yerleştirmiş olmalı."

Uzun süre ona baktı ve ziyaretiyle ilgili hatırladıklarını kafasında tekrar . "Uygulanabilir testlerden ve devam etmek isteyip istemediğimden bahsetti." Kulağa ne kadar aptalca geldiğini fark ettiğinde yanakları yandı ve küçük bir sesle ekledi. "Bunun sadece mide rahatsızlığım için tedaviye devam etmek anlamına geldiğini sanmışım. Sonra karnım ısındı, ama bir sindirim sorunundan çok daha aşağıda."

Parmaklarının arkası hafifçe yanağına değdi. "Bu implantasyon sırasıydı, aşkım."

Arkalarından bir öksürük sesi geldi ve ikisi de döndüklerinde Daaynal'ın kendilerine baktığını gördüler. "Laarn, biz buradaki durumla ilgilenirken Leydi Jessica'yı güvenli odana götürsen daha iyi olur."

Laarn başını eğdi. "Elbette, Majesteleri. Derhal."

Adam onu kucağına almak için eğildiğinde dudağını ısırды, adam onu evrendeki en narin şeymiş gibi göğsüne yaslarırken etekleri bacalarının etrafında ipek bir hışırtıyla hışırdadı. Kolunu omuzlarına doladığında ceketinin derisi parmaklarının altında sıcacıktı. Tutunmak için değil, onu asla düşürmezdi, ama ona dokunmak istediğı için. Uzanarak parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve ipeksi buklelerin teninde bıraktığı hissin tadını çıkardı.

"Bekle!"

Laarn henüz iki adım atmıştı ki arkalarından sert bir ses . Yarı yarıya döndü, Jess etrafından bakınca Saal'ı laboratuvarın kapısının yıkıntıları arasında gördü. Bir elinde tüfek, diğesinde bıçak olan Saal'ın kan lekeli yüzünden zor kazanılmış bir savaşıta olduğu belliydi.

Elindeki büyük bıçakla şifacıyı işaret ederek, "Laarn K'Vass'a meydan okuyorum," dedi. "Dünya'nın Leydi Jessica'sına sahip olma hakkı için."

"HAYIR."

Laarn'ın hırlaması içgüdüselidi. Jess *onundu*. Onun bebeğini taşıymıyor olsa bile, yakında taşıyacaktı. Ve yine olacaktı. Yakında. Bunu doğurur doğurmaz, geleneksel yöntemle karnına bir tane daha koymayı planlıyordu.

"O benim. İddiamı kabul etti. Benim çocuğumu taşıyor."

Sözlerinin, özellikle de son sözlerinin yarattığı öfke parıltısını kaçırmamıştı. Elbette Saal'ın haftalardır Jess'in etrafında dolandığını biliyordu ama Jess ona hiç aldırmış etmemiş, elinden geldiğince ondan uzak durmaya çalışmıştı. Aradığı dışiden hiçbir ilgi belirtisi gelmemesine rağmen erkeğin peşini bırakmaması, onun hem fazla inatçı hem de fazla aptal olduğunu gösteriyordu.

"Majesteleri," diye konuştu Saal doğrudan, büyük omzunu koridor duvarına yaslamış ve kollarını kavuşturmuş bir şekilde sahneyi izleyen Daaynal'a. İfadesi o kadar yasaklayıcıydı ki, Laarn adamın kız kardeşi-oğlu olsa bile muhtemelen ona doğrudan hitap etmezdi.

"Bu savaşçı," dedi Saal Laarn'ı göstererek, "eşini başıboş ve tehlikede bıraktı. Onu *ben* korudum. Bu nedenle, yasalarımıza göre

üzerindeki hak iddiasına meydan okumak için."

"Bu tam bir saçmalık," diye tersledi Laarn, bu *draant* parçasının hâlâ konuşuyor olmasına bile sinirlenmişti. Küçük bir sonradan görmenin, aşağılık bir J'Qess'in küçük insanını burnunun dibinden çalmasına asla izin vermeyecekti. "Jess kendini korudu. Bunu hepimiz gördük."

Saal, "Onlar saldırdığında o saldırmadı," diye karşı çıktı. "Önce onun odasına geldiler ve eğer onu saklamamış olsaydım ölmüş ya da daha kötü durumda olacaktı."

Daaynal başını çevirdi. "Leydi Jessica, bu doğru mu?"

Jess başını salladı, yüzü solgundu ve Laarn öfkeyle homurdandı. "Bunun hiçbir anlamı yok. Sadece kışını kurtarmaya çalışıyor. Hepimiz onun Dvarr ile arkadaş olduğunu biliyoruz. Ben derim ki, onu burada ve şimdi, bağınaz eğilimleri yüzünden idam edelim." "Hayır! Öyle değil!" Jess patladı, kolu onun boynuna dolandı. Ona baktı, dolgun alt dudağı hafifçe titriyordu. "O Dvarr'ın arkadaşı değil. Daha önce imparatorun savaş odasını korurken beni ondan kurtarmıştı. Seni görmek istedim..." dedi Daaynal'a. "Hasta olan ikiz kardeşim hakkında mı? Ama o kabul etmedi."

beni içeri aldı. Beni tehdit etti. Saal o zaman da beni kurtardı."

Daaynal bir elini uzun saçlarında gezdirerek içini çekti. "Bu bizi biraz zor durumda bırakıyor, değil mi? Eğer senin dişini iki kez koruduysa Laarn, o zaman meydan okuma hakkı var demektir."

"Hayır..." Jess nefesini tutarak ona sıkıca yapıştı. Jess'in bu fikir karşısında duyduğu dehşet göğsünün derinliklerindeki bir şeyi hafifletti. "Ama ben onu istemiyorum, yani Saal'ı. Yani, beni kurtardığı için ona minnettarım ama onu kocam olarak istemiyorum... şey, eşim olarak. Benim eşim Laarn."

Daaynal duvarı iterken, "Henüz değil," diye homurdandı. "Laarn, Lord Şifacı... meydan okumayı kabul ediyor musun?"

"Memnuniyetle." Jess'in dizlerini bıraktı ve onu hafifçe arkasından iterek ayağa kaldırdı. "Ona hiç doğmamış olmayı dilediğim."

"Deneyebilirsin şifacı," Saal kelimeyi lanet gibi tükürdü ve ilerlerken tüfeğini yana fırlattı. Koridordaki gerilim, savaşçıların yoldan çekilip izlemek için duvarlara dizilmesiyle yükseldi. Laarn'ın mevkiindeki bir savaşçıya meydan okunması nadir görülen bir şeydi, üstelik bir de Lord Şifacı'ya? Gün batımından önce tüm sarayda bu olay duyulacaktı.

Laarn büyük kılıcını omuzlarının arasındaki kınından çıkarıp rakibinin etrafında dolanırken sırttı ve avını takip eden bir *geyik* gibi onu izledi. Bazı savaşçıların aksine, genetik yapısında büyük kedi DNA'sı yoktu ama şimdi öyle hissediyordu, önündeki dövüşe odaklanırken gözleri kısıldı.

Saal daha düşük rütbeli bir klandan olmasına rağmen, bu onun iyi bir savaşçı olmadığı anlamına gelmiyordu. Çok küçük bir grubun savaş komutanı olması, sabit bakışları ve elindeki silahı sıkıca kavraması da bunu kanıtlıyordu.

Birbirlerini tarttıklarında Laarn'ın neşesi kaçtı. İkisi de bir hamle yapmadı, henüz değil, diğerinin nasıl hareket ettiğini, silahını nasıl kavradığını izlemekle çok ilgiliydi. İkisi de bunun boş ya da kolay bir dövüş olduğunu düşünecek kadar deneyimsiz değildi.

İlk harekete geçen Saal oldu ve Laarn'ın savunmasını test etmek için elindeki büyük, vahşi görünümlü bıçağı kullandı. Daha kısa ve daha geniş olan bu kılıç, Laarn'ın kullandığı kılıç kadar zarif değildi ama daha acımasızdı; dağınık, yakın dövüş için tasarlanmıştı.

Şifacı anında engelleyerek bıçağı kenara fırlattı ve dudak büktü. "Tüm yapabildiğin bu mu? Bir çocuk daha iyi dövüşebilir."

Onun bu sataşması üzerine Saal hırladı ve aceleyle saldırdı. Laarn onu kendi böğürmesiyle karşıladı, kılıçları havada çarpıştı. Saal sırtarak kılıcını döndürdü ve Laarn'ın kılıcını yakalamaya çalıştı ama Laarn böyle bir numaraya kanmayacak kadar çok savaşa girmişti ve dirseğini Saal'ın suratına çarptı.

Diğer savaşçı homurdandı, başını geriye doğru salladı, böylece Laarn'ın dirseğinin sadece kenarı çenesini sıyırdı. Ayrıldılar ve tekrar daire çizmeye başladılar. Bir dahaki sefere, Laarn rakibini geri püskürtmek için tasarlanmış ağır darbelerle saldırdı. Bir meydan okuma dövüşünde, alanın kenarına kadar gidip oradan çıkmak gerekirdi, ama bugün? Piçi kendi silahıyla bölmeye sıkıştırmayı planlıyordu.

Saal engellemeye devam etti, Laarn da ilerlemeye devam etti. Saçları omuzlarının üzerinde dans ediyor, gövdesindeki güçlü kasları kullanarak büyük kılıcın parlayan çeliğin ölümcül dansında dönüp durmasını sağlarken vücudu sürekli hareket halindeydi.

Saal defalarca bloke etti ama Laarn'ın umurunda değildi, odaklanması mutlakı. Kılıçların her çarpışmasında genç savaşçı biraz daha yavaşladı, biraz daha yavaşladı... savunmasında açıklar bırakmaya başlayacak kadar yavaşladı.

Laarn, mizahla hiçbir ilgisi olmayan şeytani bir ifadeyle sırıttı ve gördüğü bir sonraki açıklığa bir yumruk indirdi. Sonra bir sonrakine sağlam bir tekme. Saal kendini her açık bıraktığında, Laarn bundan yararlandı. Ama bıçağıyla değil. Hayır, bu çok hızlı olurdu ve bu pisliğin kanının akmasını... *acı çekmesini*... Jessica Kallson'ın onun olduğu konusunda diğer tüm savaşçılara bir uyarı olarak durmasını istiyordu.

Bunun yerine Saal'ı yumruklarıyla parçalara ayırdı, kılıcını elden ele geçirerek erkeğin hançerini uzakta tutmaya çalıştı ve bulduğu her boşluktan bir darbe indirdi. Onlar hareket ettikçe yere kan damlıyor, her ağır darbeye bölmeye sığıyordu. Saal'ın blokları gittikçe zayıflıyor, erkek geriye doğru tökezliyor ve umutsuzca blok yapıyordu. Korku yüzünden okunuyordu, kılıcını son bir kez daha kaldırmaya çalışırken kolları titriyordu.

Laarn homurdanarak zayıf bloğu bir kenara fırlattı ve Saal'ın elindeki bıçağı almak için uzandı. Her iki silahı da bir şangırtıyla kenara fırlatarak diğer erkeği boğazından yakaladı ve ayakları yerden birkaç santim sarkacak şekilde duvara yaptırdı.

"Jess *benim*," diye tısladı Saal'ın yüzüne doğru.

Saal'ın yüzü çürük ve kanlıydı, bir gözü çoktan şişmişti... bir şifacıya ihtiyacı vardı ama Laarn'ın umurunda değildi. O olmayacaktı, bu kesindi.

"Ona bir daha dokunursan, dokunmayı düşünürsen... Tanrım, ona yanlış bir şekilde *bakarsan*, karnını deşerim... yavaşça. Günler boyunca." Kasten gülümsedi. "Eğer bir savaşçıyı ölümün pençesinden geri getirebiliyorsam, sence seni ne kadar süre onun kenarında dans ettirebilirim? Bunu bir düşün."

Saal'ın acınası bir halde yere yığılmasını izledi. Başka bir şey söylemeden döndü ve Jess'e doğru yürüdü. Jess, Saal önünde durduğunda onu iri gözlerle izledi. Kavga yüzünden kanlar içindeydi ama umurunda değildi. Eğer onu istiyorsa, her şeyiyle kabul etmek zorundaydı. Elini kaldırarak uzattı.

"Leydi Jessica, iddiamı kabul ediyor musunuz?"

A Evet der demez Laarn onu kollarına almış ve koridorun duvarlarını kaplayan savaşçıların arasından sessizce geçirmişti. Bir zafer yürüyüşüydü bu.

Geçerken her savaşçının gözlerinin içine baktı, yüzündeki sert ve sahiplenici ifade Jess'in ürpermesine neden oldu.

Kamarasına doğru yürürken sessizlik hüküm sürüyordu. Adamın geniş göğsünün yanına kıvrılıp kollarını boynuna doladığında içini bir güven duygusu kapladı ama adam konuşmayınca artan bir beklenti ve gerginlikle yatıştı.

Adamın yüzüne bir bakış fırlattı, bakışları çarpıştı. Adamın ifadesi gergindi, görmeye alışık olduğu hoş ve tarafsız ifade değildi. Omurgasından aşağı bir ürperti yuvarlandı. Haftalardır onu zorluyor, gardını düşürmeye çalışıyordu ve şimdi bunu başardığına göre, aniden ayıyı bir kez fazla dürtüklediği hissine kapıldı.

Onunla ilk tanıştığından beri, öfkeli bir Laarn'ın nasıl olacağını merak ediyordu ve bunu şifacı salonunun dışındaki koridorda, Saal'ı çıplak elleriyle neredeyse parçalara ayırırken görmüştü.

Zamanında pek çok kavga görmüştü -kalabalık bir kule habitatında büyümüştü, para için yasadışı muşta dövüşleri ve bölge için çete çatışmaları olağan şeylerdi- ve sadece bir aptal Laarn'ın Saal'ı alt etmek için büyük kılıcı omuzlarına geri koyması gerektiğini düşünebilirdi.

Oysa silah sadece bir vitrin süsüydü. Saniyeler içinde, Saal'ın uzun boylu, iri yarı şifacı karşısında ağırlığını ve gücünü kaybettiği anlaşılmıştı. Laarn'ın saldırıları metodik ve kesindi, bir cerrahın darbelerini hedeflediği gibi

maksimum etkinlik. Bir ürperti daha duydu. Laarn'ın her zaman nazik ve kibar tarafını görmüştü -bir Lathar için nazik ve kibar- ama bugün savaşıyı görmüştü ve hayranlık uyandırıcıydı.

Ve ölümcül.

Hepsi ona sahip olmak için.

Bir köşeyi daha dönerlerken dudağını ısırıldı. Sarayın daha önce hiç gitmediği bir bölümünde, batı kanatlarından birindeydiler ve dikkatini çekmeye başladı. Laarn'ın burada kendine ait bir odası olduğunu bilmesine rağmen, onu sadece laboratuvarı görmüştü, yeni uyandığı belli olduğunda bile.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra, önlerinde sessizce açılan bir çift kapının önünde durdu. Adam onu içeri taşıırken odaların zenginliği karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı, adam onu devasa bir yatak odasına götürürken hemen fark etti. Dekor, görmeye alışkın olduğu temiz, beyaz ve mermerden oluşan faydacı türden değildi. Bunun yerine, ağır ahşap ve işlemeli perdeler vardı, eski bir tarzı, bu da ona bir göçebe çadırını veya bir çöl şeyhinin haremını düşündürdü.

Laarn, kanopili yatağın yanında durana kadar durmadı, doğrudan gözlerinin içine bakarken onu hala kollarında tutuyordu.

"Daha iyi bir adam sana burada bir seçenek sunardı," dedi, kalın sesi alçaktı. "İddiam hakkındaki fikrini değiştirme ve Sa'yı tercih edersen gitme şansı..." İsim üzerinde durakladı, dudağı hafifçe kıvrıldı. "Gitmek ve yendiğim savaşıyı bulmak için bir şans. Ama ben o adam değilim," diye hırladı, kavrayışı sıkışmıştı. "Artık benimsin Jess ve gitmene asla izin vermeyeceğim. Seni sahiplenmek, sonunda benim olmanı sağlamak için yanıp tutuşuyorum, kelimenin tam anlamıyla."

Adamın sözleriyle vücuduna bir heyecan yayıldı; tahrik ve beklenti baştan çıkarıcı büyüünü icra ediyordu. Eğildi ve onu dikkatle ayaklarının üzerine yerleştirdi. Çok dikkatliydi, tüm vücudu gerginlikten kaskatı kesilmişti.

Dik durarak ona baktı, ifadesi okunamıyordu.

"Elbiseyi , yoksa tanrılar aşkına, yırtar ."

Adamın sert ve gırtlaktan gelen sesini güçlükle tanıdı. Yüzündeki ani bakış, sert ve vahşi, içinden bir korku dalgası gönderdi. İçgüdüsel olarak bir adım geri çekildi, sinirleri gerilmişti.

Anında yüz hatlarında öfke alevlendi ve bir saniye içinde onun üzerindeydi, büyük eli demir bir kavrayışla ensesini yakalamıştı. Gözleri parlıyordu.

"Oh hayır, tatlım. Kaçamazsın. Şimdi olmaz. Bundan sonra olmaz."

Adam onu kendine doğru çekerken bir çığlık attı, boştaki eli elbisesinin önünü yakaladı. Vahşi bir çekişle elbiseyi ortadan yırttı ve altındaki çıplak bedeni bakışlarına sundu. Adamın gözleri kızın üzerinden aşağı doğru kayarken donmuş bir halde ona baktı; gözlerindeki sert bakış, göğüslerinin kabarıklığında durakladığında sıcaklığa dönüştü.

Adam durdu, eli hâlâ kızın ensesindeydi ve vücudunu yavaşça gözden geçiriyordu. Dudağını ısırды, içini endişe kapladı. Onu kendisine sahip çıkması için zorlamıştı ama şimdi vücudunu ilk kez gören adam ne düşünüyordu? Gördükleri hoşuna gitmiş miydi... Jane ya da Kenna gibi manken inceliğinde ya da formda değildi. O sadece... ortalama biriydi.

Daha da aşağıya, kadının içine çekmeye çalıştığı karnına baktı; koşu bandında ne kadar zaman geçirirse geçirsin ya da ne kadar mekik çekerse çeksın asla kurtulamayacağı o son birkaç kiloyu gösteriyordu. Yüzündeki sert ifade, bakışları çıplak bacaklarından aşağı inip tekrar yukarı çıkarak kalçalarının birleştiği yere yerleştiğinde sıcaklığa dönüştü. Bacaklarını birbirine bastırma dürtüsüne... ihtiyacına... karşı koyarken, onu orgazma götürürken klitorisinde, amında gezinen zeki parmaklarını hatırladı. O zaman onun bir cerrah olduğunu söyleyebilmişti, elleri hünerli ve çevikti.

Onu serbest bıraktı ve yatağa doğru başını salladı. "Şuraya. Sırt üstü... bacaklarını aç."

Sesi hâlâ tanınmaz haldeydi; kaba bir hırıltı. İçgüdüsel olarak ona doğru ilerledi, bir şey arzuluyordu... herhangi bir şey. Korkunç bir hata yapmadığına dair onu rahatlatacak bir tür yumuşaklık ya da şefkat.

"*Yap şunu Jessica,*" diye tersledi, elleri silah kemerini ve ceketini yırtıyordu. "Benimle dövüşmen için sınıra çok yakınlım, ufaklık."

Sesi son kelimedede kesildi ve gözleri genişledi, amansız maskesinin arkasına bakıp oradaki keskin korku ve ihtiyacı gördüğünde içini ani bir anlayış doldurdu. Onu fena halde korkutmuştu.

Geri adım atarak elbisesinin kalıntılarının omuzlarından kaymasına izin verdi. Adam onu bir şahin gibi izledi, elleri bir an için hareketsiz kaldı.

Kemerini çözerken, sanki başka bir yere bakmaya dayanamıyormuş gibi. Sanki hareket ederken evrendeki tek şey onun için kızmış gibi. Bakışlarındaki sıcaklık yeniden alevlendi ve tokasını yırtarken eli titredi.

Onu görür görmez içini bir güç dalgası doldurdu. Kadınsı gurur ve *onun kendisine ait* olduğu, çıplak vücudunun görüntüsünün onu büyülediği bilgisi, geri adım atarken içinde yuvarlandı. Yatağın üzerinde geriye doğru kayarken hareketleri olabildiğince baştan çıkarıcıydı. Sırtüstü yatarken dizlerini bir an için bir arada tuttu, ellerini saçlarının arasından geçirirken sırtını ve vücudunu en iyi şekilde göstermek için kavislendirdi.

Arkasına yaslanıp adamın bakışlarını yakaladı ve kalçalarını onun için araladı.

Hâlâ onu izliyordu, gözleri kısılmıştı ama yan tarafındaydı, çenesi bir sıkılıp bir açılıyordu, parmak eklemleri bembeyaz görünüyordu.

"Kendine dokun," diye emretti, pantolonunu kalçalarından aşağı iterek. "Kendinden nasıl zevk aldığını görmek istiyorum. Nelerden hoşlandığını. Kendini benim için ıslat."

Konuşmadan başını salladı ve elini vücudunun ön kısmından aşağı kaydırarak bacaklarının arasına daldırdı. Parmakları klitorisini sıyırdığında, siki serbest kaldı, düz, kaslı karnına doğru uzun ve gururlu bir şekilde yükseldi. Dudaklarından küçük bir nefes çıktı. Adam kocaman ve kalındı, düşündüğünden çok büyüktü.

Aletini yumruklayarak okşadı. Pantolonundan ve çizmelerinden çıkarken precum ile kayganlaşmış geniş, kızarmış kafa eliyle peek-a-boo oynadı, ama gözleri onu hiç terk etmedi, bacaklarının arasındaki parmaklarına perçinlendi.

Klitorisile oynadı, diğer elini amının dudaklarını ayırmak için kullanırken daireler çizdi ve okşadı. Küçük tomurcuğu sert bir yumruya dönüştürdü ve sonra parmak ucunu boncuklu incinin üzerinde gezdirdi. Onun kendisine nasıl dokunduğunu hatırladıkça nefesi kısıyor, kalçaları sallanıyordu. Ne kadar hoşuna gitmişti. Onu nasıl sert ve hızlı bir şekilde boşalttığını.

"Dur," diye emretti, kadın neredeyse oradaydı, vücudu serbest kalmak için zorlanıyordu. Kadın hemen emri yerine getirdi, adam yatağın üzerinde diz çökerken bakışlarını onunkilere kilitleti - bir dizini, sonra diğerini, siki hâlâ elindeydi. Ayrılmış kalçalarının arasına diz çöktü, sahiplenici bir bakışla ona bakarken sikini okşadı.

"Eller yukarı, başının üstüne." Göğsü kabarmış, kısa nefes alıyordu ve her kelimenin sonunda küçük bir hırıltı vardı. Sözsüzce itaat etti, ellerini başının iki yanına koydu ve onu izledi. Bir sonraki hamlesini bekliyordu.

Adam bir hırıltıyla kendini onun üzerine attı, siki elindeydi ve kadın adamın sıcak etinin onunkine değmesini bekleyerek gerildi. Adam hareket etti ve parmakları kıvrımlarında gezinirken kadın sıçradı. Dudakları onunkilerin üzerinde gezindi. Onu sert ve hızlı bir şekilde alıp tek hamlede sahiplenecek miydi? Bu yüzden mi kendini tatmin etmesini, onun için ıslanmasını istemişti?

"Benim."

Dudaklarına karşı bir kelime homurdandı ve sonra adam gitmiş, vücudundan aşağı kaymıştı. Adam kalçalarını kabaca ayırıp geniş omuzlarını kalçalarının arasına sıkıştırırken kadın inledi. Nefesi am dudaklarında gezindi ve kadın gerildi. Dili sıcak ve ıslak bir şekilde kızın üzerinde gezindi. Kalçaları yatakta sarsıldı, dudaklarından yumuşak bir keskinlik döküldü. Derin bir hırıltıyla karşılandı ve elleri uyluklarının etrafına kapandı, onu tekrar yalarken onu hareketsiz tuttu. Klitorisini buldu.

Emdi. Sert.

Adam onu aklını başından almaya çalışırken kadının başı yatakta sallanıyordu. Zeki parmakları unuttun, adamın yetenekli bir dili vardı. Adam onu ağzıyla içine alırken kadın kıvranıyor ya da kıvranmaya çalışıyordu. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi klitorisini yalıyor ve emiyor, sonra da uyarılmışlığının her damlasını toplamak için dilini derinlere sokuyordu. Onu hızlı ve acımasızca kenara yaklaştırırken dudaklarından inlemeler döküldü, elleri aşağı doğru hareket etti, böylece parmaklarını uzun saçlarının arasından kaydırabilirdi.

Anında tepki verdi ve bir hareket patlamasıyla ondan ayrıldı. Kadının ellerini tutarak üzerine atladı, başının üstündeki yatağa çarptı ve orada tuttu.

"Eller yukarı dedim," diye homurdandı, her iki bileğini de bir eline geçirirken saçlarını omzunun üzerinden bir tarafa savurdu. Başını salladı, adam sert bir dizle kalçalarını birbirinden ayırırken nefesi kesik kesik geliyordu. Ona dokunmayı bırakmazsa ne isterse yapacaktı. Ona zarar vermeyecekti, bunu düşünmeden biliyordu ama adamın bu kaba, neredeyse acımasız tarafı, beklemediği bir tarafı, onu başka hiçbir şey gibi tahrik etmiyordu.

İkisinin arasına uzanarak sikinin kalın başını kadının amının girişine dayadı. Dudağını ısırды, adam iterken sert bir nefes aldı, sert bir hareketle onu aştı ve kabzasına kadar oturdu.

"Oh, kahretsin..." diye inledi, aniden dolduğunda sırtı kemerli, kalın horoz iç duvarlarını kapasitesine kadar geriyor. Yanıyordu. Ama *çok* iyi hissettiriyordu. "Evet, lütfen, evet."

İnledi, gözleri yarı kapalı ve aleti içinde zonklarken dudakları aralandı, ama sonra geri çekildi. Tekrar itti. Sert ve hızlı. Adam bunu tekrar yapıp sert ve hızlı bir ritim tutturduğunda inlemeleri havada birbirine karıştı.

Kendini zevke ve ona bıraktı, sırtını kamburlaştırdı ve kalçalarını onun her hamlesine uyacak şekilde salladı. Artık sevişmelerinde hiçbir incelik yoktu, onu sahiplenirken sadece ham bir güç vardı. Kalçalarının her sallanışı sikini onun derinliklerine sürüyor, leğen kemiğini onunkine doğru her sürtüşü klitorisini aralarında hapsediyor ve içinden zevk dalgaları gönderiyordu.

"Laarn," diye nefes nefese kaldı, adamın elindeki bileklerini çekiştiriyordu. "Lütfen... İstiyorum..."

Başını salladı, dudaklarına ateşli bir öpücük kondurmak için eğildiğinde saçları yanaklarını okşuyordu. Dili, amcığındaki sikiyle uyum içinde kadının ağzına girdi ama ellerini bıraktı. Kadın kollarını adamın boynuna doladı ve adam onu alırken onu öptü. Adam sert hamlelerle onu sahiplendi, her biri ona ve sadece ona ait olduğunu ilan ediyordu.

O zaman her şey çok fazlaydı. Vücudundaki, adamın etrafında sıkıca kenetlenmiş amındaki gerilim çok fazlaydı. Hareketleri durakladı, boşalırken kalçaları sarsıldı, bedeninin yanı sıra zevkini de sahiplenirken ağzına doğru haykırdı.

Dalga dalga gelen mutluluk, okyanusun dalgaları gibi bedenini sırlıslıklam etti. İnledi ve ona sarıldı, adam gözleri kapandı, sert vuruşlarının neredeyse çılgınca hızı onu daha yükseğe çıkardı.

Sonra bir iniltiyle dudaklarından ayrıldı, ona son bir kez daha çarptı ve sertleşti. Onun sert ve sıcak bir şekilde içine boşaldığını hissedince inledi. Onu sıkıca tuttu, eli ensesindeki saçlarındaydı. Zaten hamile olmasaydı, şimdi hamile olmamasına imkân yoktu.

Onun kızıydı.

Jess inanılmazdı. Tamamen inanılmaz. Adam onu tekrar tekrar içine alırken küçük, ateşli vücudunun sikinin etrafında sıkıca kenetlenmiş olması Laarn'ın hayal ettiği her şey ve daha fazlasıydı. Çok daha fazlası.

Ama seks ne kadar ateşli olursa olsun, uyurken onun yanında yatmak, kollarında uysal ve güven dolu olduğunu hissetmek... *Bu* onun en derin, en karanlık, ölüm acısıyla kimseye itiraf edemeyeceği fantezileriydi.

Kollarında uyurken ona sarılmış, bir elini hâlâ düz olan karnının üzerinde gezdirmişti. Çocuğunu içinde güvenle taşıyor olması hâlâ içini merakla dolduruyordu ve an, ona sarılma anısı sonsuza dek hafızasına kazınacaktı.

Hayatını yaşarken yalnız olmayacağı bilgisi... yanında eşi olarak çocuklarını doğuracak bir kadın olduğu gerçeği nihayet kafasına dank etmişti ve ayakta duruyor olsaydı dizlerinin üzerine çökecekti.

O, onun eşiydi, hayatıydı... *Zeki* bir dişi, bazı kardeşlerinin yerleştiği oonat gibi hayvana yakın değil, sohbet edebileceği, zekâ ve akıl sahibi gerçek bir kadın.

Yıllardır o kapılardan geçerken hissetmediği bir heyecan damarlarında dolaşarak onun, hayır *onların* odasına yeniden girdi çünkü içeride onu beklediğini biliyordu.

Bütün gün yarı sert olan siki canlandı ve rahatsız edici bir şekilde derisinin ön tarafına bastırdı. Onu sayamayacağı kadar çok kez becermiş olmasına rağmen bir bayrak direği kadar sertti.

Dün gece ve sonra bu sabah ayrılmadan önce bir kez daha. Onu yatağında uykulu ve doymuş bir halde, dudakları öpücükleriyle dolgunlaşmış bir halde bırakmak hayatında yaptığı en zor şeydi.

Ama şimdi geri dönmüştü ve laboratuvarında geçirdiği saatler ondan ve onun tatlı bedeninin cennetinden çok uzaktaydı.

"Jess?" diye , onu ana odaların serin gölgesinde bulamamıştı. Çoğu Latharian yazında olduğu gibi, gün etleri kemiklerden ayıracak kadar sıcaktı ve güneş ufka yaklaştıkça sıcaklık yeni yeni dağılmaya başlamıştı.

"Jessica?" Yatak odasına baktı ama onu da uyurken bulamadı.

Bir hayal kırıklığı acısı onu vurdu. Dün gecenin en sevdiği kısımlarından biri, onu tekrar alabilmek için uykusundan uyandırmak olmuştu. Dilinin klitorisine değmesi özellikle hoşuna gitmiş gibi görünüyordu, küçük ayak parmakları kıvrılırken, boşalırken hızla boğuk bir çığlığa dönüşen bir kedi gerinmesiyle uyanıklığa geri döndü.

Onu tesislerde de bulamayınca hayal kırıklığının yerini panik aldı ama sonra dışarıdan gelen yumuşak su sesi dikkatini çekti. Yüzme havuzu. Kadını ipeksi suyun içinde çırılçıplak düşününce dudaklarından bir inilti fısıldadı.

"*Draanth...*" diye nefes aldı, siki vahşice sarsılıyordu. Ona tekrar sahip olmalıydı.

Verandaya doğru ilerlerken, önünde duran tarafta kısa bir süre durdu. İmparatorluk sarayının daha eski bölümlerinden biri olan bu yerde odalar daha büyük ve daha süslüydü ve dışarıya da taşıyordu. Banyo havuzu verandanın uzunluğu boyunca uzanıyor, serin su altındaki mavi fayansları davetkâr bir şekilde yansıtıyordu. Ama hiçbir su, ortasında sırt üstü yüzen, doğduğu günkü kadar çıplak olan kadın kadar davetkâr olamazdı. Gözleri kapalıydı, onu henüz görmemişti, yüzünde öylesine dingin bir rahatlama ifadesi vardı ki, ölümlüler âlemini varlığıyla şereflelendirmek için yeryüzüne inmiş tanrıçalardan birine benziyordu.

Onun varlığını ya da bakışlarını üzerinde hissetmiş olmalı ki gözlerini açtı ve doğrudan ona baktı. "Laarn!"

Güzel bir gülümseme yüz hatlarına yayıldı ve ona doğru yüzerken nefesini kesti. İhtiyaç ve şehvet başlarını kaldırıp içinde kükredi ve bir saniye ile diğeri arasındaki boşlukta giysilerini yırtarak ona doğru ilerledi.

Ceketi arkasındaki fayanslara çarptı ve pantolonunu çekiştirerek açarken botlarından çıktı, kalçalarından bacaklarına doğru itmek için eğildiğinde siki serbest kaldı. Pantolonunu saniyeler içinde çıkardı, bakışları onunkilerden hiç ayrıldı.

Adamın yüzündeki niyeti okuyunca yanakları kızardı, gözleri karardı ama ona doğru basamaklara gelmek yerine, geriye doğru yüzerek ondan uzaklaştı. Adamın dudakları kıvrıldı, boğazının gerisinde bir uyarı hırıltısı ama adam basamaklardan suya doğru yüzerken kadın sadece gülümsedi.

Aralarında hiçbir şey konuşulmadı. Hiçbirine gerek yoktu. Onu istiyordu ve ona sahip olacaktı. Yürürken, hayır, onu havuzda *takip* ederken su etrafında hareket ediyordu.

Jess onu izliyordu, gözlerinde bir muziplik ışığı vardı, adam hırladıka bu ışık daha da parlıyordu, insanların kendi türünü adlandırdığını bildiği vahşi bir savaşçı gibi davranıyordu. Ama küçük Jess bu halinden hoşlanıyor gibiydi, onu sıkıca tutup istediğini aldığında zevk çığlıkları yükseliyordu... her ikisinin de istediğini.

Adam ona ulaşmadan önce, kız sola doğru fırladı ve suyun içinde yanından geçmeye çalıştı ama adam onun numaralarına hazırdı. Kendini yana atarak, birkaç güçlü tekme attı ve kollarını kızın etrafına dolayarak, kız suya düşmeden önce onu geniş göğsüne doğru çekti.

Sanki kaçmaya çalışıyormuş gibi kıpırdandı ama çok da sert değildi. Adam onu havuzun daha sığ olan ucuna doğru taşırken, kızın keyifle çıkardığı nefesler etraflarındaki su sıramalarıyla noktalanıyordu. Dönerek, yerleşik şezlonglardan birine oturdu, kıvrımlı kiremit "koltuklar" yüzen kişinin serin suyun altında rahatça uzanmasına izin veriyordu.

Onu adamın yzerine oturtmak bir anlık bir işti. Adamın sert aleti yüzeyin altından am dudaklarına doğru kayarken zevkten nefesi kesildi, sudaki katkı maddeleri ciltlerine bakım yaparak sürüşü ipeksi hale getirdi.

Uzanarak elini ensesine götürdü, oradaki kemiklerin ne kadar narin olduğunu hissettiğinde içinde kabaran şehvetle savaşan bir koruma hissi duydu. Kız ne kadar narindi. Ona her dokunduğunda kendini bir vahşi gibi hissediyordu... ama duramıyordu. O onundu, onun eşiydi... ve onun için damarlarında ateş yanıyordu.

Onu aşağı çekerek ağzına sahip oldu. Dudakları kilitlendi ve sonra vücudundaki ihtiyaı daha da artıran sıcak, ağzı açık okşamalarla geri dönmeden önce ayrıldılar. Bir saniyeliğine uzaklaşarak

Başparmağını yanağında gezdirirken bileğinin etrafındaki izleri gördü. Hem Karryl hem de Tarrick onu tebrik etmek ve artık ona sahip olduğu için ona olan ihtiyacının azaldığını düşünüyorsa tekrar düşünmesi konusunda uyarmak için haber göndermişlerdi... Onun için içinde yanan şehvet daha da artacaktı, tıpkı onun için yanan şehvet gibi.

Bu gerçek, daha da yaklaşmak için kıpırdandığında, dilini talep üzerine ağzına sokarak öpüşmelerini devraldığında kanıtlandı. Dilini onunkinin üzerinde gezdirirken, kalçalarını sallayarak amını onun kalın gövdesine sürttüğünü hissederek inledi. Elini aralarına sokup küçük parmaklarını adamın sikinin etrafına dolayarak okşamaya başladığında hissettiği duygunun yanında bu hiçbir şeydi.

"İşte bu, küçük insan," diyerek dudaklarına doğru gürledi. "Al, benden ne istiyorsan al. Lathar tarzı bu ve benimsin... yani artık Lathar'sın."

Boynunu bırakarak, kollarını sessiz bir davetle açarak suya uzandı. Bakışları onunkilere kaydı ve sonra gülümsedi. Gözlerindeki ateşli bakış, onu o anda boşalmaya hazır hale getirmişti. Kadın adamın sikini tekrar pompaladı, bu sefer daha sertti ve parmağı tepenin üzerinde kayarken adam inledi. İçindeki her içgüdü onu ayağa kalkmaya, onu ters çevirmeye ve taşaklarını onun davetkâr yumuşaklığına gömmeye zorluyordu ama kendini tuttu. Bu onun içindi. Ondandır zevk alması içindi.

Diğer eliyle uzanırken yavaş hareketlerle pompaladığı eliyle onunla alay etti. Adamın bileğini tutarak, sözsüz bir emirle elini göğsüne götürdü. Adam kendisine yaptı, eliyle tatlı tümseğin yumuşak ağırlığını kavradı ve okşadı. Ona kıyasla çok küçüktü ama göğüsleri ellerini doldurmaya fazlasıyla yetiyordu.

Onu tuttu, başparmağını göğsünün kabarıklığı boyunca kaydırmadan önce alt tarafı boyunca okşadı, meme ucunu bulup ovuştururken yüzünü izledi. Dudağını ısırdı, gözleri kapalı ve başı geriye atılmıştı, yüzünde erotik bir konsantrasyon ifadesi vardı. Sirenin sikine dokunuşunu görmezden gelmeye çalışarak, meme uçlarıyla oynadı, okşadı, daireler çizdi, ovuşturdu ve gururla öne çıkana, dudakları ve dili için yalvarana kadar onları çimdikledi.

Elini sırtından yukarı kaydırarak onu öne doğru eğilmeye teşvik etti. Dilinin yumuşak bir darbesi kadının soluk soluğa kalmasına ve kıpırdanmasına neden olurken, omzundaki elinin parmakları, onu yeniden tahrik ederken etine karşı pençelere dönüştü. Adamın sikinin üzerindeki eli titredi ve onu serbest bıraktı.

Bir an için kalçasına koyduğu elini uyluklarının arasına götürdü. Göğsünün karşısında, dudakları bu davet karşısında bir gülümsemeye dönüştü. İkinci kez sorulmasına gerek kalmadan, savaştan kalma parmak uçlarını kızın kaygan am dudaklarının arasından geçirerek klitorisini buldu.

Okşadı ve emdi, kadının vücudu bu ikili saldırıya karşılık olarak kamburlaştı ve kıvranmaya başladı. Kızın eli tekrar sikinin etrafına dolandı ama adam kızın dengesini bozarak ona dokunmaktan ya da ara sıra okşamaktan başka bir şey yapmasına izin vermedi, acımasızca onu ihtiyaç ve sıcaklığa doğru sürükledi.

"Laarn..." Adının dudaklarındaki yumuşak yalvarışı, hayatında duyduğu en tatlı sestti. "Lütfen..."

"Neye ihtiyacın küçüğüm?" diye homurdandı, dudaklarına yapışmak için aniden doğruldu. "Söyle bana, sana vereyim."

"Becer beni," diye fısıldadı kadın ve adam inledi, bu sözler onu inanamayacağı kadar tahrik etmişti. "Al beni ve tekrar senin olayım."

Başını salladı ve tekrar suya uzandı. İki elini onun minik beline dolayarak onu kaldırdı. O da yardım etti, yeniden konumlandırdı ve sikinin başını kaygan girişine doğru uzattı. Kız aşağı kayarken ikisi de inledi ve kendini yavaşça adamın kalın sikine bıraktı.

"Sür beni, Jess," diye inledi, vücutlarının birleştiği yeri görmek için kaldırdı, tatlı küçük amcığının kalın horozunun etrafında genişçe gerildiği yere. Çok geçmeden onu bu şekilde alamayacaktı, çok büyük olacaktı, karnı çocuklarıyla şişecekti. "Ben seni izlerken, olduğun tanrıçaya taparcasına bakarken sür beni."

"Beni bu şekilde mi görüyorsun? Bir tanrıça olarak mı?" Şaşkınlıkla ona baktı, çoktan hareket etmeye başlamıştı. Dişlerini sıkarak erotik kayma hareketini izlerken, kadın yukarı kalktı ve kendini tekrar onun üzerine bıraktı.

"Sen benimsin. Benim bağ-eşimsin," diye kaba bir sesle başardı. "Sana her zaman tapacağım, güzel vücuduna dokunma nimetine erişmek için gerekirse ayaklarının dibinde diz çökeceğim. Her zaman seni arzulayacağım, her zaman sana ihtiyaç duyacağım, her zaman seni isteyeceğim."

Şimdiye kadar duyduğu en tatlı sesle inledi ve sonra başka söz kalmadı. Ona binerken kalçalarını her sallayışında, ikisini de mutluluğa daha da yaklaşıtıyordu. Adam dayanabildiği kadar dayandı, kadının kendisiyle birlikte olmasına izin verdi ama sonra kadın bocalamaya başladı, kalçaları ritmini kaybetti.

Güzel gözlerini açtığında bir şey söylemesine gerek kalmadı. Adam gözlerindeki yalvarışı, ihtiyacı yüksek sesle ve net bir şekilde okudu. Bir hırıltıyla kontrolü ele aldı, ellerini kadının kalçalarına koyarak içine doğru ilerledi. Su ve sıçradı etrafında onları olarak o

becerdin onu ile uzun

Vuruşlar. Ağlayarak adamın göğsüne yığıldı ve adam onu tuttu, adam hareket ederken gücü ikisine de yetiyordu. Sürüyordu. Vuruştan sonra vuruş, onun için iyi hale getirmek için doruk noktasını ertelediği için neredeyse onu ateşle içten dışa çeviriyordu.

Sonra inledi ve kollarının arasında neredeyse sessizce boşalırken amcığı adamın etrafında sertçe kenetlendi. Adam homurdandı, kadının amının spazmı sikini sağıyordu. Ateş omurgasından taşaklarına doğru hızla ilerledi ve son bir kez daha kadının içine girip sertleşirken siki sarsıldı. Aleti kabzasına kadar kızın içine gömüldüğünde, taşaklarını kızın içine boşaltırken inledi, sıcak, ip gibi tohumlar fışkırarak kızın iç duvarlarını daha önce hiç yaşamadığı bir mutluluk patlamasıyla yıkadı.

Sonra her şey bitti ve adam suyun içinde sarktı, onu kendine yakın tutup dudaklarını şakağına değdirirken suyun verdiği destekten memnundu. Gözlerini kapatarak memnuniyet ve mutluluk içinde iç çekti.

Onun kızıydı. Sonsuza kadar.

Laarn ile geçirdiği son birkaç gün inanılmazdı.

Jess kendi kendine iç geçirdi, mutlu anıların içinde kayboldu. Harika bir aşıktı ve doyumsuzdu. Hayal gücünün hiçbir sınırında masum değildi, hatta maceracı bile ama seksin bu kadar... *her şey* olabileceğini hiç düşünmemişti. Bu kadar tatmin edici. Hamlığı ve güzelliğiyle dünyayı sarsan.

Şifacı kesinlikle karanlık bir attı. Her zaman o kadar soğukkanlı ve acımasızdı ki, bu okunmaz cephenin altında, adını haykırmaktan sesi kısılana ve onu götürdüğü coşkuyla kemiksiz kalana kadar ona zevkle işkence etmekten zevk alan derin bir şehvetli çizgi yattığını asla tahmin edemezdi.

Sadece seksten daha fazlası vardı. Orada başka bir şey vardı. Ona dokunduğunda, onu aldığı anda gözlerindeki bakış... Orada onu ruhuna kadar sarsan bir şey.

O da ondan uzak duramıyor, öğle yemeğinde geri gelmesine rağmen onu tekrar istiyordu. Onu tekrar ... kontrolsüz bir tutkuyla kamaralarının kapısına dayanmış, yatağa bile gidemeyecek kadar çaresizdi.

Ve buna bayılmıştı. Her bir sıcak, terli, muhtaç saniyesine.

Çok sevdim ve daha fazlasını istedim. Daha fazlasına ihtiyaç duydum. Daha fazlasını *arzuladı*.

Bu bağlanmış çiftler için normal miydi? Bu her şeyi tüketen, cinsel çaresizlik.

Koridorlardan geçip derme çatma şifacı salonuna doğru ilerlerken dudağını ısırды, yakalanmamak için küçük salon ve koridorlardan uzak durmaya dikkat etti.

Pürist saldırısından sonra sarayda güvenlik büyük ölçüde artırılmıştı ve Lathar ırkının kurtarıcısı olabilecek bir şeyi taşıdığı göz önüne alındığında, ön kapının dışındaki koridorda kamp kurmuş güvenlik görevlileri olmadan odalarından bile çıkmaması gerekiyordu. Bu yüzden onlar bakmıyorken bahçe girişinden sızıışmıştı.

Ne de olsa kocasını ofisinde şipşak bir sevişme için şaşırtmanın seyirciye ihtiyacı yoktu. Sapıktı ama *o kadar* da değil.

Şifacı salonunun üst katları yeniden inşa edilirken kullandıkları geniş salona ulaştığında kalbi biraz hızlandı. Sarayın güney kanadı yüksek tavanlı ve ışıkla doluydu. Duvarlar yerine, odaları oluşturmak için bölmeler ve paravanlar, karantina alanları ameliyathaneler için de plastik malzemeden büyük bir çadır vardı.

Sessiz adımlarla salonun kenarlarında ilerleyerek iyileşme "odalarının" önünden geçti. Savaşta ağır yaralanan ve Laarn tarafından saraya geri getirilen Xaandril bu odalardan birindeydi ve Kenna sürekli onunla ilgileniyordu. Jess'in dudakları büküldü.

Kenna her ne kadar büyük general için duyduğu endişenin sadece bir askerin diğerine duyduğu endişe olduğunda ısrar etse de, arasında bir şeyler olduğu gözleri gören herkes için aşikârdı. Xaandril'in Kenna'nın turnuvada bileğine doladığı mavi kurdeleyi hâlâ takıyor olması da Jess'in kaçmamıştı.

"Onları işten çıkaracaktım."

Laarn'ın sesi Jess'i tam koridorun arka tarafında, laboratuvar ve ofisi için ayrılmış alana ulaştığında durdurdu. Jess'in eli yan odadan ayıran örtünün üzerinden kayarak içeri girdi. olarak geri çekildi ve örtünün üst üste birlik kısmındaki yarı saydam paneli göremedi. Yavaşça öne doğru eğildi, sadece kenarından bakabilecek kadar.

Ötedeki alanda iki büyük figür hareket ediyordu ve diğer figürün Laarn'ın arkadaşı ve Jane'in eşi Karryl olduğunu kolayca anladı.

Devasa savaşçı ofisin diğerk tarafında bir şeye yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Hem onun hem de kendisinin görüş alanındaydı, bu yüzden dikkatli olmak zorundaydı. En ufak bir hareketinde onu kesinlikle fark edecekti.

"Öyle miydin?" Karryl sordu.

"Evet." Laarn odanın ortasındaki yatağın etrafında hareket etti. Metalik seslerden ve etrafında parlayan kıvılcımlardan anladığı kadarıyla yatağı onarıyordu. Yine dudağını ısırđı; zeki, cerrah ve aletlerle arası iyi... yeteneklerinin sonu yok muydu? "Gebe kalmanın mümkün olduğunu teyit eder etmez bunu yapacaktım."

Dikkati, Laarn'ın beline kadar soyunmuş ve elinde bir kaynak meşalesiyle kafasındaki sıcak görüntüden uzaklaştı ve konuşmaya geri döndü. Gebe kalmak. Onun hamileliğinden bahsediyordu.

Omurgasından aşağıya doğru bir ürperti yayıldı. Bunu duymasına gerek yoktu, dinlememeliydi... ama vahşi atlar onu o noktadan uzaklaştıramazdı, Laarn konuşmaya devam ederken ayakları yere sabitlenmişti.

"Onları implante etmeyi istemedim."

"Ne demek istiyorsun? O zaman nasıl hamile kaldı?"

Laarn'ın kıkırdaması kuru ve biraz da acıydı. "Çünkü ben lanet bir aptalım ve verileri kaydedip her şeyi sonlandırmak yerine her şeyi laboratuvarımda bıraktım."

Kalbi göğsünde tekledi. şeyler. Bebeklerden, *onların bebeklerinden* eşya olarak .

"Ama ben yokken Jess hastaydı ve koridordaki o ressam aptallar ona hoş karşılanmadığını hissettirdi, bu yüzden benim laboratuvarımı kullandı..."

Karryl kaldığı yerden devam etti, derin ses tonunda farkındalık. "Ve senin ekipmanını kullandı... Yapay zeka implantasyon işlemini tamamladı."

"Bir tanesine sahipsin." Laarn durakladı ve içini çekti, başını eğerken figürünün ana hatları hareket ediyordu, eli saçlarını yüzünden uzaklaştırmak için yukarı kalktı. İzlerken gözlerinin kenarlarından yaşlar süzöldü. Bu hareketi kaç kez görmüştü?

"Düröştçe mi? Onları yerleştirmeyi ya da ona sahip çıkmayı hiç düşünmedim. Bunu hiç istemedim-"

Gözyaşları dököldü, kulakları cınlayarak geri çekilirken boğazında bir hıçkırık yükseldi. Onu istememişti. Onu asla sahiplenmek istememişti. Acı

Göğsüne saplandı ve görünmeden koridorda tökezledi. Gözyaşları görüşünü kör etse de bir şekilde kimse görmeden koridora çıkmayı başardı.

S İmparatorluk bahçelerindeydi. Jess gözlerini kırıştırdı, etrafına bakınırken kirpikleri gözyaşlarıyla ıslanmıştı. banklardan birine kıvrılmış, o iyi görüş dışında ana

Yollar. Ne zamandır buradaydı? Çok uzun süre olamazdı. Muhafızları gittiğini fark ettiğinde kıyamet kopmuş olmalı. Alarmları duymuş olmalıydı.

Yine de onu bulamadıkları için memnundu. Bu durumda olmaz.

Gözyaşlarının hâlâ sessizce yüzünden aşağı aktığını fark ettiğinde titreyen bir nefes onu terk etti. Tam bir aptaldı. Laarn onu istemiyordu, hiçbir zaman da istememişti ve eli zorlanana kadar ona sahip çıkmamıştı.

Ta *ki* onu zorlayana, kendisiyle bir ilişki kurmaya itene kadar. Yanakları utançtan yanıyordu. Adamın onu fark etmemesi için etrafta dolanmış, ilk aşkına aşık olmuş bir genç gibi onun peşinden koşmuştu. Sonra acı bir kahkaha attı, eski bir kadın hilesine başvurmuş ve kazara hamile kalmıştı.

O noktada seks bile yapmamış olmalarını boş verin. Hayır, kusursuz gebeliğin bilimkurgudaki karşılığını bulmayı başarmıştı. Biri kıcını tokatlasın ve ona lanet olası Meryem desin. Elini saçlarının arasından geçirirken eli titredi, bu sabah ördüğü zarif örgü öğle yemeğinde Laarn'ın ellerinin altında çoktan kaybolmuştu.

Daha önceki buluşmalarının anısı gözlerine taze yaşlar getirdi. Onu becermişti, elbette ve bunda iyiydi... çok iyiydi... ve hatta onun gözlerinde bir şey, bir tür duygu gördüğünü bile düşünmüştü. Homurdanması acıydı. Aşk. Bunun aşk olduğunu düşünmüştü, çok saklı. Henüz itiraf edemediği bir aşk.

savaşçı eğitimi ya da onun gibi bir şey tarafından. Ama şimdi farklı olduğunu fark etti.

Onunla bağ kurmak istememişti, bu yüzden hangi erkek kötü bir işi en iyi şekilde yapmazdı, özellikle de yıllardır bir kadına erişemeyen bir erkek? Onu çaresizlikle becermesine şaşmamalı. Hayal kırıklığına uğramıştı. Muhtemelen bir asırdır en kötü mavi top vakasına sahipti, bu yüzden bir av tüfeği düğünü anlamına gelen bir şeye zorlandığında ...

Gözlerini kapadı ve inledi. Aman Tanrım, ne kadar aptaldı? Bağlanma törenini ertelemesine şaşmamalı. "Bebekten sonra," kıcı. Ona hiç bağlanmak istemiyordu ve genetik manipülasyon konusundaki bilgisiyle... kahretsin, muhtemelen çoktan bağlanma izlerini derisinden çıkarmanın bir yolunu arıyordu.

Bir yorgunluk ve mide bulantısı dalgası onu sardı. Kendini tamamen aptal durumuna düşürmüştü. İlgilenmeyen bir adamın peşinden koşuyordu. *Hiç* ilgilenmemişti. Kendini onun utangaç falan olduğuna ikna etmişti. Kendini Lathar'ı kurtarma görevine adanmıştı ama hiç de utangaç değildi. Hiç utangaç olmamıştı.

Zihnini geriye götürerek, onun kendisine ilgi gösterdiği herhangi bir noktayı düşünmeye çalıştı. Ve hiçbir şey bulamadı. Elbette, tüm insan kadınlar arasında onu en sık isteyen oydu... tekrar inledi ve başını serin mermere yasladı.

Stockholm Sendromu. Klasik bir sendromu vardı.

Arkasından gelen adım sesleriyle irkilerek doğruldu ve gözlerindeki yaşları silmek için eteklerinin ucunu tuttu. Yapmak istediği son şey neden birine itiraf etmek, başarısızlıklarını ve lanet bir aptal olduğunu kabul etmektir. Ayak izinin ağır ve erkek olduğunu fark ettiğinde içini küçük bir rahatlama duygusu kapladı. Tanrıya şükür bir Lathar'dı. Bir savaşçıyı kandırabilirdi... arkadaşlarından birini kandırmak çok daha zor olurdu. İmkânsızdı. Yaşadıkları onca şeyden sonra birbirlerini bir kitap gibi okuyabiliyorlardı.

Saal görüş alanına girdiğinde gözleri büyüdü. Birkaç gün yaralarının çoğunu iyileştirmişti ama hâlâ dayak yemiş bir adam gibi görünüyordu, hem de çok kötü bir şekilde.

"Kahretsin, Saal..." Panik içinde etrafına bakındı. "Gitmek zorundasın. Muhafız seni yanımda görürse, seni öldürür."

"Söyleyeceklerim risk almaya değer." Yaklaşıp bankın diğer ucuna oturduğunda küçük bir gülümsemeyi başardı. Onun

Hareketleri normalden daha yavaştı ve belli ki acı veriyordu. Onun küçük bakışı karşısında omuz silkti. "Şifacıların hiçbirisi hayatımın tehlikede olmadığından emin olduktan sonra bana dokunmayacak, bu yüzden eski usulle iyileşmek zorundayım. Yavaş yavaş. Bana bir ders vermek için."

Bir gözü hâlâ neredeyse kapalı olan adamın yüzündeki, göğsündeki ve vücudundaki morluklara bakarken kalbi onun için sıkıştı. Laarn'ın açtığı yaralar yüzünden acı çekiyor olmalıydı, ama iyileşmeyi de reddetmek... eşinin acımasızlığı onu ürpertti.

"Özür dilerim," dedi usulca. "Senden yardım kabul etmenin ona bunu yaptıracağını bilmiyordum..."

"Hayır," diye sözünü kesti. "Bunu *sen yapmadın*. Ben yaptım. Senin için ona meydan okumama gerek yoktu. Yardımımı kabul etmeni bu meydan okumayı yapmak için bir yol olarak kullanmama gerek yoktu, özellikle de yasalarımızı bilmiyorken. Bu onursuz bir hareketti... siz insanlar nasıl diyorsunuz, sık gibi bir hareket?"

Üzüntüsüne rağmen dudakları hafifçe kıpırdadı. "Kenna ya da Jane'le konuşuyordun," dedi yorumun farkına vararak.

Başını salladı. "Leydi Jane'in koruma atandım. O... siz değilsiniz ama etrafta olmak hoş. Uyumluluğumun beni iyi bir yere getireceğini ve sonunda sisteminize seyahat etme izni alabileceğimi umuyorum. Dünya'yı kendi gözlerimle görmek için."

"Öyle mi?" Gülümsedi, onun anlayışına ve yüzündeki gözyaşlarını ya da kırmızı, şiş gözlerini sorgulamadığı gerçeğine minnettar oldu. Daha dik bir şekilde ayaklarını sürüyerek saçlarını düzeltti. Çok güzel görünüyor olmalı. "Bunun gezegenimi görmek istediğin için mi, yoksa orada insan kadınlar olduğu için mi olduğuna emin misin?"

-Orada mı?"

Sırıttı, başını biraz eğdi ve perçemlerinin arasından ona baktı. "Sorun kadınlar. Beni suçlayamazsın, seni ve buradaki diğer kadınları gördükten sonra... Hepiniz çok güzelsiniz ve her erkek size sahip olmaktan gurur duyar."

Başını iki yana salladı. "Daha fazla Terran kadınıyla tanıştığınızda sizi uyarayım mı? Etrafta dolaşp onlara sahip olduğunuzu ilan etmeyin... bundan hoşlanmayız. Köleliğe çok yakın duruyor ve biz başka bir insana sahip olma hakkını yüzyıllar önce kaldırdık."

Gözlerini kırıştırdı, yüzünde şaşkınlık vardı. "Bunu mu demek istediğimizi sanıyorsunuz? Sizi sahiplenerek kölelerimiz haline getirdiğimizi mi? *Tanrılar!*"

Bir elini uzun saçlarının arasına sokarak ona tekrar baktı. Solgun gözlerindeki şokun derinliği, eğer bu kadar derin olmasaydı

o kadar da derin değildi.

"Erkeklerimizi gerçekten hiç anlamıyorsunuz, değil mi?" diye sordu. "Hepimizin hayali kendimize ait olduğunu iddia edebileceğimiz bir dişi bulmaktır. Çiftleşme izlerini herkesin görebileceği şekilde derimizden çıkaracak değerli bir dişi... ama dişiyi *köle* yapan erkek değil," diye tükürdü kelimeyi, "tam tersi. Ve isteyerek. Bu işaretler erkeğin bileğine bir kez konduğunda, *erkek kadına* ait olur. Bedeni, zihni ve ruhuyla. Yaşadığı sürece onun için asla başka bir dişi olmayacaktır. Bedeni, siki, asla bir başkası için çalışmaz."

Ağzı açıldı ama hiçbir kelime çıkmadı, şaşkınlığının derinliği o kadar büyüktü ki. Sonunda boğazını temizledi ve "Ne. Hiç mi?"

Saal başını salladı ve sonra duraklayıp kaşlarını çattı. "Belki ölürse? Yıllar geçtikten sonra mı? Genellikle eşleri ölen bağlı erkekler... asla eskisi gibi olmazlar, ne demek istediğimi anladınız mı? Savaşta genellikle çılgına dönerler, bitkin düşüp ölene kadar düşmana saldırmaya devam ederler."

"Aman..." Buna ne cevap vereceğini gerçekten bilmiyordu ama büyük figürler aniden onlara yaklaşıncı cevap vermekten kurtuldu.

Sert eller onu banktan çekti ve çığlık attı, sert bir el ağzının üzerine vurulunca sesi kesildi. Çığlık atmaya, vahşi bir kedi gibi debelenmeye devam ederken, Saal öfkeden böğürerek ona karşılık verdi. Ancak etraflarındaki koyu renk giysili figürler çok fazlaydı ve Saal'ın etrafını sarmalarını dehşet içinde izledi. Yaralı haliyle, herhangi bir direnişin uzun sürmeyeceği belliydi.

Kendisini yakalayanlar onu kaldırdı ama o dönüp durarak adamı görüş alanında tutmaya çalıştı. Başının arkasından vurulduğunu ve bir yığın halinde yere yığıldığını görecektik kadar uzun bir süre bunu başardı. Cansızdı. Onu götürürlerken çığlık atmaya ve çırpınmayı bırakmadı, ta ki boynuna keskin bir şey bastırılana kadar.

Vücudundaki tüm hücreler kalırken, kulağına gelen bir sesle kalbi göğsünde çarpmaya başladı.

"Senin için bedel ölü ya da diri, Terran kaltağı. Karar senin."

"karnımı doyurabilirim, kadın. Ver onu !"

Laarn, Karryl'le birlikte geçerken generalin odasından gelen hırıltıya kıkırdadı, Xaandril'in iyileşmekte olduğu "odaya" bir atmak için bir an durakladı ve küçük bir gülümsemeyi ısırdı.

Büyük savaşçı yatağa bağlıydı, omzu ve kolu boynuna kadar sargılıydı, hareket bastırıcılar yerindeydi ve parlak mavi ışıkları uyum içinde göz kırpıyordu. Hayatını kurtarmak için uzvunu hareket ettiremezdi, tam da Laarn'ın istediği gibi vücudu iyileşirken. Yorganın üzerinde yanında oturan Kenna bir kaşık çorba uzatırken tek kaşını kaldırmıştı.

"Peki onu takmadan ve bu sırada kendini yakmadan kâseyi ve kaşığı nasıl dengeleyeceksin?" diye sordu. "Koca bir bebek gibi davranmayı bırak ve seni beslememe izin ver."

Karryl usulca ısılık alarak mırıldandı: "Az önce Dokuz orak Toprakların Kahramanına koca bir bebek mi dedi?"

Onlar geçerken Laarn kıkırdadı. "Evet, olduğuna inanıyorum."

"Gidici o." Salonun ana bölümüne doğru yürürlerken Karryl de onunla birlikte adım attı. "Sadece henüz bunun farkında değil."

"İnsanları aldığımızda, oonatlar gibi uysal ve yumuşak başı olacaklarını düşünmüştük. Görünüşe göre tanrılar bize büyük bir şaka yapmış, değil mi? İnsan kadınlar istediklerinin peşinden gidiyor ve onu elde edene kadar da durmuyorlar."

Laarn alaycı bir gülümsemeyle başını salladı ve ana istasyona uğrayarak tedavi için kaydedilen yaralanmaların listesini istedi. Bunlar her zamanki eğitim yaralanmaları ve motor yakıtından kaynaklanan ciddi bir yanıktı. Görünüşe göre aptalın biri kolunu çalışan bir havalandırmaya sıkıştırmış. Şifacı böyle bir aptallık karşısında başını salladı. Gerçekten de bazı erkeklerin üremesi engellenmeliydi.

Karryl kalçalarını Laarn'ın yanındaki konsola yaslamış, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir halde gülümsüyordu. "Sonunda avlandığını anladın mı kardeşim? Bu konuda ne hissediyorsun? Hepimiz arasında düşeceğini hiç düşünmediğim kişi sendin..."

"Neden olmasın?" Laarn tedavi için açık vakalardan birini seçti. "Ben de diğerleri gibi bir erkeğim. Tüm olağan dürtüleri ve ihtiyaçları olan kırmızı kanlı bir erkek..." Arkadaşına yan gözle bir bakış attı. "Peki benim avcı olmadığımı nereden çıkardın? Jess'i o üste görür görmez gözüme kestirdim."

Ve fark etmişti. Komuta güvertesine çıkan ilk savaşçılardan biri olarak onu hemen fark etmişti. İnsan yığınının ortasında ellerini başının arkasına koymuş diz çökerken, bakışları

doğrudan ona. Odada başka kadınların da olması önemli değildi. Dikkati sadece onun üzerindeydi. İnsanların giydiği o iğrenç üniformayı giymişti; bir kadının hatlarını kıyafetlerin yapması gerektiği gibi ortaya çıkarmak yerine gizleyen bir üniforma.

Sonra başını kaldırdı, gözleri buluştu ve adam battı.

"*Saçmalık,*" diye homurdandı Karryl. "Korkudan kaçıyordun ve bunu herkes biliyordu."

Yakalandı. Karryl her zaman onun içini görebilmişti.

"Evet. Ama aklım başıma geldi. Tanrılara şükürler olsun ki o *draanthic* Saal ona hamle yap önce laboratuvarımda çocuk sahibi olmayı başardı.

"Konu açılmışken..." Karryl başıyla koridorun diğer tarafını işaret etti. Saal kapı aralığındaydı, bir eliyle onu destekliyordu. Üstü başı kan içindeydi ve ayaklarının üzerinde duramıyordu.

"Huh." Laarn bir kaşını kaldırdı. "Bir dayak daha yemek için başka kimi acaba?"

Saal sendeleyerek ilerledi, bakışları iki savaşçıya kilitlendi. "Bahçeler... Leydi Jessica'yı aldılar," diye soluk soluğa kaldı ve sonra baygın bir şekilde yere yığıldı.

Yüzüne bir peçe örtülmüş, *oonat* bir cübbe giydirilmiş olan Jess saraydan çıkarıldı ve aşağıdaki şehrin sokaklarında aceleyle dolaştırıldı. Daha önce birkaç kez şehre gitmişti ama muhafızlar ve savaşçılarla çevrili konforlu bir arabada yaptığı bu yolculukların, arka sokaklarda kurbağa yürüyüşü yapmakla hiçbir ilgisi yoktu, sadece yüzünü örten kalın kumaşın arasından nerede olduğunu görebiliyordu.

Hangi dönemeçlerden geçtiklerini ve kaç adım attıklarını hatırlamaya çalıştı ama çok geçmeden umutsuzca kaybolmuştu. Tüm bunlar olurken kolundaki sert el onu zalimce, acıyla kavıyordu ama neyse ki artık boğazında bir bıçak yoktu.

Ama duyabiliyordu ve kalabalık bir alana girdiklerinde mücadele etmeye çalıştı, haykırmak için ağzını açtı.

Ancak bunu yapamadan sert bir ses kulağına, "Zahmet etme. Tek gördükleri bir hizmetçi, bir köle. İstedığın kadar çığlık at.

Seni gözlerinin önünde öldüresiye dövsek bile sana yardım etmek için kollarını kıpırdatmazlar."

Adamın haklı olduğunu anladığında gözleri yaşlarla doldu. Cüppeler onu görünmez kılıyordu. Peçe başka bir şeydi, muhtemelen Lathar'a ait olmayan özellikleri olan hizmetçiler için kullanılıyordu. Tiksinti yükseldi. Bu, bir erkeğin onu becerebilmesi için çirkin bir kadının kafasına torba geçirilmesi hakkındaki insan şakasının Lathar eşdeğeri idi.

Ama bu onun haklı olduğu anlamına geliyordu. Mücadele etse ya da çığlık atsa bile kimse ona yardım etmeyecekti. O sahneleri bizzat görmüştü. Lathar'ın bazılarının kölelerine nasıl acımasızca davrandığını görmüştü, sanki onlar hayvandan farksızdı. Ama K'Vass öyle değildi. İçlerinden birinin cüppeli hizmetçilere el kaldırdığını hiç görmemişti. Elbette kibarlık yoktu ama zalimlik de yoktu.

Bir köşeyi döndüler ve iki yüksek binanın arasındaki tozlu, sert toprak zeminde . Gölgeler burada soğuktu ve tepki olarak ürperdi.

"*Draanth'ın* hatırı için, onu tutmaya devam et," diye homurdandı önündeki bir ses. "Tören için yeterince iyi durumda olması gerekiyor."

Tekrar ayağa kaldırılıp yarı sürüklenerek yarı taşınarak götürülürken acı çığlığını bastırmak için dudaklarını birbirine bastırmak zorunda kaldı. Ne töreni? Ne hakkında konuşuyorlardı? Bir bağlanma töreni mi? Boş versene, işkence etseler bile onu asla birine bağlanmaya ikna edemezlerdi.

"Bana sorarsan tam bir israf," diye homurdandı onu tutan adam. "Tam bir amcık parçası. Neden onu kesip açmak yerine bir ışınlayıcı kullanmıyorlar? Böylece onu öldürmeden önce hepimiz sikişebiliriz."

Kalbi tekledi. Lanet olsun... Bebeğini kesip çıkarmayı mı planlıyorlardı? Neden? Sorusu, karşısındaki adam tekrar konuştuğunda cevaplandı.

"Çünkü Dvarr bunun eski tanrıları yatıştırmak için bir kurban olduğunu söylüyor. Onunla konuşmuşlar, orospunun yumurtasının tanrıçanın yeniden ete kemiğe bürünmüş hali olduğunu ve bizi köleleştirmek için Terran kadınlarını kullanacağını söylemişler."

Hepsi kafayı yemişti. Sikerim böyle işi. Jess çırpınmaya ve çığlık atmaya başladı.

"YARDIM EDİN! BEN TERRAN'IM. ONLAR ÇOCUK -"

Başının arkasındaki ağrı şiddetlendi ve sendeleyerek yere düştü, görüşü karardı. Vücudu halsizleşti, savaşacak gücü kalmamıştı.

İçine bir şey kaçtı. Çizmeli ayakların koşma sesi duyuldu ve ardından bir kapı çarparak açıldı.

"Sürtük bağırmaya başladı ama bizi takip ettiklerini sanmıyorum."

Belirsiz bir şekilde yere atıldı ve başındaki örtü çekilip alındı. Bir evdeydi ama saray gibi bir evde değil.

Pürüzsüz mermer yerine, bir iç avluyu çevreleyen kum rengi duvarları vardı. Yukarı baktığında, tavanın orta kısmının eksik olduğunu gördü, bu da yukarıdaki gökyüzünün mavisini görmesine izin veriyordu, ancak ona yardımcı olacak hiçbir şey yoktu.

Avlunun ortasında bir fıskiye gürül gürül akıyor, sular dibindeki küçük havuza doğru çağlıyordu. Uçuşan kumaştan şeffaf paneller esintide hafifçe dalgalanıyor, kuyukları karo zemine hafifçe sürtünüyordu. Her şeyiyle, çocukken otomatik olarak öğrendiği Roma villalarının resimlerine benziyordu. Her zaman çok güzel ve huzurlu göründüklerini düşünmüştü - şu anda o paneller bir savaşçı tarafından kenara itilirken hissettiklerinin tam tersi.

Sinirlerini yutarak ayağa fırladı ve arkasındaki iki iri adam tarafından geri çekilmekten alıkonuldu. Başını kaldırıp baktığında, bakışları bir Lathar savaşçısının tanıdık derileri ve parçalanmış ceketi üzerinde, sonra da saf lider Dvarr'ın sert, tanıdık yüzünde gezindi.

Gülümsedi.

"Evime hoş geldiniz, Leydi Jessica."

"G Bana *hemen* lanet olası bir yer söyle!" Laarn bir elinde bıçağı, diğer elinde tabancasıyla şehrin aşağı sokaklarında fırtına gibi eserken telsizden homurdandı. Tam savaş zırhı içinde korkunç bir görüntü sergilediğinin farkındaydı, Kapıları tekmelerken ve evlere saldırırken saçları omuzlarında uçuşuyordu.

Bir sonraki eve girdiğinde hizmetçiler dağıldı, dehşete düşmüş *oonatların* tiz çığlıkları sinirlerini bozdu, odaları didik didik etti ama avından boş olduklarını gördü.

"S.KTİR!" Gölgeli iç avluda bir daire çizerek döndü, yumrukları silahlarının etrafında sıkılıydı.

Jess'i burnunun dibinden çalmışlardı. Hem de sarayın bahçesinden. Jess'in oraya neden tek başına gittiğini hâlâ anlayamıyordu ve muhafızlarına öfke kusmuştu. Neyin tehlikede olduğunu bildikleri halde onu gözlerinin önünden nasıl kaçırdıklarını öğrenmek istiyordu. Irklarının tüm kaderinin narin, küçük bir Terran dişisinin ve onun taşıdığı çocuğun omuzlarında olduğunu bildikleri halde.

Hayır.

Durdu, kaşları çatıldı. Perdeler, saç tellerini yüzüne doğru kaldıran esintiyle etrafında fısıldadı. İçindeki öfkenin, paniğinin... türünü kurtaracak bulmacanın son parçasını kaybetmekle hiçbir ilgisi yoktu. Jess normal bir kadın olsaydı, DNA'sında ya da taşıdığı çocukta kayda değer bir şey bile, *yine* de öfkelenirdi... kızardı... dehşete düşerdi ve onu bulmak için çaresiz kalırdı.

Çünkü kadın , bebek onundu ve de seviyordu.

Gözlerini kırıştırdı, bilgi içinde yankılanırken vücudundaki her hücre hareketsizdi.

Onu seviyordu.

Jessica'yı her seviyordu.

Gözlerini kapatarak, umutsuz bir inilti çıkarırken başının geriye düşmesine izin verdi.

Onu seviyordu ve onu sonsuza dek kaybedebilirdi.

Kendini yeniden harekete geçirip evden hışımla çıkarken korku kalbini kavradı. Yeni bir amaç onu doldurdu. Onu bulmak için şehirdeki her lanet evi araması gerekse bile arayacaktı. Birileri, bir yerlerde, onun nereye ve kim tarafından götürüldüğünü biliyordu. Bunu öğrendiğinde, çıplak elleriyle dikenlerini bedenlerinden ayıracaktı.

Ve onu bulduğunda - eğer değil, ne zaman - nefesinin altında , "Seni o lanet yatağa zincirliyorum."

"Nedense bunun benim için olduğunu sanmıyorum." Karryl sırtarak Laarn'ın yanında belirdi, tamamen silahlıydı ve arkasındaki ince figür gibi zırhlıydı. Laarn bir kaşını kaldırdı ve Karryl'in arkadaşı insan asker Jane'i tanıdı.

"Hiç sorma." Karryl, Laarn'ın bakışlarının yönünü fark edince . "İnsan kadınlarını bilirsin. Ne zaman ne isterlerse onu yaparlar. En azından benimle kavga ederse, ona göz kulak olabilirim."

"Doğru." Laarn'ın bakışları Karryl'in boynundaki kana kaydı ve kaşları tekrar yukarı kalktı. "Senin mi?"

"Hayır." Savaşçı başını salladı, örgüleri dans ediyor ve cesaret boncukları ışığı yakalıyordu. Yakında muhtemelen hem kendisi hem de Laarn saçlarını kesmek zorunda kalacaktı: Laarn lord şifacı rolünü üstlenecek ve eğer duyduğu söylentiler doğruysa Karryl kendi gemi grubuyla savaş komutanı olacaktı.

"Ağzı bozuk birine rastladık. Sempatizan. Davranışlarını yeniden düzenlemiş."

"Yeniden ayarlama mı?"

Karryl kıkırdadı. "Jane'in duyabileceği bir yerde insan kadınlar hakkında kaba bir yorum yaptı. Jane ona yanlış yolda olduğunu öğretti." Savaşçı aniden kaşlarını çattı ve kulağındaki telsize dokundu. "İki blok ötede biri, bir çift savaşçının bir kadını sürüklediğini görmüş."

Bir süre arka sokaklarda peçeli bir kadın vardı. Bunun bizim kız olduğuna bahse girmek ister misin?"

"Benim kızım," diye hırladı Laarn sahiplenici bir şekilde. Karryl'in çiftleştğini ve yanındaki kadın üzerinde eşit derecede sahiplenici olduğunu bilse de, başka bir erkeğin Jess üzerinde sözlü olarak bile hak iddia etmesinden hoşlanmıyordu. "Senin kızın, ." O ve Jane gitmek için dönerken Karryl ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. Laarn daha şimdiden bütün olarak hareket ettiklerini fark etmekten kendini alamadı; Karryl arkayı kollarken, ince eşi nokta. Büyük savaşçı ona bir bakış attı. "Geliyor musun, gelmiyor musun?"

İki blok öteye geçtiklerinde imparator ve takviye birlikleri gelmiş, savaşçılar tüccarlardan ve sokak kafelerindeki mobilyalardan arındırılmış bir arka sokağa doluşmuşlardı. Komşu evlerin çamaşırları, onları kavurucu güneşten koruyan esintiyle dalgalanıyordu.

Daaynal morarmış ve hırpalanmış bir savaşçıyı Laarn'ın ayaklarının dibindeki toprağa fırlatırken yüzü asıktı. Yüzünün bir tarafı kanla kaplıydı ve sol kolunun üst kısmı garip bir açıyla sarkıyordu. Yine de Laarn'ın içindeki şifacı, erkeğe bakarken tamamen uykudaydı. Jess'in güvenlik ekibindeki muhafızlardan biriydi.

"Bu lanet *draanthic* bizi sattı. Dvarr'ın adamlarından biri. Onu gizlice saraydan çalmaya çalışırken yakaladık."

"Kahretsin," diye nefes aldı Jane ve miğferini çıkararak yere düşmüş erkeğe tiksintiyle baktı. Başını kaldırıp Laarn'ın bakışlarıyla buluştu ve Daaynal ile onun arasına baktı. "Şimdi her şey mantıklı geliyor. Savaşta sertleşmiş bir grup savaşçının arasından nasıl sıyrıldığını anlayamamıştım. Yani, ben mi Kenna mı?" Omuz silktili. "Evet, eğer çıkmak istersek bizi durdurmak için hiçbir umudunuz yok..."

Daaynal'ın arkasındaki bir savaşçı homurdandı. "Gerçekten mi? Bir kadın mı? Savaşçılarımız seni kolayca yakalar ve zapt eder."

Jane genç savaşçının gözlerinin içine bakarken bir ürperti çöktü. Uzay kadar soğuk sesi sessizliği yararak geçerken Laarn neredeyse onun için üzülmüyordu.

"Gerçekten mi? Belki de bilgeliğinizi Ishaan F'Naar'a ya da belki T'Laat'a sunmak için hazır bulunmalıydınız. Özellikle Ishaan'ın bundan faydalanacağına eminim," dedi ve gözlerinin ortasından vurduğu klan liderinin ve bunu düşünen klanın adını verdi

insan kadınları K'Vass'tan kaçırmaya çalışmak iyi bir fikir olabilir.

Savaşçı akıllıca sustu ve Jane'in sert bakışları altında bir adım geri çekildi. Dikkatini Laarn ve Daaynal'a geri verdi. "Jess Operasyon'daydı, bu yüzden sizin detaylarınızı atlatabileceği fikri bana doğru gelmedi."

"Operasyon mu?" Laarn kaşlarını çatarak sordu.

"Üs operasyonları... trafik sanırım. Temel askeri eğitim ama muharip personel değil," diye açıkladı. "Onu bir savaş alanına koymayız. Birincil görevini yerine getirirken çok değerli."

Karryl kanlar içindeki savaşçıya doğru ilerledi, yüzünde öfke dolu bir hırıltı vardı. "Demek bu pislik gitmesine izin verdi..."

"...Ve arkadaşlarına onu nerede bulacaklarını söyledi." Daaynal onun yerine cümleyi tamamladı, Karryl'den önce erkeğe ulaştı ve ensesine sert bir elle vurarak onu ayağa . İki büyük savaşçının arasında sıkışıp kalan adamın beti benzi attı ve konuşmaya başladı... Kelimeler panikle dudaklarından dökülüyordu.

"Dvarr'dı... hepimizi tehdit etti," diye kekeledi. "Kızı ona götürmenin bir yolunu bulamazsak tüm klanımızı yok etmekle tehdit etti. Kız kendi başına dolaşmaya çıktığında-" Daaynal'ın eli sıkılaştınca ciyakladı. "O içeride. Töreni günbatımında yapacaklardı."

Laarn'ın gözleri kısıldı. "Ne töreni lan?"

Cevap beklerken küçük gruba sessizlik çöktü, tüm gözler solgun, panik içindeki erkeğe çevrilmişti.

"Tanrıları yatıştırmak için bir kurban. Eğer Terran ve onun yavruları ölürse, tanrılar bizi kayıracak."

Çok geç kalmış olabileceği korkusu onu ele geçirmeye çalıştı ama ufuk çizgisine bir bakış, gün batımının hâlâ çok uzakta olduğunu gösterdi. Güneş batarken kurban sunmak gelenekseldi ve Dvarr gelenekçiydi... bu yüzden tanrıların hoşuna gitmez diye gün batımından önce bir şey yapmayacağı kesindi. Ama... Aynı zamanda lanet bir deliydi. *Ne düşündüğünü kim bilebilirdi?*

Laarn kükredi, içini öfke ve panik kapladı ama sümüklü yaratığa bir darbe indirmeden Daaynal büyük bir kolunu boynuna doladı ve çekiştirdi. Savaşçı cansız bir şekilde yere düşmeden önce, boynu kırılmış, gözleri kocaman ve görmüyordu.

Daaynal, "Şeref olmadan yaşamak hayat değildir," diye hırladı. "Yani yaşamayacak. Görünüşe göre Dvarr orada saklanıyor-" Karşılarındaki sokağın sonundaki büyük evi başıyla işaret etti. "Gidip planladıkları şu lanet töreni bozmaya ne ?"

Laarn çoktan harekete geçmişti, sokağa doğru yürümeye ve eşini kurtarmak için kapıyı tekmelemeye niyetliydi. öfke kabarmıştı, beyaz sıcak ve uçucu, her an patlamaya hazırdı. Kadını ve çocuğu ellerindeydi ve onları öldürmeyi planlıyorlardı.

Daaynal göğsünün ortasına koyduğu iri eliyle onu durdurdu ve başıyla çatıya doğru işaret etti. Laarn öfkesinden, kiremitlerin arasına yarı yarıya gizlenmiş otomatik savunmaların bodur hatlarını gözden kaçırmıştı.

"Kahraman olma oğlum," diye mırıldandı büyük imparator. "En azından dışın uygun şekilde görene ve ötene kadar."

Laarn hırladı, tam amcasının elini çekecekti ki yeni bir ses . Bot ayaklarının *güm güm güm* sesi. *Ağır* robot ayakları. O izlerken, bir grup *drakeen* savaş botu köşeyi dönüp önlerinde pozisyon aldı ve yavaşça hedeflerine doğru ilerledi.

"Büyük silahları burada görmek güzel," diye ısıklık çaldı Karryl, Laarn ve Daaynal'ın yanında yerlerini aldılar ve sağladıkları siperi kullanarak botları takip ettiler.

Her zamanki gibi, daha caddenin yarısına gelmeden Dvarr'ın villasının çatısındaki otomatik savunma sistemi devreye girdi. Kapak plakaları kalktı, ikiz kalkık burunlu toplar görüş alanına girdi. Anında gruba kilitlendiler ve bir sonraki an hava lazer patlamalarıyla doldu.

Robotlar hareket etti, mekanik kolları metal ve enerji alanlarının dansıyla gelen ateşi yakalayıp arkalarındaki adamları ve bir kadını korudu. Laarn amcasına yandan bir bakış attı. Lathar cephaneliğinin yok edici robotları olan *drakeen*'ler nadiren ikiden fazla grup halinde konuşlandırılırdı ama önlerinde beş tane vardı ve en az üçü imparatorun kişisel amblemini taşıyordu. Bu da Daaynal'ın bu kadar çok pilotu nereden bulduğu sorusunu akla getiriyordu. *Drakeen*'leri kullanmak cehennem gibi zordu ve pek azı buna yatkındı...

Sonra Daaynal'ın başının arkasındaki, yarısı saçlarının altına gizlenmiş ve kafa derisine yapışmış bağlantı bandını fark etti ve şaşkınlıkla gözlerini kırıştırarak imparatorun işaretini taşıyan üç bota tekrar baktı.

Elbette, üçü de kolayca hareket etti, ama diğer ikisinin yapmadığı garip bir eşzamanlılıkla.

"Üçü de senin mi?" sordu, birincil saldırı silahını otomatik olarak yeniden kontrol ederken amcasıyla göz göze geldi.

Daaynal'ın dudaklarının kenarı yukarı doğru kıvrılırken o da aynısını yaptı ve silahını kalçasındaki kılıfına geri soktu. İki tabanca daha geniş göğsündeki palaskalarda duruyordu. Hareketlerinin hiçbiri, çoğu kişi karanlık bir odada uzanmadan bir tanesini bile kullanamazken onun üç ağır robotu kullandığı gerçeğini ele vermiyordu.

"Biz çocukken annen onlar için kodu yeniden yazmıştı," diye mırıldandı göz kırparak. "Kimseye söyleme... Bu bizim küçük sırrımız olacak."

Kahretsin... Laarn tekrar gözlerini kırptırdı ve villaya yaklaştıklarında omuzlarını devirdi. Kimsenin Daaynal'a taht için meydan okumamasına şaşmamalıydı, hele ki elinde böyle numaralar varken.

Artık dışisini ve bebeğini Dvarr'ın pençelerinden kurtarmaktan başka bir şey düşünecek zamanı yoktu.

"Plan?" diye sordu, botlar bir sıra oluşturup silahlarını villanın ön kapılarına doğrulturken.

Daaynal sırtarak hem kılıcını hem de tüfeğini kınından çıkardı. "Kapıları kırın, içerideki piçleri öldürün ve kadınıızı kurtarın. Başka?"

Laarn sırttı, botların üzerindeki toplar güçlendiklerinde vınlarken silahlar ellerindeydi.

"Benim tarzım bir plan."

Onu öldüreceklerdi.

Jess, kolları acı içinde arkadan bükülmüş halde kendisini tutan adamların tatmin olmasını istemediği için iniltisini bastırdı. Başını eğerek saçlarının yüzünü örtmesine izin verdi ve gözlerini sıkıca kapattı.

Birkaç dakika önce villanın ana salonuna sürüklendiğinde burayı savaşçılarla dolu bulmuştu. Mobilyalar, hepsinin kilisedeymiş gibi sıraya girmesine yer açmak için kenara . Önlerindeki sert taş zeminde diz çökmeye zorlanan Dvarr, birkaç adım ötede durmuş ilahi söylüyordu.

Hareket ederken dizlerine batan moloz ve toprağı temizlemeye çalışarak yüzünü buruşturdu. Başını kaldırarak etrafına bakındı. Yerler süpürülmemişti ve odanın köşelerinde biriken örümcek ağları villanın bir süredir kullanılmadığını gösteriyordu. Bu da eve gelip de bir grup fanatiğın ele geçirdiğini görecekt sahipleri olmadığı anlamına geliyordu.

Dvarr konuşurken toz zerrecikleri havada dans ediyor, üstlerindeki havalandırma deliklerinden gelen güneş ışığında dönüyorlardı. Bir anlığına onların basit dansında kaybolmasına izin verdi, sadece hayatta olduğu anı olabildiğince uzattı ve geleceğini bildiği dehşet düşüncelerini geri itti.

Sesi hipnotik bir şekilde yükselip alçalıyordu. Latharca olduğunu belli belirsiz anladığı ama tam olarak çıkaramadığı bir dildi. Sanki benzer bir şeyin daha eski bir versiyonuydu. Belki de gezegenlerinde başka diller de vardı; Fransızca, İngilizce ve Dünya'daki diğerleri gibi... İçini korkuyla doldursa da çok güzeldi.

Her ne söylüyorsa, dinleyicileri kendinden geçmişti, gözleri fanatik bir şekilde ona dikilmişti. Yüzlerindeki panik ve korku dolu ifadeyi görünce ürperdi.

Dvarr onu öldürecekti. Daha da kötüsü, bebeği vücudundan kesip çıkaracaktı. Bakışları adamın elindeki bıçağı odaklandı. Arkası kavisli ve tırtıklı olan bıçağın keskin iç kısmı loş ışıkta parlıyordu.

Dudaklarından bir inilti koptu ve tekrar çırpınmaya başladı ama işe yaramadı. Yanındaki iki adam onu kolayca tuttu, elleri kollarını ve omuzlarını acımasızca ısıırıyordu. O kadar yakındılar ki terlerinin ve yüzlerinin bir tarafına kırmızı bir çizgi çekmek için kullandıkları şeyin hastalıklı tatlı kokusunun kokusunu alabiliyordu. Odadaki tüm Latharlarda olan kırmızı çizginin aynısı... tarikatlarının ya da gruplarına her ne diyorlarsa onun bir işareti.

Gözlerinin arkasında biriken yaşlar, yanaklarından aşağıya doğru kaynar nehirler halinde akmaya başladı. Hiçbir çıkış yolu yoktu. Bu adil değildi. Kitaplarda ya da filmlerde her zaman kadın kahramanın zor bir durumdan kurtulmak için yapabileceği zekice bir şey vardı ya da kahraman son anda atılıp günü kurtarırdı.

Yine de bu gerçek hayattı, bir hikâyeye değil. Kimse nerede olduğunu bilmiyordu ve gerçek hayatın onun beklentilerini ve neyin adil olduğunu umursamadığı acı verici bir şekilde ortaya çıkıyordu. Evren acımasız ve affetmez bir şeydi... Sonsuza dek mutlu olmak diye bir şey olmayacaktı.

O ve bebeği için. Saraydaki yatak yanındaki güzel odada beşik yok. Laarn'ın kızlarını ilk kez kucağına aldığını göremeyecekti. Kalbi göğsünde vahşice çarparken yüzünden daha fazla gözyaşı aktı... babasının gözlerine sahip olup olmadığını asla göremeyecekti.

Dvarr muhafızlarına döndü. "Onu buraya getirin."

Fanatik liderin önüne çekilirken tekmeleyerek ve çığlık atarak ayağa kalktı. Muhafızlardan biri hırladı, bir kolunu geri çekip çenesine yumruk atarak kavgasını bastırdı. Ağzına kan dolduğunda başı dönmüş, acı ve karanlığa gömülmüştü. Tkrmeyi başıardı, Dvarr onu önünde durmaya zorlarken sersemlemişti, göğsünün hemen altındaki kaburgalarının etrafındaki bir kolla onu desteklemek zorunda kaldığı için nefesinin altında tsking yaptı.

Adam ilahi söylemeye devam etti, ses başını döndürüyordu. Adamın bıçağı kaldırışını dehşete düşmüş bir hayranlıkla izledi. Bıçak havada asılı kalmış, kenarı odanın gölgelerini delen güneş ışığı parçalarından birine takılmıştı.

Aşığı doğru daldı. Karnını yırttı.

Nefesi kesildi, yere baktı. Bıçağın etrafından fışkıran kan eteklerini kıızıla boyamıştı. Dvarr'ın elinin kabzayı sıkıca kavrayarak bıçağı etine doğru tahterevallili gibi savurmasını çaresizce izledi ve kulağındaki korkunç çığlığın kendi boğazından geldiğini fark etti.

Acı ve ıstırabın sesi ancak kapılar içeriye doğru patlayıp  savaşıyı anında öldürdüğünde bastırıldı ve boşluk savaşlarla doldu.

Artık çok geçti.

Bakışları Laarn'ın dehşete düşmüş bakışlarıyla buluştuğunda gülümsedi, Dvarr onu yere bırakıp davetsiz misafirlerle yüzleşmek için ileri atıldığında aı değiştı ve onun her şeyin yolunda olduğunu anlamasını diledi.

Sonra gözleri dalgalanarak kapandı ve bir daha aamadı.

" N O!"

Laarn Jess'in düştüğünü gördü ve kalbi yerinden çıkacakmış gibi hissetti.

göğsünden sökölüp kızın yanında yere yuvarlandı. Yabani, yaralı bir feryat ruhunun derinliklerinden gelerek acısına ses verdi. Kendini harekete geçirerek önündeki savaşçılara saldırdı, bıçak ve saldırı tabancasıyla bir yol açtı.

Önünde duran hiç kimse hayatta kalamadı. Kırmızı çizgili yüzler düştü ve odanın diğer tarafındaki buruşmuş fiğüre doğru anında unutuldu. Savaşçı arkadaşlarının savaş çığlıkları arkasından geliyordu ama o bunlara aldırıyor, tüm dikkatini Jess'e ulaşmaya veriyordu. Her şey bir bulanıklık içinde, çok hızlı geçti, ancak ona ulaşana kadar bir sonsuzluk gibi geldi, düşmüş formunun yanında dizlerinin üzerine düştü. Silahları tozlu zemine savruldu, artık işine yaramıyordu.

"Tanrım, Jess... beni duyabiliyor musun?"

Bir an için donup kaldı, her zaman kendinden emin olan elleri kadının buruşmuş bedeninin üzerinde gezinirken olduğu yerde felç oldu. Sırtüstü yatıyordu, saçları koyu bir hale gibi başının etrafına yayılmıştı, karnındaki korkunç yara elbisesini ve etrafındaki zemini parlak kırmızıya boyamıştı. kadar solgun ve hareketsizdi ki kalbi tekledi, tüm duyuları ona onu kaybettiğini söylüyordu.

Sonra gözleri fal taşı gibi açıldı ve şıfacı içğüdüleri kıkına tekme bastı. Basınç uygulamak için elini karnına doğru itti ve omzunun üzerinden bağırarak şıfacı çantasını ve bir sedye istedi.

"İyi olacaksın Jess. Söz veriyorum," dedi ona, saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltmek için yanındaki toprakta sürünerek. "Sadece benimle kal aşkım, lütfen." Herkesin görebileceği bir yerde yalvarıyordu, gururlu lord şifacı alçalmıştı ama umurunda değildi. Onu kurtarmak için her şeyini verirdi, rütbesi, unvanı... hatta hayatı dahil.

Kız ona gözlerini kırıştırdı, gözleri odaklanmamıştı ve adam kızın tekrar kaydığını düşündü, kalbi vahşi bir şekilde çarptı. Sonra küçük eli onunkinin üzerinde gezindi.

"Kurtar onu..." diye fısıldadı, sesi zayıftı. "Beni ya da onu istemedin. Ama onu kurtar, lütfen..."

Göz kapakları aşağıya indi ve paniğe kapılarak bir eliyle birinin yanına bıraktığı çantayı tuttu.

"Ne? Hayır... Jess, benimle kal." Paketi yırtarak açtı, tek eliyle basınçlı spreylere uzandı, onları açtı ve karnındaki yırtığın etrafındaki etine bastırdı.

Keskin gözleri yaranın olduğu yeri inceledi, basınçlı spreylerin etkisini kanamayı yavaşlatmasını izledi ama bu sadece bir yamaydı. Uzun süre dayanmazdı. *Kahretsin*. Lanet olası staz sedyesi neredeydi? Çok uzun sürüyordu. Yine de bağlamak için ağzını açmadan, Daaynal'ın derin sesinin insanlara yoldan çekilmeleri için bağırıldığını duydu.

"Uyanık kal, aşkım," diye ısrar etti Jess. "Bana ne demek istediğini söyle. Seni hep istedim."

Gözlerinin açılması bu kez daha uzun sürdü ve sesi o kadar zayıftı ki onu duyabilmek için öne doğru eğilmek zorunda kaldı. "Duydum... Karryl... Gidiyormuşsun... sonlandırmak. Bağlanmak istemedim-" Başı yana düştüğünde sözleri kesildi, narin bedeni bilincini koruyamayacak kadar zayıftı ama onu duydu ve sözleri onu ruhunun derinliklerine kadar kesti.

Adamın onu istemediğini düşünmüştü. Son gücünü bebeklerini kurtarması için ona yalvarmak için kullanmış, kendi hayatını hiç düşünmemişti. O anda Laarn gerçekten alçakgönüllü davrandı, küçük eşi hız, kas ya da savaş yeteneğiyle ilgisi olmayan bir güç sergiliyordu. Geride durarak, onu nazikçe sedyeye yerleştirip aktive eden staz ekibini dikkatle izledi. Ünite aktif hale geldiğinde ve hayati değerlerinin düzeldiğini gördüğünde rahat bir nefes aldı.

Dövüş bitmişti ama Dvarr ve adamlarına, yakalananlara ya da yerde yatanlara bir bakış bile atmadı.

ölüler etraflarında yere serilmişti. Sedyenin yanında yürürken Daaynal dikkatini çekince bir an durakladı.

"Ne kadar kötü?" İmparator sözünü sakınmadı, eli Laarn'ın kolundaydı ve yüz ifadesi endişeliydi.

"Kötü." Laarn sesindeki endişeli tonu gizleme zahmetine girmede. "Ameliyat etmem gerek. Hem de hemen."

Daaynal başını sallayarak elini bıraktı. "Git. Bunu halledeceğiz."

Laarn bir an durakladı, bakışları mahkûmlara kaydı. Dvarr dizlerinin üzerine çökmüş, ayak bilekleri, bilekleri ve boynu zorla bağlanmıştı. Nefret sert ve hızlı bir şekilde kabardı, neredeyse Laarn'ın nefesini kesecekti.

"O. İşim bittiğinde hâlâ hayatta olduğundan emin ol," diye hırladı. "Onun bağırsaklarını kendim deşmek istiyorum."

Bununla birlikte döndü ve yıkık binadan çıkan durağanlık sedyesini takip etti. İntikamını almadan önce kadının kurtarması gerekiyordu.

Bir *drakeen* robot eskortu eşliğinde saraya geri götürüldüler. Büyük makineler sarmış, sokaklardaki insanların yollarından çekilmesini sağlıyordu. Kalabalıktakiler insan kadınlardan birinin ağır yaralandığını fark ettiklerinde Laarn meraklı yüzler, ardından da üzüntü ve öfke izlenimi edindi.

"Tanrılar size yol gösterecek, Lord Healer." "Tanrılar Terran hanımefendiyi korusun." "Tanrılar onu kurtarsın."

Onlar geçerken sesler kutsamalar ve iyi dileklerde bulundu ve Laarn teşekkür etmek için bir iki kez gülümsemeyi başardı. Lathar'ın çoğunun Dvarr ve onun pislik takipçileriyle aynı fikirde olmaması güven vericiydi. Çoğu gerçekten üzgün ve Jess'in sağlığı için endişeli görünüyordu. Bunu daha sonra Daaynal'a iletmek için aklına bir not aldı ama sonra buna gerek olmadığını fark etti. Etraflarını saran botlardan ikisinde İmparatorluk işaretleri vardı, yani onların gördüğünü imparator da görmüştü.

Tovan onları şifacı salonunun girişinde bekliyordu, kollarını kavuşturmuş ve yüzünde yasaklayıcı bir ifade vardı. Onları görür görmez aceleyle ilerledi ve staz sedyesine baktı. Jess'in hareketsiz ve kanlar içinde yattığını görünce solgunlaştı, Laarn'a bakarken gözle görülür bir şekilde sarsıldı. "Telsizden duyduk ama düşünmedim... o denedi..."

Önlerindeki sedyeyi işaret ederken Laarn'ın sesi sertti, tüm duyguları . "Dvarr bebeği kesmeye çalıştı

rahminden. Basınç yamaları uyguladım ama hızlı çalışmamız gerekiyor yoksa ikisini de kaybedeceğiz."

"O *hayvan*," diye tısladı Tovan, yüz ifadesi öfkeliydi. "Hayatımda zaman kendime Lathar demekten utanmadım ama şimdi utanıyorum. Bu isme layık bir erkek, Leydi Jessica gibi güzel bir yaratığı nasıl incitebilir?"

Laarn ona baktı, yüz ifadesini ve arkasındaki şifacıların yüzlerini not etti. Öfkeliydiler ve o anda, dışarıdaki hiçbir saf insanın bir daha asla bir İmparatorluk şifacısından tedavi görmeyeceğini biliyordu. Tovan titreyerek bir nefes aldı ve doğrudan ona baktı. "Ana salon sizin için hazırlandı lordum. Lütfen bu taraftan gelin..."

Ana alana girdiklerinde, perdelerin arasından plastik bir hışırtıyla geçerken, Laarn her zamanki gibi bir değil, üç ameliyat ünitesinin olduğunu görünce şaşırdı.

"Bunu tek başınıza almanıza izin vermeyeceğiz lordum," dedi Tovan sessizce. "Siz savaştınız ve hanımefendi de ağır yaralı. Görevi devralmamıza ihtiyaç duymanız ihtimaline karşı beklemede . Aramızda kalsın, onu kurtarabiliriz."

Laarn başını eğdi. Tovan, Terran kadınlarının ırklarının kurtarıcısı olabileceği ihtimaline karşı şifacılar arasında en açık sözlü olanlardan biriydi, bu yüzden Jess'in acısını üstlenmeye ve onu kurtarmaya istekli olmak... doğru düşünüyor olsaydı bu onu ısıtabilirdi.

"Yalnızca destek, hayati değerlerini izleyin ve başka bir sorun ortaya çıkarsa beni bilgilendirin. En kötü durum olmadıkça bağlantıyı başlatmayın," diye emretti, Jess'in iyileşmesinin sorumluluğunu devretmesinin tek yolunun artık nefes almaması olduğunu çok iyi biliyordu. "O benim kadının ve benim sorumluluğumda."

Diğer şifacılar başlarını sallayarak yollarından çekilirken o da zırhını ve deri ceketini çıkarıp yere bıraktı. Arındırma ünitesinden geçerken, uplink ünitesine yaklaşırken gözlerini Jess'e kilitledi. Tovan ve asistanı eldivenleri ellerinin ve bileklerinin üzerinden geçirip yerine kilitlerken kollarını açarak başıyla onayladı.

"Sinirsel arayüz hazır, cerrahi ünite devrede," dedi Tovan başını çevirerek. "Siz hazır olduğunuzda, lordum."

"Yap ." Laarn'ın sesi kırpılmış ve sertti. "Beni hemen içeri alın."

"Evet, lordum. Sizi içeri alacağım-"

"*Hayır!*" Laarn havladı. "Acı çekiyor, çok acı çekiyor. Ver onu bana, hepsini."

Tovan'ın tartışmaya hazırlanırken çıkardığı tıslamayı duydu ama sonra sessizlik oldu. Protokol, şifacıya ağrı yükünü almaya hazırlanması için zaman tanıyarak bağlantıyı yavaşlatmaktı ama bunun için zamanları yoktu. Jess'in hayati göstergelerine tek bir bakış bile başının dertte olduğunu ve hızlı çalışması gerektiğini gösteriyordu.

"Aktarılıyor."

Laarn, karnının alt kısmında yoğunlaşan acı içinde patlarken homurdandı. Nefesini ve neredeyse mantığını çalan kesici, ısırıcı bir acıydı bu. Yara... ölümcül olabilirdi. Bunun yanlışlığını hissedebiliyordu. Onu öldürmesi gerekirdi ama bir şekilde öldürmemiştir.

Doğrulurken üniteyi çalıştırdı, keskin gözleri nerede çalışması gerektiğini çoktan tespit etmişti. Bıçak saplanmış, rahmin etrafında kıvrılmış ve onu delmiş ama amniyotik keseyi kesmemiştir. Bebek iyiydi... iyi olacaktı... *eğer* annesini kurtarabilirse.

"*Kalp atış hızı artıyor...*"

Arka planda Tovan'ın sesi duyuluyordu; Jess'in karnındaki korkunç yara üzerinde çalışmaya başladığında Laarn'ın şu anda dikkat etmediği okumalar üzerinde sürekli bir güncelleme yapıyordu. Hızla çalıştı, onunla bağlantısını sürdürmek için kendi korku ve duygularıyla savaşırken ter döküyordu. Vücudundaki hasarı onarmaya çalışırken bile acısını dindirmek için. Yeni moleküler ipler yarattı, onları birbirine bağlayarak yırtılan eti onardı. Hücreleri dikti, damarları ve arterleri onardı ama ne kadar çabalasa da bir bölgeyi onarır onarmaz bir diğeri başarısız oldu.

"*Kahretsin, kahretsin...*" Paniklemeye başladı. Bunu yapamazdı. Masada sevdiği kadın varken çalışması için gereken tarafsız odaklanmayı sürdüremezdi. Büyükbabası haklıydı. Hem Lord Şifacı olup hem de aşık olamazdı.

"Kan basıncı düşüyor. Onu kaybediyoruz!"

Tovan'ın sesi keskindi ve neredeyse aynı anda, Laarn yanında yeni bir varlık hissetti, zihnini güvence ile fırçaladı.

"Kim bağlantı kurdu?" diye sordu, sesi öfkeyle keskinleşmişti. Hepsine dışarıda kalmalarını söylemişti. Bu konudaki kontrolü yeterince zayıftı. Burada başka birinin her şeyi daha da berbat etmesine izin veremezdi.

"Hiç kimse! Orada seninle birlikte başka kimse yok, yemin ederim," diye yanıtladı Tovan, ses tonunda şaşkınlık vardı.

Laarn gözlerini kırptırdı, yeni varlığı analiz ederken elleri hareketsizdi. Daha önce de başkalarıyla bağlantı kurmuştu, genellikle eğitim için, ama hiç bu kadar güçlü bir şifacı hissetmemişti. Asla. Yeni şifacı kendi gücünü onunkine ekleyerek sessiz ve abartısız bir şekilde liderliği ele almasına izin verdiğinde gözlerini kırptırdı. Acı yükünün bir kısmı azaldığında ve odaklanabildiğinde rahat bir nefes aldı.

Tekrar çalışmaya başladığında bir yandan korkunç yaraları onarmaya odaklanırken bir yandan da yanındaki yeni varlığı inceledi. Elleri hareket ettikçe zihninin bir kısmı yaptığı işten kopuyor, bulmacayı çözmeye çalışıyordu. Bu her kimse, en az kendisi kadar güçlüydü. Tovan kimsenin diğer birimlerle bağlantı kurmadığına yemin etmişti ve kısa bir sorgulama bunun doğru olduğunu kanıtladı. Ve hiç kimsenin bir cerrahi üniteye uzaktan bağlantı kurabildiğini duymamıştı. Asla. Evet, robotlar için bu mümkündü ama cerrahi için değil. Yani bu her kimse, odadaydı ve uzaktan bağlanmamıştı. Bu da adayları sadece bağlantıdaki iki kişiye indirgiyordu.

Bu Jess olamazdı, şifacı Lathar olarak okunuyordu... Laarn gözlerini kırptırdı, diğer varlığa odaklanırken elleri bir an için hareketsiz kaldı. Daha önce hiç tanışmadığı bir şifacı, en az kendisi kadar güçlü, belki de daha güçlü... İnanılmaz bir sorgu gönderdi ve bir zevk, sevgi ve selamlama patlamasıyla karşılandı.

Kızını.

Gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlandı. Bir şekilde, imkânsız bir şekilde, kızı çoktan farkına varmıştı ve annesini kurtarmaya en az onun kadar kararlıydı. Eklenen güçle elleri daha hızlı hareket etti, mümkün olduğunu hiç düşünmediği kadar hızlı. Daha önce moleküler düzeyde tamir ettiği yerde, daha derine, nano-moleküler ve ötesine gitti, atomik katmanı kontrol etti. Daha önce hiç bu kadar derine inmemişti ve kızının varlığından gelen küçük bir azar onu sarıp geri çekene kadar merak onu ileriye doğru teşvik etti.

Merakla görevine döndü, artık aciliyet duygusu ortadan kalkmıştı. Jess'in hayatını kurtarmak için ne yapması gerektiğini bir bakışta görebiliyordu... sevdiği kadının hayatını. O her şeyiydi, hayatı, aşkı... var olma sebebiydi ve onu seviyordu. Hem aşık olup hem de şifacı olamayacağını düşünmüştü... büyükbabasının

Aşkın bir şifacıyı zayıflattığına dair sözler her zaman aklını ama çalışırken bir şeyin farkına vardı.

Büyükbabası .

Sevgi, Jessica'ya olan sevgisi, kızından gördüğü ve karşılık bulduğunu hissettiği sevgi, *her şeydi*. Duygularını inkâr etmek onu bir şifacı olarak sadece engellemişti. Onu gerçek gücünden mahrum bırakmıştı. Bu yüzden zihinsel bloklarını, duygularına takmak için eğittiği prangaları bıraktı. Anında, içinden bir güç sarsıntısı geçti, odadaki şifacıların şaşkın sesleri duyuldu ama o harekete geçerken dinlenmedi. Onarmak. Yeniden inşa etmek. İyileştirme.

Sonunda işini bitirmiş, küçük Terran'ın karnındaki yara izinin son izlerini de gülümseyerek silmişti. Vücudu hatırladığı acıyla ağrıyordu ve gerginlik geniş omuzlarını sarmıştı ama umurunda değildi. Bunu başarmıştı. Eşinin hayatını kurtarmıştı.

Onu kurtarmışlardı.

Kızına yönelttiği minnettarlık ve sevgi patlamasıyla, zihinsel varlığını uzun bir an boyunca onunkinin etrafına sardı ve sarılmaya en yakın şekilde sarıldı. Karşılığında içini bir sıcaklık kapladı ve bir an için onu zihninin gözünde gördü; uzun boylu, ince, onun gözleri ve Jess'in koyu renk bukleleriyle büyüleyici derecede güzeldi. Ve... bakışları onun yaralı kollarına kayınca fark etti... kendisi gibi bir şifacıydı. Dudaklarının bir kıvrımıyla görüntü kayboldu ve az önce geleceği gördüğüne ikna olarak bağlantıdan çıktı.

Tovan eldivenleri çıkarırken gözlerini açtı, gözlerinde şaşkınlık ve yüzünde bir gülümseme vardı. "Eşiniz huzur içinde dinleniyor ve prognozu iyi. Lordum... başardınız. Aferin."

Laarn gülümsedi, bakışları uyuyan kadının üzerinde gezindi. Rengi iyiydi ve şimdi tek ihtiyacı olan dinlenmekti. Kendisinin de öyle.

"Teşekkür , dostum. Beni birkaç saat sonra uyandır."

Bununla birlikte, onun yanında uyuyabilmek için bir karyola düzenlemeye yöneldi.

H görünüyordu.

Jess yan yatmış, yatağının yanındaki karyolada uyuyan Laarn'ı izliyordu. Bir süre uyanmış, sıcak ve rahattı, kendini şifacının salonunda bulunca şaşırды ve midesini incelediğinde iyileşmiş olduğu . Dvarr'ın bıçağı karnına sapladığı yerde ne bir yara, ne de bir sargı izi vardı. Paniğe kapılmıştı, ilk aklına gelen taşıdığı bebek olmuştu ama birkaç saniye içinde içini bir sıcaklık ve sakinlik kapladı ve endişesi azaldı. Ne kadar çabalasa da bunu geri getiremedi. Her şey yoluna girecekti. Bebek iyiydi... Laarn bunu görecekti.

Gerçekten de yakışıklıydı. Bakışları onun üzerinde dolaştı. Karyolaya sırt üstü , geniş omuzları dar alanı dolduruyordu. Ceketini çıkarmıştı, bu yüzden tüm yara izleri ortadaydı ama bunlar onu rahatsız etmedi. Bunun yerine bakışlarıyla her birinin izini sürdürdü. Bunlar adamın inanılmaz derecede güçlü olduğunun kanıtıydı.

"Seni rahatsız edeceklerinden hep endişe etmişimdir."

Derin sesi alçak ve sertti. Gözlerini kırıştırdı ve yukarı baktı. Adam hiç hareket etmemişti ama gözleri açıktı ve bakışlarında uykuya dair hiçbir ipucu olmadan dikkatle onu izliyordu.

"Neden böyle düşünüyorsun?" Sesini onunkine uydurmak için alçak tuttu. Mahrem. Sırlar sadece ikisi arasında paylaşılırdı.

Büyük bir omzunu hafifçe silkti. "Tıp metinlerinizi okudum. İnsanlar mümkün olduğunca yara izlerini yok ederler. Jane de bunu doğruladı, bunun yaygın olduğunu ve türünüzün de görünümlerini kozmetik ameliyatlara değiştirdiğini söyledi. Bunlar..." durakladı, ve

vücudunu gösterdi. "Onlardan asla kurtulamayacağım. Onlara her zaman sahip olacağım."

Adam oturur pozisyona geçerken kaşlarını çattı ve başını salladı. Dirseklerini dizlerine dayayıp ona bakarken saçları çözülmüş, omuzlarına dökülmüştü. Gözlerinin etrafında gerginlik çizgileri vardı ve hâlâ yorgun görünüyordu.

"Onlardan kurtulmanı istemiyorum. Onlar senin kim olduğun. Ve türümün bazı üyeleri tamamen dış görünüşe odaklanmış olsa da ben onlardan biri değilim."

Oturmak için hareket etti ve adam anında oradaydı, güçlü kollarıyla ona yardım etmek için etrafını sarmıştı.

"Sakin ol, daha yeni büyük bir ameliyat geçirdin. Biraz ağrın olabilir," diye uyararak onu sırtını yastıklara yasladı. Kadın onun gitmesine izin vermedi, ellerini adamın ağır kaslı üst kollarına doladı ve yüzüne baktı.

"Bebek mi?"

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Kızımız iyi. Sağlıklı."

"Oh, Tanrı'ya şükür." Rahatlama onu güçsüz hissettirdi ve alnını onun omzuna yaslayarak kucaklaşmanın tadını çıkardı. "Çok korkmuştum, Laarn. Onu öldürmesini engellemek için hiçbir şey yapamadım... beni... Bizi kurtarmamış olsaydın ölmüş olacaktık."

Onu kurtarmaya gelmişti... ve gitmesine izin vermek zorundaydı. İçindeki rahatlama kayboldu, yerini mutsuzluk aldı. Onu seviyordu ama gitmesine izin vermeliydi, onu karar vermeye zorlamadan önce sahip olabileceği hayatı yaşamasına izin vermeliydi.

Kendini toparlayarak başını kaldırdı ve çok sevdiği yeşil gözlere baktı.

"Beni kurtardığın için de teşekkür ederim... Senden bunu beklemiyordum. Sadece onu kurtarmanı istedim." Titreyen bir nefes alarak onu bıraktı. Vücudundaki her hücre bu kayıp karşısında haykırdı ama kendini buna karşı çelikleştirdi. Bebeği hayattaydı. Bilmesi gereken tek şey buydu. Tek isteyebileceği... isteyeceği... *buydu*. "Ama şimdi gitmeni istiyorum, lütfen."

"Ne?" Kadının önünde dururken sesine keskinlik karıştı. "Gitmek mi? Sen benim eşimsin... ve eğer dikkatinden kaçtıysa, ben de senin şifacınım. Hiçbir yere gitmiyorum. Jess? Jess... bana bak. Bunun daha önce söylediklerinle bir ilgisi var mı? Seni istemediğimi mi?"

"Konuştuğunuzu duydum." Kelimeleri çıkarmayı başardı ama başını kaldırmayı reddederek kucağındaki çarşafı elleriyle karıştırdı.

"Karryl'e beni hamile bırakmayı hiç düşünmediğini söylediğini duydum. Beni asla sahiplenmek istemediğini."

Titreyen bir nefes alarak başını kaldırdı, gözlerinden yaşlar aktığını biliyordu ama konuda hiçbir şey yapamıyordu. "Bu yüzden seni hak talebinden azat ediyorum. Senden boşanacağım ya da Lathar buna ne diyorsa... Hayatını yaşamana izin vereceğim."

Ona baktı, çenesinin köşesinde titreşen küçük kas dışında yüzü okunmuyordu. "Boşanmıyoruz." Sesi sertti, öfkeyle titreşiyordu. "Beni hak talebinden azat edemezsin."

"Ama neden?" Bu bir yalvarıştı, saf ve basit. "Bundan mutlu olacağını düşünmüştüm."

Beklediğinden daha hızlı hareket ederek onu kollarının arasına aldı ve yatakta kucağına çekti. Adamın dudakları onunkileri kavradığında nefesi kesildi, karşılık vermemeye kararlıydı. Bu sadece üç saniye sürmüştü, sonra inleyerek onu tekrar öptü, duygularına yenik düşmüştü. Ya kendi ölümüyle ya da onun gitmesine izin vererek onu tekrar öpme şansına sahip olacağını düşünmemişti. Her neyse, tekrar onun kollarında olmak hiç de olası görünmüyordu, bu yüzden ona karşı hiçbir savunması yoktu.

Başını kaldırdığında, nefes nefese kalmıştı... sessizce ona bakıyordu.

"Beni bırakmıyorsun. Seni bırakmıyorum," diye homurdandı, güçlü parmakları çenesinin altındaydı. "Seni sevdiğim için ve senin de beni sevdiğinden emin olduğum için."

Gözlerini kırptırdı, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sen... ne?"

"Seni seviyorum. Ve sen buna inanana kadar seni öpmeye devam edeceğim." Onu tekrar öpmek için eğildi, bu kez dudakları uzun anlar boyunca kaldı.

"Karryl ile konuşmamızın sadece *yarısını* duydun. Geri kalanını dinlemek için kalsaydın, ona hayır, seni sahiplenmek istemediğimi söylediğimi duyardın... ama sahiplendiğin için çok mutluyum. Ona o gebelikleri yerleştirmek istemediğimi, çünkü seni eski usulle hamile bırakmak istediğimi... ama bunun için üzgün olmadığımı söylediğimi duyardın."

Saçlarının gevşek tutamlarını nazikçe kulağının arkasına sıkıştırdı. "Jessica Kallson, üssünü ele geçirdiğimizde seni yerde diz çökmüş gördüğümünden beri seni seviyorum. Sence neden seni çekip durdum?"

Testler için mi? Onlara ihtiyacım yoktu. Sadece seni görmek istedim ve bunu fark edemeyecek kadar aptaldım. Düşündüm ki..."

Bir an için başını geriye attı ve gözlerini kapattı.

"Bu kulağa çok aptalca gelecek. Şifacılar olarak bize her zaman duygulara sahip olamayacağımız, hissedemeyeceğimiz çünkü bunun iyileştirme yeteneğimizi engellediği söylenir. Bir eş alıp hala şifacı olabileceğimi düşünmemiştim. Hâlâ imparatorluğun ihtiyacı olan efendi şifacı olabilirim."

Umutlu ruh hali, göğsünün ortasında büyümekte olan tohum durdu. "İşinizi yapmanıza engel olmak istemem..."

"Yapmayacaksın." Başını eğdi ve bakışlarıyla onu mızrakladı. "Dvarr seni aldığında, seni kaybedeceğimden korktum... düştüğünü gördüğümde..." Yüz ifadesi perili bir hal aldı.

"Artık hiçbir şeyin önemi yok. Tüm hayatım görevle, yeterince güçlü ve yetenekli olmakla, Lord Şifacı olmakla... Lathar'ı kurtarmakla geçti. Ama sen düştüğünde, seni kaybettiğimi düşündüğümde-" Sözü nü kesti ve ürperdi. "Bunların hiçbirisi umurumda değildi. Sensiz hiçbir şey yok. Hiçbir anlamı yok. Hiçbiri için bir sebep yok."

Gözlerindeki, sesindeki ham duygu gözlerini yaşarttı. Başka tarafa bakamadı, yüzüne dokunmak için uzandı, parmak uçlarını çenesinde gezdirdi. Konuşmak için ağzını açtığı anda, adam sözünü kesmeden önce tek bir kelime bile edemedi.

"Hayır, lütfen... bırak da şunu çıkarayım." Onu kendisine doğru daha rahat bir şekilde yerleştirdi. "Bana her zaman duyguların bir şifacı için anatem olduğu söylenirdi. Tarafsız ve nötr kalmamız gerektiği. Ama *sen* masadayken biri bana duyguların bir şifacı olarak sahip olduğum en güçlü silah olduğunu öğretti. Bana onları *kullanmayı* öğretti. O ya da o ders olmasaydı seni kurtaramazdım."

Elini Jess'in saçlarının arasına soktu ve bir öpücük daha almak için başını yukarı kaldırdı. "Seni seviyorum Jess. Şimdi lütfen beni bu ıstıraptan kurtar ve beni tekrar sevmeye şansını kaybetmediğimi söyle."

Onu seviyordu. Onu gerçekten seviyordu. Gözlerinde yaşlarla başını salladı. "Seni her zaman sevdim, sanırım seni gördüğüm andan beri. Sadece seni zorla evlendirdiğimi ya da sadece bebek için benimle birlikte olduğunu düşünmeye dayanamadım."

"Çifte düşün mü?" Kaşlarını çatı, dudaklarında şaşkın bir gülümseme vardı. "Bu seni aileden silahlı olarak kaçırmam gerektiği anlamına mı geliyor?"

seni benim yapmak için dişler? İstersen yaparım. Neye ihtiyacın olursa, ne zaman istersen... Ben seninim, Jess. Seni seviyorum. Benim olur musun?"

"Evet... !" Kollarını onun boynuna dolayarak sıkıca sarıldı ve yüzünü onun boynuna gömdü. Onu asla bırakmak istemiyordu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı onun saçlarına, gözleri tamamen ve mutlak bir rahatlamayla kapalıydı. "Lütfen, beni bir daha asla terk etme."

"Aşkım," diye gürledi kulağının dibinde. "Seni bir daha gözümün önünden ayırmaya niyetim yok. En son gezegen dışına çıktığımda kendini hamile bırakmayı başarmıştın. Bir dahaki sefere, seni kendim hamile bırakmayı planlıyorum."

Güldü ve geri çekilerek ona baktı. Adamın yeşil gözleri sevgi ve eğlenceyle parlıyordu. Uzanarak onu tekrar öptü. Uzun, yavaş bir öpücüktü, narin ve şehvetli ama vaat ve aşk doluydu. Sonunda ona bakmak için ayrıldı ve kaşlarını çatı.

"O mu?"

Gözlerini kırıştırdı, yüzünde şaşkınlık vardı. "Ne?"

"Onun... onun sana duygularını kullanmayı öğrettiğini mi söyledin? Kimdi o?"

Zihninde gezegendeki insan kadınların isimlerini saydı ve onlara teşekkür edebilmek için bu bilgelik ve farkındalık seviyesine sahip olanın kim olduğunu merak etti. Ama Laarn sadece gülümsedi ve büyük bir elini karnına koymak için hareket etti.

"Kızımız."

İçinin derinliklerinde, sanki babasının elini hissediyormuş gibi, en ufak bir kıpırtı vardı. Jess nefesini tuttu ve onaylamak için gözlerinin içine baktı. Başını salladı ve sanki ikisini de korumak istercesine parmaklarını iki yana açtı.

"İkimizin de farkında ve güçlü. Benden daha güçlü bir şifacı olduğun kesin. Seni kurtarmak için sana olan sevgimi kullanmam gerektiğini görmeme yardım etti ve bunu yapmama yardım etti. Siz benimsiniz Jessica Kallson, de. Ve yaşadığım sürece ikinizi de seveceğim. Bu konuda, bir şifacı ve savaşçı olarak söz veriyorum..."

Başını tekrar eğdi ve dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. "...Ve seni seven adam."

Son

Kitabı beğendiyseniz, lütfen bir ya da iki satır bile bir yorum bırakmayı düşünün; bu çok büyük bir fark yaratacaktır ve çok takdir edilecektir.

Teşekkür !

EN SON HABERLER İÇİN MINA CARTER'IN HABER BÜLTENİNE
KAYDOLUN!

<http://mina-carter.com/newsletter/>

AYRICA MINA CARTER TARAFINDAN

İmparatorluk Prensi tarafından takip edilen

Kaçıyor... Avlanıyor... Bir zamanlar kalbini adam tarafından.

Yasadışı soylu kadın Jaida, Arcalis Prime'da yüksek hızlı kuryelikten Selenis'teki bulut kafelerde garsonluğa kadar her şeyi yaptı. Farklı kariyerler, farklı isimler, farklı kimlikler. Bir kılıf kolaylaştığında - o kadar kolaylaştı ki buna kendisi de inanmaya başladı - aynı yerde çok uzun süre kaldığını ve devam etme zamanının geldiğini biliyordu. Rahatlayıp hatalar yapmaya başlamadan önce. Hatalar İmparatorluk Prensi Seth'in onu bulmasına neden olabilirdi ve bu gerçekleşirse insanlar ölebilirdi...

Ama beş yıl sonra Seth onu bulmuştur ve artık kaderinden kaçamaz: Prens'in fahişesi olacaktır ama prens asla onun kalbine sahip olamayacaktır...

Sahip olamadığı tek kadını istiyordu.

Beş yıl önce Seth prensesini, gelini olmasını ve onunla birlikte hüküm sürmesini istediği kadını bulduğunu düşünüyordu. Ama prenses nişan bileziğini kabul etmek yerine onu reddetti ve kaçtı. Bu hakaretin peşini bırakmayan adam, o zamandan beri onun peşindeydi. Şimdi nihayet onu rıhtımda çalışırken yakaladı ve sonunda onu reddeden kadından intikamını alabilecek. Aklından çıkaramadığı kadın. Onu fahişesi yapacak ve sisteminden sonsuza dek çıkaracaktır...

Ancak her şey görüldüğü gibi değildir ve bildiğini sandığı gerçeğin bir yalan olduğu ortaya çıkar. Jaida'nın hayatı gizli bir düşman tarafından tehdit edildiğinde, Seth onu kurtarmak için yalanları zamanında görebilecek mi... yoksa her şeyi aldatmaya mı kaybedecek?

DEVAMINI OKU...

Cyborg'un Fiyatı

O galaksideki en tehlikeli yaratıklardan biri... öyleyse neden ellerini ondan uzak tutamıyor?

Birleşik Filo Gemisi *Valkyrie*'de kıdemsiz bir hemşire olan Samara'nın günleri genellikle ufak tefek çarpma ve kırılmalarla ve ara sıra yapılan sağlık veya çalışma alanı kontrolleriyle geçiyor.

Ancak tehlikeli bir mahkûm gemiye transfer edildiğinde, kendini hücre görevinde bulur. Büyük, ölümcül görünümlü askeri sınıf cyborg ile uğraşmak korkutucu olmalıydı, ancak yeşil gözlerine bir bakış ve büyük, sert vücudunun gri gemi kıyafeti altında nasıl görüneceğinden başka bir şey düşünemiyor...

O küçük, yumuşak ve kırılğan... Ellerini kendine saklamalı ve onu unutmalı.

Yakalanan ve incelenmek üzere tıbbi bir tesise götürülen cyborg Lyon, kendisini esir alanlardan acı ve aşağılanmadan başka bir şey beklemez. Ancak Samara diğerleri gibi değildir, yaralarını özenle tedavi eder ve içinde bir ateş yakar. Kelepçelerinin sıkıca kilitlendiğinden emin olmayı ihmal ettiğinde, kıyamet kopar. Hücre duvarına karşı sıcak, şehvetli bir cehennem. Ekibi geldiğinde, Lyon çekip gitmesi gerektiğini biliyor... ama yapamıyor. Küçük insanı onun derisinin altına girmiştir. Onu çektiği acıların bedeli olarak alacak, yatağında tutacak ve ilgisini kaybetmesi için gereken süre ikisine de zevk verecektir.

Ancak evrenin ve Filo'nun başka fikirleri vardır. Gemideki bir iz sürücü, bir uçan gemi sürüsünü başlarına musallat eder. Lyon ve Samara ihanetten ve uçan böcek saldırısından kurtulabilecekler mi, yoksa sonsuza dek sürecektir mutlulukları ateş altında dağılacak mı?

DEVAMINI OKU...

YAZAR HAKKINDA

Mina Carter, *New York Times* ve *USA Today*'de birçok türde çok satan romantizm yazarıdır. Kocas1, kızı ve otoriter kedisiyle İngiltere'de yaşamaktadır.

Mina ile çevrimiçi bağlantı kurun:

mina-carter.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.